

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2016/1075

(2016. gada 23. marts),

ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, ar kuriem precizē atveseļošanas plānu, noregulējuma plānu un grupas noregulējuma plānu saturu, minimālos kritērijus, kas kompetentajai iestādei ir jānovērtē attiecībā uz atveseļošanas plāniem un grupas atveseļošanas plāniem, nosacījumus grupas finansiālajam atbalstam, prasības neatkarīgiem vērtētājiem, norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru līgumisku atzīšanu, paziņošanas prasību un apturēšanas paziņojuma procedūras un saturu un noregulējuma kolēģiju operatīvās funkcijas

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīvu 2014/59/ES, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012⁽¹⁾, un jo īpaši tās 5. panta 10. punktu, 6. panta 8. punktu, 10. panta 9. punktu, 12. panta 6. punktu, 15. panta 4. punktu, 23. panta 2. punktu, 36. panta 14. punktu, 55. panta 3. punktu, 82. panta 3. punktu un 88. panta 7. punktu,

tā kā:

- (1) Šīs regulas noteikumi ir cieši savstarpēji saistīti, jo tie attiecas uz noregulējuma režīmu, kas izklāstīts Direktīvā 2014/59/ES, sākot no iestādes atveseļošanas un noregulēšanas plānošanas posma, izmantojot agrīnas intervences posmu, līdz noregulējuma darbības brīdim. Lai nodrošinātu saskaņotību starp minētajiem noteikumiem, kuriem būtu jāstājas spēkā vienlaikus, un veicinātu noregulējuma procesu, ir nepieciešams, lai iestādēm, pilnvarotajām iestādēm un tirgus dalībniekiem, tostarp ieguldītājiem, kas nav Savienības rezidenti, būtu visaptverošs pārskats par saviem pienākumiem un tiesībām un visaptveroša piekļuve tiem. Līdz ar to ir vēlams Direktīvā 2014/59/ES pieprasītos attiecīgos regulatīvos tehniskos standartus ietvert vienā regulā.
- (2) Papildus Direktīvā 2014/59/ES noteiktajām definīcijām ir nepieciešamas dažas konkrētas izmantoto tehnisko terminu definīcijas.
- (3) Vienotajos noteikumos par minimālo informāciju, kas jāietver atveseļošanas plānos, būtu jāņem vērā, bet nebūtu jāliedz kompetento iestāžu pilnvaras noteikt vienkāršotus pienākumus atsevišķām iestādēm attiecībā uz atveseļošanas plānu saturu un sīkāku izklāstu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 4. pantu.

⁽¹⁾ OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.

- (4) Šajos vienotajos noteikumos, neskarot nevienu vienkāršoto pienākumu, kas noteikts saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 4. pantu, turklāt būtu jāprecizē informācija, kas jāietver atsevišķā atveseļošanas plānā, un – saskaņā ar minētās direktīvas 7. panta 5. un 6. punktu – grupas atveseļošanas plānā.
- (5) Ir būtiski, lai atveseļošanas plānos ietvertā informācija būtu piemērota un konkrēta, atkarībā no tā, vai atveseļošanas plānus izstrādā iestādes, kas nav daļa no grupas, kurai piemēro konsolidēto uzraudzību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES 111. un 112. pantu ⁽¹⁾, vai tie ir atsevišķi atveseļošanas plāni, kā noteikts Direktīvas 2014/59/ES 7. panta 2. punktā, vai grupas atveseļošanas plāni, kā noteikts Direktīvas 2014/59/ES 7. panta 5. un 6. punktā.
- (6) Lai veicinātu atveseļošanas plānu iekšējo struktūru, informācijas prasības būtu jāsadala vairākās iedaļās, no kurām dažas būtu jāsadala apakšiedaļās, kā izklāstīts šajā regulā.
- (7) Lai nodrošinātu, ka vajadzības gadījumā atveseļošanas plānus var laikus efektīvi īstenot, ir svarīgi minētos plānus veidot, balstoties uz stabilu pārvaldības struktūru. Tādēļ atveseļošanas plānos būtu jāietver apraksts par konkrētiem iesaistītajiem pārvaldības mehānismiem. Jo īpaši plānā būtu jāizklāsta, kā tas tika izstrādāts, kas to apstiprināja un kā tas ir integrēts kopējā iestādes vai grupas korporatīvajā pārvaldībā. Vajadzības gadījumā būtu jāapraksta pasākumi, kas veikti, lai nodrošinātu konsekveni starp atsevišķu meitasuzņēmuma atveseļošanas plānu, ja nepieciešams, un grupas atveseļošanas plānu.
- (8) Atveseļošanas plāni ir svarīgi, lai novērtētu atveseļošanas risinājumu iespējamību. Līdz ar to atveseļošanas plānā būtu jāietver sīka informācija par lēmumu pieņemšanas procesu attiecībā uz tā izmantošanu kā būtisku pārvaldības struktūras elementu, pamatojoties uz eskalācijas procesu, kurā izmanto rādītājus Direktīvas 2014/59/ES 9. panta nozīmē. Tā kā katra krīze ir atšķirīga, rādītāja materializēšanās automātiski neaktivizē konkrētu atveseļošanas risinājumu vai, vispārīgāk, nerada automatizētu sistēmu, saskaņā ar kuru ir jāīsteno konkrēts atveseļošanas risinājums atbilstīgi iepriekš noteiktām procedūras prasībām. Tā vietā rādītāji būtu jāizmanto, lai norādītu, ka būtu jāsāk eskalācijas process, iesaistot analīzi par labāko veidu, kā risināt krīzes situāciju. Pirms minētie rādītāji materializējas, būtu arī jāpiemēro dati un kritēriji, ko izmanto parastajā riska pārvaldībā, lai informētu iestādi vai grupu par tās finanšu stāvokļa iespējamo pasliktināšanos un par neapmierinošajiem rādītājiem. Lai arī šādi agrīnas brīdināšanas signāli nav rādītāji Direktīvas 2014/59/ES nozīmē un būtībā nenorāda uz atveseļošanas posma sākšanos vai nepieprasa rīcību ārpus ierastajiem darbījumdarbības procesiem, tie palīdz nodrošināt konsekveni starp iestādes parasto riska pārvaldību un rādītāju uzraudzību. Līdz ar to atveseļošanas plānā būtu jāietver apraksts par to, kā piemēroti iestādes riska pārvaldības elementi ir saistīti ar rādītājiem.
- (9) Šajā stratēģiskajā analīzē būtu jāņem vērā atveseļošanas plāniem izstrādātie starptautiskie standarti, piemēram, Finanšu stabilitātes padomes "Finanšu iestāžu efektīvu noregulējuma režīmu galvenie atribūti". Saskaņā ar galvenajiem atribūtiem stratēģiskajā analīzē būtu jānosaka iestādes būtiskās un sistēmiski svarīgās funkcijas un jāizklāsta galvenās darbības, lai tās saglabātu atveseļošanas scenārijos. Līdz ar to stratēģiskā analīze būtu jāsadala divās daļās. Stratēģiskās analīzes pirmajā daļā būtu jāapraksta iestāde vai grupa un tās galvenās darbības jomas un kritiski svarīgās funkcijas. Iestādes vai grupas aprakstā būtu jāsniedz vispārīgs pārskats par iestādi vai grupu un tās darbībām, pievienojot detalizētu tās galveno darbības jomu un kritiski svarīgo funkciju aprakstu. Lai atvieglotu atveseļošanas risinājumus, piemēram, aktīvu atsavināšanas vai darbības jomu pārdošanas novērtēšanu, ir svarīgi noteikt juridiskās personas, kurās atrodas galvenās darbības jomas un kritiski svarīgās funkcijas, un analizēt grupas savstarpējo saistību. Saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 6. panta 1. un 2. punktu iestādēm ir atbilstoši kompetentās iestādes prasībām jāpierāda, ka atveseļošanas plānu, visticamāk, īsteno, neradot finanšu sistēmai nekādas būtiskas negatīvas sekas. Turklāt Direktīvas 2014/59/ES 6. panta 2. punktā noteikts, ka kompetentajām iestādēm ir jānovērtē, kādā apmērā atveseļošanas plānu vai konkrētus tajā ietvertos risinājumus varētu īstenot, neradot būtisku negatīvu ietekmi uz finanšu sistēmu. Tādēļ atveseļošanas plānos būtu jāietver ārējās savstarpējās saistības apraksts.
- (10) Stratēģiskās analīzes otrajā daļā būtu jānosaka un jānovērtē iespējamie atveseļošanas risinājumi. Iestādei vai grupai pieejamie atveseļošanas risinājumi sākumā būtu jāapraksta, neizdarot atsauci uz konkrētu finanšu

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

spriedzes scenāriju. Tie ir veidi, kā uzlabot vispārīgu sagatavošanos krīzei un palīdzēt iestādei vai grupai elastīgi reaģēt uz krīzi. Pēc tam stratēģiskajā analizē būtu jāizklāsta, kā atveseļošanas risinājumi ir pārbaudīti attiecībā uz konkrētiem finanšu spriedzes scenārijiem, lai provizoriski novērtētu, kuras atveseļošanas risinājumi būtu efektīvi katrā no scenārijiem, līdz ar to nodrošinot atveseļošanas risinājumu efektivitātes praktisku pārbaudi un rādītāju piemērotību. Atveseļošanas risinājumos būtu jāiekļauj arī pasākumi, ko iestāde varētu veikt gadījumā, ja tiktu izpildīti Direktīvas 2014/59/ES 27. pantā minētie agrīnas intervences nosacījumi.

- (11) Atveseļošanas plāna paziņošana ir svarīga, lai to efektīvi īstenotu un novērstu negatīvo ietekmi uz finanšu sistēmu. Tādēļ atveseļošanas plānā būtu arī jāietver iedaļa par saziņu un informācijas atklāšanu, kas attiektos uz iekšējo saziņu ar attiecīgajām iekšējām struktūrām un iestādes vai grupas personālu un uz ārējo saziņu.
- (12) Atveseļošanas plāns varētu nozīmēt izmaiņas iestādes darījumdarbības organizēšanā vai nu nolūkā atvieglot plāna atjaunināšanu un tā īstenošanu nākotnē, uzraudzīt rādītājus, vai tāpēc, ka procesā ir noteikti daži šķēršļi, kas apgrūtina atveseļošanas alternatīvu īstenošanu. Minētie organizatoriskie sagatavošanas un papildu pasākumi, kas jāveic iestādei vai grupai, būtu jāapraksta atveseļošanas plānā, lai veicinātu efektīvu novērtējumu par to, vai tā īstenošana ir pamatoti iespējama, un lai atvieglotu tā īstenošanas, ko veic iestāde vai grupa un kompetentās iestādes, uzraudzību.
- (13) Ir būtiski precizēt minimālos kritērijus, kas ir jāņem vērā kompetentajai iestādei, novērtējot iestāžu izstrādātos atveseļošanas plānus, kā noteikts Direktīvas 2014/59/ES 6. panta 2. punktā un 8. panta 1. punktā.
- (14) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ 16. pants pilnvaro Eiropas Banku iestādi (EBI) sniegt pamatnostādnes, lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu kopīgu, vienādu un konsekventu piemērošanu, un pieprasa, lai kompetentās iestādes un finanšu iestādes, kurām šādas pamatnostādnes ir adresētas, pieliktu pūles, lai šādas pamatnostādnes izpildītu. Tā kā Direktīva 2014/59/ES pilnvaro EBI sniegt pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu, lai turpmāk precizētu minētās direktīvas konkrētus aspektus, kompetentajām iestādēm saskaņā ar minēto pantu būtu jāņem vērā pamatnostādnes par scenārijiem atveseļošanas plānošanai un rādītāji, kas jāietver atveseļošanas plānos, kuras sagatavojusi EBI, darot visu iespējamo, lai panāktu atbilstību minētajām pamatnostādnēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. panta 3. punktu.
- (15) Atveseļošanas plānošanas mērķis, kā izklāstīts Direktīvā 2014/59/ES, ir noteikt risinājumus, lai saglabātu vai atjaunotu iestādes vai grupas dzīvotspēju un finanšu stāvokli, kad tā ir pakļauta nopietnai spriedzei. Līdz ar to atveseļošanas plāna novērtēšanas kritērijiem būtu jāattiecas nodrošināt, ka attiecīgais plāns ir piemērots vienībām, uz kurām tas attiecas, un ka plāns un tajā noteiktie risinājumi ir dzīvotspējīgi un tos var laikus īstenot. Konkrētie jautājumi, kas ir jānovērtē kompetentajai iestādei, būs atkarīgi no atveseļošanas plāna satura un apmēra. Būtu jāizstrādā vienoti noteikumi attiecībā uz minimālajiem kritērijiem, kas jānovērtē, lai ņemtu vērā kompetento iestāžu spējas noteikt vienkāršotus pienākumus atsevišķām iestādēm attiecībā uz atveseļošanas plānu saturu un sīkāku izklāstu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 4. pantu.
- (16) Vajadzības gadījumā būtu jāprecizē papildu kritēriji, kas attiecas uz grupas atveseļošanas plānu novērtējumu, lai atspoguļotu papildu prasības, kas izklāstītas Direktīvā 2014/59/ES, kas attiecas uz šādiem plāniem.
- (17) Atveseļošanas plāniem vajadzētu būt pilnīgiem un tajos būtu jāietver visa informācija, kas pieprasīta ar Direktīvu 2014/59/ES, tostarp šajā regulā turpmāk precizētie elementi. Šiem plāniem arī vajadzētu būt visaptverošiem, ietverot pietiekamu informāciju un pietiekamu risinājumu virkni apstākļiem, kādos ir vienība vai vienības, uz ko tie attiecas.
- (18) Prasībās par noregulējuma plānu saturu būtu jāņem vērā notiekošais darbs, lai koordinētu minētos notikumus globālā līmenī ar Finanšu stabilitātes padomes starpniecību.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

- (19) Standartiem attiecībā uz noregulējuma plānu saturu un noregulējamības novērtējumu vajadzētu būt pietiekami elastīgiem, lai ņemtu vērā izskatāmās iestādes vai grupas apstākļus, lai nodrošinātu, ka plāni ir mērķtiecīgi un noderīgi noregulējuma stratēģiju īstenošanai.
- (20) Noregulējuma iestādēm būtu jānovērtē, vai likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procesu var ticami un iespējami sasniegt noregulējuma mērķus. Lai to panāktu, tām, iespējams, ir jāizmanto attiecīgā pieredze ar noguldījumu garantiju sistēmām. Novērtējums par to, vai likvidācija ir iespējama un ticama neizslēdz vajadzību novērtēt, vai noregulējuma mērķi tiks sasniegti tādā pašā mērā, veicot likvidāciju valsts maksātnespējas procedūrā, tostarp to, ka tiek samazināta palāušanās uz ārkārtas finansiālo atbalstu.
- (21) Noregulējamības novērtējums ir atkārtojams process, un tas ir iespējams, tikai pamatojoties uz noteikto vēlamā noregulējuma stratēģiju. Noregulējuma iestādes procesa beigās varētu secināt, ka grozīta vai pilnībā atšķirīga stratēģija ir piemērotāka.
- (22) Būtu arī jāņem vērā vēlamās stratēģijas varianti, lai ņemtu vērā apstākļus, kas kavē vēlamās noregulējuma stratēģijas īstenošanu, piemēram, ja pieeja, saskaņā ar kuru noregulējuma pilnvaras, izmantojot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, īsteno viena noregulējuma iestāde, vairs nebūtu iespējama, ja zaudējumi pārsniegtu atbilstīgās saistības, kuras izsniedzis mātesuzņēmums.
- (23) Grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtēšanas standartiem būtu jānodrošina noregulējuma stratēģija, kas balstās uz kādu no stilizētajām pieejām, kuras sniegusi Finanšu Stabilitātes padome un kuras minētas Direktīvas 2014/59/ES 80. apsvērumā. Tas ir, noregulējuma stratēģijas var ietvert vienu noregulējuma iestādi, kas piemēro noregulējuma instrumentus grupas pārvaldītājsabiedrības vai mātesuzņēmuma līmenī (*single point of entry* jeb SPE pieeja), var ietvert vairāk nekā vienu noregulējuma iestādi, kas piemēro noregulējuma instrumentus attiecībā uz vairāk nekā vienu reģionālo vai funkcionālo apakšgrupu vai vienību pārrobežu grupā (*multiple point of entry* jeb MPE pieeja); vai var apvienot abu stratēģiju aspektus.
- (24) Jebkurā gadījumā noregulējuma plānošanā un novērtēšanā būtu jāņem vērā visas atbalstošās darbības, kuras ir pieprasītas no noregulējuma iestādēm, kas nav noregulējuma darbības, piemēram, informācijas sniegšana, nepārtraukta kritiski svarīgo pakalpojumu sniegšana vai lēmumi atturēties no noregulējuma darbības veikšanas, ņemot vērā citu noregulējuma iestāžu tiesības vajadzības gadījumā rīkoties pēc savas iniciatīvas, lai panāktu iekšējo finanšu stabilitāti, ja vadošās noregulējuma iestādes neveic efektīvu darbību.
- (25) Direktīvas 2014/59/ES pielikuma C iedaļā ir precizēti vairāki jautājumi, kuri ir jāņem vērā, novērtējot iestādes vai grupas noregulējamību, bet šis saraksts nav izsmēlošs un tam ir nepieciešami papildu paskaidrojumi.
- (26) Saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 32. pantu noregulējuma darbība būtu jāveic, ja iestādes vai grupas likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru nebūtu sabiedrības interesēs, un līdz ar to noregulējamības novērtējumā šāda likvidācija būtu jāapsver kā alternatīva noregulējuma darbībai.
- (27) Direktīvas 2014/59/ES 23. panta 1. punktā ir izklāstīti dažādi nosacījumi, kas ir jāizpilda, lai ļautu mātesuzņēmumam, Savienības mātesuzņēmumam un konkrētām citām grupas vienībām un to meitasuzņēmumiem citās dalībvalstīs vai trešās valstīs, kas ir iestādes vai finanšu iestādes, pamatojoties uz minētās direktīvas III nodaļā ietverto nolīgumu par grupas finansiālo atbalstu, sniegt finanšu atbalstu aizdevuma veidā vai sniegt garantijas vai aktīvus nodrošinājumam citai grupas vienībai, kas atbilst agrīnas intervences nosacījumiem. Saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 25. panta 2. punktu grupas vienības kompetentā iestāde, kas sniedz atbalstu, var aizliegt vai ierobežot finansiālā atbalsta sniegšanu.

- (28) Ņemot vērā saņēmējas vienības finansiālās grūtības un noteikumu, ka ir jābūt pamatotām izredzēm, ka finansiālais atbalsts novērš minētās finansiālās grūtības, būtu jāveic pamatīga analīze par saņēmējas vienības kapitāla un likviditātes vajadzībām un analīze par iekšējiem un ārējiem iemesliem, kas izraisījuši finansiālas grūtības, kā arī par iepriekšējiem, tagadējiem un paredzamajiem tirgus apstākļiem. Šajā analīzē būtu jāietver pasākumi, ar kuriem plānots risināt saņēmējas vienības finansiālo grūtību iemeslus un kuri var efektīvi atbalstīt tās finanšu situācijas atjaunošanu.
- (29) Dažādo apstākļu novērtēšana ir atbalsta sniedzējas vienības (sniedzēja vienība) un kompetentās iestādes, kas ir atbildīga par sniedzēja iestādi, pienākums. Novērtējumā ir jāņem vērā iespējamo negatīvo pavērsienu risks. Lai veiktu visaptverošu to apstākļu novērtējumu, kuri attiecas uz sniedzēju vienību, par sniedzēju vienību atbildīgajai kompetentajai iestādei būtu arī jāņem vērā informācija un novērtējumi, kurus iesniegusi kompetentā iestāde, kas atbild par finansiālo atbalstu saņemšo grupas vienību.
- (30) Nosacījumā, ka minētie atbalsta sniegšanas noteikumi ir saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 19. panta 7. punktu, būtu jāņem vērā saņēmējas vienības kredītrisks un sniedzējas vienības zaudējumi, ņemot vērā saņēmējas vienības kredītrisku, pamatojoties uz situāciju salīdzinājumu pēc atbalsta vai, attiecīgi, ja tas netiek piešķirts, un uz pilnīgu attiecīgās informācijas atklāšanu. Minētajos noteikumos būtu jāatspoguļo sniedzējas vienības intereses, kā aprakstīts 19. panta 7. punkta b) apakšpunktā, kas nosaka, ka var ņemt vērā visus tiešos vai netiešos ieguvumus, ko puse var uzkrāt finansiālā atbalsta sniegšanas rezultātā. Tas būtu jāpārbauda, veicot pamatīgu izmaksu un ieguvumu analīzi sniedzējai iestādei un grupai kopumā šajos divos scenārijos.
- (31) Nolīgumi par finansiālu atbalstu un grupas finansiāla atbalsta sniegšana var uzlabot grupas neregulējamību, piemēram, ja tie ir saskaņā ar neregulējuma stratēģijā paredzēto zaudējumu absorbcijas mehānismu. Tomēr tie var arī mazināt izvēlētas neregulējuma stratēģijas īstenošanas iespējamību, piemēram, ja minētā stratēģija paredz grupas dažādu daļu nodalīšanu. Līdz ar to novērtējums par ietekmi uz neregulējamību būtu jābalsta uz neregulējamības novērtējumu, uz atsevišķu neregulējuma plānu un, ja nepieciešams, uz grupas neregulējuma plānu, kā tas noteikts neregulējuma kolēģiju kopīgajā lēmumā.
- (32) Veicot novērtēšanas uzdevumus Direktīvas 2014/59/ES 36. panta nolūkos, tostarp 49. panta 3. punkta un 74. panta nolūkos, ir jānodrošina, ka publiskā sektora iestādes, tostarp neregulējuma iestāde, vai direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā iestāde vai vienība, neietekmē neatkarīgos vērtētājus un ka nerodas iespaids, ka tie tiek ietekmēti.
- (33) Līdz ar to būtu jāpiemēro vienoti noteikumi, lai noteiktu apstākļus, kādos personu uzskata par neatkarīgu no attiecīgajām publiskā sektora iestādēm, tostarp neregulējuma iestādes, un no Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības. Minētajiem noteikumiem būtu jāietver prasības attiecībā uz attiecīgās personas kompetenci un resursiem, un saistību ar attiecīgajām publiskā sektora iestādēm, tostarp neregulējuma iestādi, un Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto iestādi vai vienību.
- (34) Neatkarību var pastiprināt ar apstākļiem, kas nodrošina neatkarīga vērtētāja kompetences un resursu piemērotību. Konkrētāk, būtu jānodrošina, ka neatkarīgam vērtētājam ir vajadzīgā kvalifikācija, zināšanas un kompetence visās attiecīgajās jomās, jo īpaši, vērtēšanā un grāmatvedībā banku nozares kontekstā. Būtu arī jānodrošina, ka neatkarīgajam vērtētājam ir pietiekami cilvēkresursi un tehniskie resursi, lai veiktu vērtēšanu, vai ir pieeja tiem. Šādā nolūkā varētu būt piemēroti piekļūt pietiekamiem cilvēkresursiem un tehniskajiem resursiem, iesaistot personālu vai līgumdarbiniekus no citiem vērtēšanas speciālistu vai juridiskajiem birojiem vai citiem avotiem attiecībā uz vērtējuma veikšanu. Ja personāls vai līgumdarbinieki tiek iesaistīti, lai atbalstītu vērtējuma veikšanu, tiem būtu jāpiemēro interešu konfliktu pārbaude, lai nodrošinātu, ka neatkarība nav apdraudēta. Visos gadījumos neatkarīgajam vērtētājam vajadzētu būt atbildīgam par vērtējuma rezultātu.
- (35) Turklāt, būtu jānodrošina, ka neatkarīgais vērtētājs spēj efektīvi veikt vērtējumu, nepamatoti nepaļaujoties ne uz vienu saistītu publiskā sektora iestādi, tostarp neregulējuma iestādi un iestādi vai vienību, kas minēta Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā. Tomēr norādījumu vai vadlīniju sniegšanu, kas

nepieciešamas, lai atbalstītu vērtējuma veikšanu (piemēram, attiecībā uz metodoloģiju, kas nodrošināta saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vērtēšanas jomā ar noregulējumu saistītiem mērķiem) nevajadzētu uztvert kā nepamatotu palaušanos, ja šādus norādījumus vai vadlīnijas uzskata par nepieciešamām, lai atbalstītu vērtējuma veikšanu. Turklāt palīdzības sniegšana, piemēram, ja attiecīgā iestāde vai vienība neatkarīgajam vērtētājam sniedz sistēmas, finanšu pārskatus, regulatīvos ziņojumus, tirgus datus, citus pārskatus vai citu palīdzību, nebūtu jākavē, ja, novērtējot iecelējiestādi vai tādu citu iestādi, kam būtu pilnvaras veikt šo uzdevumu attiecīgajā dalībvalstī, tas ir nepieciešams, lai atbalstītu vērtējuma veikšanu. Saskaņā ar visām procedūrām, kuras var būt nepieciešams ieviest, par norādījumu, vadlīniju un citu atbalsta veidu sniegšanu būtu jāvienojas katrā atsevišķā gadījumā vai portfeļa līmenī.

- (36) Nebūtu jākavē pamatota atalgojuma un pamatotu izdevumu atlīdzināšanas maksājums saistībā ar vērtējumu.
- (37) Neatkarība var būt apdraudēta, ja vērtējumu veic persona, ko nodarbina jebkāda attiecīgā publiskā sektora iestāde, tostarp noregulējuma iestāde un Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā iestāde vai vienība, vai ja šī persona ir saistīta ar minētajām iestādēm vai vienībām, pat gadījumos, kad ir ieviesta pilnīga strukturāla nodalīšana, lai novērstu tādas draudus kā pašpārbaude, personiska ieinteresētība, interešu pārstāvēšana, pazīšanās, uzticēšanās vai iebaidīšana. Līdz ar to ir jāpanāk, ka ir nodrošināta tāda pienācīga juridiska nodalīšana, ka neatkarīgais vērtētājs nav nevienas saistītās publiskā sektora iestādes, tostarp noregulējuma iestādes vai attiecīgās iestādes vai vienības darba ņēmējs vai līgumdarbinieks vai neietilpst to grupā.
- (38) Ir arī nepieciešams nodrošināt, ka neatkarīgam vērtētājam nav nekādu būtisku kopīgu vai konfliktējošu interešu ar jebkuru attiecīgo publiskā sektora iestādi, tostarp noregulējuma iestādi un iestādi vai vienību, kas minēta Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, tostarp ar tās augsta līmeņa vadību, kontrolējošiem akcionāriem, grupas vienībām un būtiskiem kreditoriem, kā tas varētu notikt, ja neatkarīgs vērtētājs ir attiecīgās iestādes vai vienības būtisks kreditors. Līdzīgi, personīgās attiecības varētu veidot būtisku interesi.
- (39) Līdz ar to iecelējiestādei vai šādai citai iestādei, kas varētu būt pilnvarota veikt uzdevumu attiecīgajā dalībvalstī, vajadzētu novērtēt, vai pastāv būtiskas kopīgas vai konfliktējošas intereses. Šā novērtējuma nolūkā neatkarīgajam vērtētājam būtu jāpaziņo iecelējiestādei vai šādai citai iestādei, kam varētu būt pilnvaras veikt šo uzdevumu attiecīgajā dalībvalstī, par jebkurām faktiskām vai iespējamām interesēm, kuras pēc attiecīgās personas uzskatiem, novērtējot minēto iestādi, var radīt būtisku interesi, un jāsniedz visa informācija, ko var pamatoti pieprasīt iestāde, lai sniegtu informāciju šajā novērtējumā. Attiecībā uz juridiskajām personām neatkarība būtu jānovērtē, atsaucoties uz sabiedrību vai partnerību kopumā, bet ņemot vērā jebkuru strukturālu nodalīšanu un citus pasākumus, kurus var ieviest, lai nodalītu to personālu, kas var būt iesaistīts vērtēšanā, un pārējo personālu, lai novērstu tādas draudus kā pašpārbaude, personiska ieinteresētība, interešu pārstāvēšana, pazīšanās, uzticēšanās vai iebaidīšana. Ja minēto draudu nozīmīgums salīdzinājumā ar piemērotajiem aizsardzības pasākumiem ir tāds, ka ir apdraudēta attiecīgās personas neatkarība, sabiedrībai vai partnerībai nevajadzētu būt neatkarīgajam vērtētājam.
- (40) Apstiprinātais revidents, kas ir pabeidzis Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības revīziju gadā pirms novērtējuma par neatkarīgā vērtētāja atbilstību rīkoties kā vērtētājam, nekādā gadījumā nebūtu jāuzskata par neatkarīgu. Attiecībā uz citiem revīzijas vai vērtēšanas pakalpojumiem, kas sniegti attiecīgajai iestādei vai vienībai pēdējos gados pirms dienas, kurā ir jānovērtē neatkarība, vajadzētu pieņemt, ka tie veido būtiskas kopīgas vai konfliktējošas intereses, izņemot, ja atbilstoši iecelējiestādes vai tādas citas iestādes prasībām, kas var būt pilnvarota veikt šo uzdevumu attiecīgajā dalībvalstī, ir pierādīts, ka šis nav tas gadījums attiecībā uz visiem saistītajiem apstākļiem, tostarp jebkādu strukturālu nodalīšanu vai citiem ieviestajiem pasākumiem.
- (41) Pēc iecelšanas ir būtiski, ka neatkarīgais vērtētājs saglabā politiku un procedūras saskaņā ar piemērojamajiem ētikas kodeksiem un profesionālajiem standartiem, lai noteiktu jebkādas faktiskās vai iespējamās intereses, kas pēc vērtētāja uzskatiem varētu veidot būtiskas kopīgas vai konfliktējošas intereses. Iecelējiestāde vai tāda cita iestāde, ko var noteikt attiecīgajā dalībvalstī, būtu nekavējoties jāinformē par visām noteiktajām faktiskajām vai

iespējamajām interesēm, un tai būtu jāizlemj, vai tās veido būtisku interesi, jo šādā gadījumā neatkarīgā vērtētāja iecelšana būtu jāpārtrauc un būtu jāieceļ jauns vērtētājs.

- (42) Direktīva 2014/59/ES pieprasa dalībvalstīm piešķirt savām noregulējuma iestādēm virkni pilnvaru, tostarp norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, kā noteikts minētās direktīvas 2. panta 1. punkta 66. apakšpunktā, kuras var piemērot neatkarīgi no noregulējuma darbības vai kopā ar to.
- (43) Ir svarīgi nodrošināt, ka norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras var piemērot attiecībā uz visām saistībām, kas nav izslēgtas ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 2. punktu. Attiecībā uz saistībām, kuras regulē trešās valsts tiesību akti, kas nav saistības, kuras ietvertas saistību sarakstā, uz ko attiecas Direktīvas 2014/59/ES 55. panta 1. punkts, būtu jāietver līguma noteikums, lai atbalstītu norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru piemērošanu šādām saistībām.
- (44) Direktīvas 2014/59/ES 55. panta 1. punktā minētie līguma noteikumi būtu jāietver nolīgumos, kas veido saistības, uz ko attiecas minētais pants, kuri noslēgti pēc dienas, kad piemēroti noteikumi, kas pieņemti, lai transponētu Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļas IV nodaļas 5. iedaļu.
- (45) Jo īpaši Direktīvas 2014/59/ES 55. panta 1. punktā minētais līguma noteikums būtu jāietver attiecīgajos nolīgumos attiecībā uz saistībām, kas pēc to izveides nav pilnībā nodrošinātas vai ir pilnībā nodrošinātas, bet līguma noteikumi, kuri attiecas uz saistībām, neuzliek par pienākumu parādniekam saglabāt nodrošinājumu nepārtraukti saskaņā ar Savienības tiesību aktos precizētajām regulatīvajām prasībām vai ekvivalentiem tiesību aktiem trešajās valstīs.
- (46) Attiecībā uz saistītajiem nolīgumiem, kas noslēgti pirms dienas, kad piemēroti noteikumi, kuri pieņemti, lai transponētu Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļas IV nodaļas 5. iedaļu, būtu jāietver līguma noteikums, ja saistības ir izveidotas saskaņā ar minēto nolīgumu pēc transponēšanas datuma.
- (47) Turklāt attiecībā uz saistītiem nolīgumiem, kas noslēgti pirms dienas, kad piemēroti noteikumi, kuri pieņemti, lai transponētu Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļas IV nodaļas 5. iedaļu, būtiskiem grozījumiem, kas ietekmē nolīguma puses būtiskās tiesības un saistības, būtu jāietver saistības iekļaut līguma noteikumu, kā minēts Direktīvas 2014/59/ES 55. panta 1. punktā. Nebūtiskajiem grozījumiem, kas neietekmē attiecīgā nolīguma puses būtiskās tiesības un saistības, nevajadzētu būt pietiekamiem, lai radītu prasību ietvert līguma noteikumu; visos pārējos gadījumos līguma noteikums būtu jāievieš.
- (48) Lai panāktu pienācīgu konverģences līmeni, vienlaikus nodrošinot, ka noregulējuma iestādes, Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētās iestādes un vienības varētu ņemt vērā atšķirības juridiskajās sistēmās vai atšķirības, kas rodas no saistību veida vai būtības, ir lietderīgi noteikt līguma noteikuma obligāto saturu.
- (49) Lai panāktu vienotu pieeju visā Savienībā, nodrošinot efektīvu koordināciju starp attiecīgajām iestādēm, un dotu iespēju noregulējuma iestādei pieņemt pienācīgi informētus un ātrus noregulējuma lēmumus, šajā regulā ir izklāstītas Direktīvas 2014/59/ES 81. panta 1., 2. un 3. punktā noteikto paziņojumu procedūras un saturs.
- (50) Paziņojumi būtu jāveic, izmantojot drošus elektroniskos sakarus, atspoguļojot konkrētā priekšmeta steidzamību un svarīgumu. Lai veicinātu koordinēšanu starp pusēm, procesā tiek apsvērta iepriekšēja mutiska saziņa un turpmāks saņemšanas apstiprinājums.
- (51) Paziņojumiem būtu jānodrošina pienācīga informācija saņēmējam, lai tas nekavējoties veiktu savus uzdevumus, tādēļ ir noteikts konkrēts saturs attiecībā uz paziņojumu, ko kompetentajai iestādei iesniedz iestādes vai vienības, kas minēta Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, pārvaldības struktūra, ja tā kļūst

vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Līdzīgi, šādā paziņojumā, ko kompetentā iestāde nodod noregulējuma iestādei, būtu jāietver minētā informācija, kas dod iespēju noregulējuma iestādei izpildīt savus uzdevumus. Būtu jānodrošina arī konkrētas satura prasības attiecībā uz novērtējuma paziņojumu, ka iestāde vai vienība, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ja šādu novērtējumu uzsāk attiecīgi kompetentā iestāde vai noregulējuma iestāde. Šādā gadījumā paziņojumā būtu arī jāprecizē attiecīgie noteikumi, kas izklāstīti Direktīvas 2014/59/ES 32. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā.

- (52) Lai nodrošinātu saskaņotu pieeju visā Savienībā nolūkā pienācīgi informēt ieinteresētās personas par noregulējuma darbībām, šajā regulā ir izklāstītas paziņojuma procedūras un saturs, apkopojot noregulējuma darbības ietekmi, tostarp lēmums apturēt vai ierobežot konkrētu tiesību īstenošanu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 69., 70. un 71. pantu.
- (53) Šajā regulā ir izklāstīts šāda paziņojuma saturs, ņemot vērā zināmu kritiski svarīgu informāciju, kas jāatklāj privātklientiem vai MVU un klientiem, kas nav privātklienti vai MVU, un kreditoriem; attiecībā uz elementiem, kas nav precizēti šajā regulā, paziņojumam vajadzētu būt atbilstīgam plašākai komunikācijas stratēģijai, kas izstrādāta kā daļa no noregulējuma plāna un ir apskatīta šīs regulas II nodaļas I un II sadaļā. Ir jāpieņem regulatīvie tehniskie standarti, lai izklāstītu vienotus, sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz izstrādi, un procedūras, kuras jāievēro noregulējuma kolēģijām, veicot Direktīvas 2014/59/ES 88. pantā minētās funkcijas un uzdevumus, saistībā ar nozīmīgo ietekmi, ko grupas noregulējuma plānošana un noregulējums varētu radīt vairāk nekā vienā dalībvalstī.
- (54) Izveidojot noregulējuma kolēģiju, ir jānovērš tāda darba dublēšanās, ko jau veic konsolidētās uzraudzības iestāde un uzraudzības kolēģija. Ir arī svarīgi nodrošināt, ka šo darbu koriģēs, lai ņemtu vērā kolēģijas darbības vajadzības. Jo īpaši ir piemēroti nodrošināt, ka grupas līmeņa noregulējuma iestāde ņem vērā, atjaunina un attiecīgi pielāgo visu svarīgo darbu, ko veic konsolidētās uzraudzības iestāde saistībā ar uzraudzības kolēģiju, jo īpaši attiecībā uz attiecīgo grupu vienību noteikšanu un līdz ar to iestāžu noteikšanu, kuras būtu jāauzina par kolēģijas locekļiem vai novērotājiem ("apzināšanas process").
- (55) Atsauce uz citām grupām vai kolēģijām, kas veic tos pašus uzdevumus un funkcijas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 88. panta 6. punktu, būtu citstarp jāsaprot kā krīzes pārvaldības grupas, kas izveidotas atbilstīgi kopīgiem principiem un pieejām, kuras izstrādājuši Finanšu Stabilitātes padome un G20. Tādēļ ir svarīgi noteikt, ka grupas līmeņa noregulējuma iestādes, novērtējot savas saistības izveidot noregulējuma kolēģiju, arī novērtē, vai šīs citas grupas vai kolēģijas darbojas saskaņā ar šīs regulas noteikumiem.
- (56) Trešās valsts noregulējuma iestāžu kā novērotāju iesaistīšanās noregulējuma kolēģijā ir jau paredzēta Direktīvas 2014/59/ES 88. panta 3. punktā. Līdz ar to ir nepieciešams nodrošināt procesu, lai organizētu to dalību noregulējuma kolēģijā un iesaisti dažādos kolēģijas uzdevumos.
- (57) Lai panāktu efektīvu noregulējuma plānošanu, ir jāveic efektīva un savlaicīga mijiedarbība un sadarbība starp noregulējuma kolēģiju un banku grupu, jo īpaši starp grupas līmeņa noregulējuma iestādi un Savienības mātesuzņēmumu. Šajā nolūkā ir sagaidāms, ka grupas līmeņa noregulējuma iestāde informē Savienības mātesuzņēmumu par noregulējuma kolēģijas izveidi, tās sastāvu un par visām izmaiņām tās sastāvā. Efektīvai un savlaicīgai mijiedarbībai un sadarbībai starp grupas līmeņa noregulējuma iestādi un Savienības mātesuzņēmumu nevajadzētu atstāt novārtā darbības ātrumu, kas nepieciešams, lai saglabātu finanšu stabilitāti vai sagatavošanas vai novēršanas raksturu un sarežģīto ekonomikas novērtējumu, kurš nepieciešams noregulējuma plānošanā.
- (58) Noregulējuma kolēģijas rakstiskajā kārtībā un procedūrās būtu jāietver nepieciešamie organizatoriskie noteikumi, lai nodrošinātu efektīvu un lietderīgu lēmumu pieņemšanas procesu. Jo īpaši noregulējuma kolēģijai būtu jāatzīst vajadzība pēc elastīgu apakšstruktūru izveides noregulējuma kolēģijā, lai veiktu kolēģijas funkcijas un nodrošinātu, ka arī locekļi var piemērotā veidā sniegt ieguldījumu katrā no kolēģijas funkcijām. Jo īpaši, ja tiek uzskatīts par piemērotu, ka iestādes, kas nav kolēģijas locekļi, piedalās kolēģijā kā novērotāji, ir nepieciešams, lai grupas līmeņa noregulējuma iestāde nodrošina, ka dalības noteikumi ir izklāstīti rakstiskajā kārtībā un ka tie nav labvēlīgāki par šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem attiecībā uz kolēģijas locekļiem.

- (59) Noregulējuma kolēģijas rakstiskajā kārtībā un procedūrās vajadzētu arī ietver nepieciešamos darbības noteikumus, lai nodrošinātu, ka kolēģija sniedz iespēju noregulējuma iestādēm koordinēt savu ieguldījumu uzraudzības kolēģijā un organizēt tāda ieguldījuma analīzi, izskatīšanu un novērtēšanu, ko noregulējuma iestādes saņem no uzraudzības kolēģijas. Tādēļ rakstiskajai kārtībai ideālā gadījumā būtu jāietver saziņas process starp uzraudzības un noregulējuma kolēģiju, jo īpaši starp grupas līmeņa noregulējuma iestādi un konsolidētās uzraudzības iestādi. Rakstiskajā kārtībā būtu arī jāizklāsta procesi, kas jāievēro noregulējuma kolēģijā, lai panāktu kopēju izpratni visos gadījumos, kad koordinācija ir vajadzīga praksē, bet saskaņā ar Direktīvu 2014/59/ES kopīgs lēmums nav vajadzīgs.
- (60) Grupas līmeņa noregulējuma iestādei vajadzētu būt pieejai visai informācijai, kas nepieciešama, lai veiktu savus uzdevumus un pienākumus, un tai būtu jārīkojas kā koordinatoram nolūkā apkopot un izplatīt informāciju, kas saņemta no visiem kolēģijas locekļiem vai no visām grupas vienībām, uz kurām attiecas konfidencialitātes noteikumi un noteikumi, kuri regulē konfidencialas informācijas apmaiņu, kā noteikts Direktīvā 2014/59/ES.
- (61) Lai nodrošinātu, ka darbības procedūras ir efektīvas piemērošanai ārkārtas gadījumā, grupas līmeņa noregulējuma iestādei būtu jāveic noregulējuma kolēģijas darbības pārbaudes un, attiecīgā gadījumā, tai vajadzētu būt iespējai iesaistīt Savienības mātesuzņēmumu minēto pārbaudzi veikšanā.
- (62) Ļoti būtiska visiem kopīga lēmuma procesiem ir savlaicīga un reālistiska plānošana. Katrai šajos procesos iesaistītajai noregulējuma iestādei vajadzētu grupas līmeņa noregulējuma iestādei nodrošināt savu ieguldījumu attiecīgajā kopīgajā lēmumā savlaicīgā un efektīvā veidā un saskaņā ar attiecīgajiem kopīgā lēmuma laika grafikiem.
- (63) Ir nepieciešams nodrošināt, ka kopīgi lēmumi tiek pieņemti ātri un laikus. Tas ir jo īpaši svarīgi lēmumiem par noregulējumu, bet arī ir svarīgi noregulējuma plānošanai. Tajā pašā laikā būtu jānodrošina, ka visām kopīgo lēmumu pieņemšanas procesā iesaistītajām iestādēm tiek dots pienācīgs laiks, lai tās paustu savu viedokli. Lai panāktu pareizo līdzsvaru starp šiem diviem mērķiem, grupas līmeņa noregulējuma iestādei būtu jāpiešķir pilnvaras iesniegt tās priekšlikuma projektu pārējām procesā iesaistītajām iestādēm, vienlaikus nosakot pienācīgu termiņu, kuram beidzoties, būtu jāpieņem, ka iestādes, kas nav izteikušas iebildumus pret minēto priekšlikumu, ir tam piekritušas. Nosakot attiecīgo termiņu, grupas līmeņa noregulējuma iestādei būtu pienācīgi jāņem vērā faktiskais lēmumu pieņemšanas procesa grafiks, kā noteikts tiesību akta noteikumos vai kā to iepriekš noteikusi pati kolēģija.
- (64) Lai nodrošinātu, ka ir izveidots efektīvs process, grupas līmeņa noregulējuma iestādei vajadzētu būt galīgajai atbildībai par ievērojamo posmu secības noteikšanu. Būtu jāizklāsta pasākumi jebkura kopīga lēmuma pieņemšanai, atzīstot, ka dažus no minētajiem pasākumiem var veikt paralēli un pārējos – secīgi.
- (65) Saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 13. panta 3. punktu grupas noregulējuma plāni būtu jāpārskata un jāatjaunina vismaz reizi gadā. Tomēr ir vajadzība nodrošināt, ka grupas noregulējuma plāni arī tiek pārskatīti un atjaunināti pēc *ad hoc* principa, ja šāda vajadzība rodas vai nu saistībā ar informāciju, ko saņēmusi uzraudzības kolēģijai, vai pēc noregulējuma kolēģijas pašas iniciatīvas.
- (66) Lai vairotu noregulējuma kolēģiju darbības pārredzamību, šajā regulā būtu skaidri jānosaka vienoti nosacījumi kopīgu lēmumu paziņošanai Savienības mātesuzņēmumam un pārējām attiecīgās grupas vienībām. Lai nodrošinātu procesu un iznākumu salīdzināmību, tādējādi panākot konvergenci, ir nepieciešams skaidri izklāstīt vienotus noteikumus par procesu un dokumentāciju, kas nepieciešama kopīgu lēmumu pieņemšanai noregulējuma kolēģijās.
- (67) Būtu arī jānodrošina atsevišķu lēmumu koordinācija, kurus pieņemusi grupas līmeņa noregulējuma iestāde un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes gadījumā, ja nav kopīga lēmuma, lai noregulējuma kolēģija varētu pildīt savus pienākumus, kā noteikts Direktīvas 2014/59/ES 88. panta 1. punktā. Tādēļ ir nepieciešams izklāstīt kolēģijas darbības procesu kā grupas līmeņa noregulējuma iestādes un citu iestāžu ietvaru, lai tiektos pēc efektīvas un izmantojamas grupas noregulējuma plānošanas arī tad, ja nav pieņemti kopīgi lēmumi.

- (68) Nosakot, vai ir nepieciešamība pēc grupas noregulējuma shēmas, attiecīgajām noregulējuma iestādēm, kas piedalās noregulējuma kolēģijā, vajadzētu apsvērt saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 91. un 92. pantu, vai attiecīgajam noregulējumam ir pieejams grupas mērogs. Minētajā nolūkā grupas līmeņa noregulējuma iestādei būtu jācenšas noteikt visas grupas vienības, kuras tiek ietekmētas vai varētu tikt ietekmētas, ja grupas vienība vai Savienības mātesuzņēmums atbilst Direktīvas 2014/59/ES 32. vai 33. panta noteikumiem.
- (69) Lai nodrošinātu vislabākos apstākļus noregulējumam, ir jāstrādā efektīvi un lietderīgi īsā termiņā. Tādēļ ir svarīgi noteikt, ka noregulējuma kolēģijai, apsverot vajadzību pēc grupas noregulējuma shēmas, būtu jāapsver arī nepieciešamība kopīgot valsts finansēšanas pasākumus. Jo īpaši attiecībā uz finansēšanas plāniem un Direktīvas 2014/59/ES piemērošanu noregulējuma kolēģijai būtu jāņem vērā, vai valsts finansēšanas pasākumu kopīgošana ir nepieciešama. Ja kopīgošana netiek veikta, attiecīgi jāpielāgo finansēšanas plāna saturs un process. Lai turpmāk nodrošinātu efektivitāti, grupas līmeņa noregulējuma iestādei būtu jāļauj aizstāt tās galīgais pozitīvais novērtējums par nepieciešamību pēc grupas noregulējuma shēmas ar tās priekšlikumu par minēto shēmu.
- (70) Grupas noregulējuma shēmai, cik vien iespējams un vajadzīgs, būtu jāņem vērā un jāievēro grupas noregulējuma plāns, izņemot, ja noregulējuma iestādes, ņemot vērā attiecīgās lietas apstākļus, novērtē, ka noregulējuma mērķi tiks sasniegti efektīvāk, veicot darbības, kas nav paredzētas noregulējuma plānā.
- (71) Ir nepieciešams, lai visi, kurus ietekmē iestādes noregulējums, pilnībā saprastu tās noregulējuma iestādes viedokļus un darbības, kas nepiekrīt kopīgajam lēmumam par grupas noregulējuma shēmu koordinācijas nolūkos. Tādēļ jebkurai iestādei, kas nepiekrīt, būtu jāsniedz skaidrs pamatojums grupas līmeņa noregulējuma iestādei par savu nepiekrīšanu.
- (72) Šī regula balstās uz regulatīvo tehnisko standartu projektu, ko Komisijai ir iesniegusi Eiropas Banku iestāde (EBI).
- (73) Attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem par noregulējuma plānu saturu, kas izstrādāti iestādēm, kuras nav daļa no grupas, kurai piemēro konsolidēto uzraudzību saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 111. un 112. pantu, un noregulējuma plānu saturu, kuri nepieciešami grupām saskaņā ar attiecīgi Direktīvas 2014/59/ES 10. un 13. pantu, un attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kas attiecas uz kritērijiem, kuri jāizskata iestāžu vai grupu noregulējamības novērtēšanai, kā noteikts attiecīgi Direktīvas 2014/59/ES 15. panta 4. punktā un 16. panta 2. punktā, EBI ir apspriedusies ar Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju,
- (74) EBI ir veikusi atklātu sabiedrisko apspriešanu par regulatīvo tehnisko standartu projektu, uz ko balstās šī regula, analizējusi potenciālās saistītās izmaksas un ieguvumus un pieprasījusi atzinumu no Banku nozares ieinteresēto personu grupas, kas izveidota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 37. pantu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

KOPĪGIE NOTEIKUMI UN ATVESEĻOŠANAS PLĀNI

I IEDAĻA

Kopīgie noteikumi

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā arī precizē:

- 1) informāciju, kas jāietver atsevišķā atveseļošanas plānā un – saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 7. panta 5. un 6. punktu – grupas atveseļošanas plānā;

- 2) minimālos kritērijus, kas kompetentajai iestādei ir jāizvērtē attiecībā uz atsevišķiem un grupas atveseļošanas plāniem saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 6. panta 8. punktu;
- 3) noregulējuma plānu saturu, kuri nepieciešami iestādēm, kas nav daļa no grupas, kurai piemēro konsolidēto uzraudzību saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 111. un 112. pantu, un noregulējuma plānu saturu, kas nepieciešami grupām saskaņā ar attiecīgi Direktīvas 2014/59/ES 10. un 13. pantu;
- 4) jautājumus un kritērijus, kas ir jāizskata iestāžu vai grupu noregulējamības novērtēšanai, kā noteikts attiecīgi Direktīvas 2014/59/ES 15. panta 4. punktā un 16. panta 2. punktā;
- 5) Direktīvas 2014/59/ES 23. panta 1. punkta a), c), e) un i) apakšpunktos izklāstītos noteikumus attiecībā uz finansiālu atbalstu, ko grupas vienība sniedz saskaņā ar minētās direktīvas 19. pantu;
- 6) Direktīvas 2014/59/ES 36. panta 1. punkta un 74. panta piemērošanas nolūkos apstākļus, kādos persona ir neatkarīga no noregulējuma iestādes un no direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības;
- 7) saistību sarakstu, uz ko attiecas izslēgšana no pienākuma ietvert Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 55. punktā minētā līguma noteikumu, un minētajā punktā pieprasīto līguma noteikuma saturu;
- 8) procedūras un saturu, kas attiecas uz Direktīvas 2014/59/ES 81. panta 1., 2. un 3. pantā minētajiem paziņojumiem un uz paziņojumu par apturēšanu, kas minēts minētās direktīvas 83. pantā;
- 9) sīki izstrādātus noteikumus par noregulējuma kolēģiju izveidi un operatīvo darbību Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 88. punktā minēto uzdevumu veikšanai.

Uz iepriekšminēto 1., 2., 3. un 4. punktu attiecas visu vienkāršoto pienākumu piemērošana, kas noteikti saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 4. pantu.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "atsevišķs atveseļošanas plāns" ir jebkurš no turpmāk minētajiem:
 - a) atveseļošanas plāns, ko saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 5. panta 1. punktu izstrādājusi iestāde, kas nav daļa no grupas, uz kuru attiecas konsolidētā uzraudzība saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 111. un 112. pantu;
 - b) atveseļošanas plāns, ko saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 7. panta 2. punktu izstrādājis ES mātesuzņēmuma meitasuzņēmums;
- 2) "noregulējuma stratēģija" ir noregulējuma darbību kopums, kas noteikts noregulējuma plānā vai grupas noregulējuma plānā;
- 3) "vēlamā noregulējuma stratēģija" ir noregulējuma stratēģija, ar ko vislabāk var panākt Direktīvas 2014/59/ES 31. pantā noteiktos mērķus, ņemot vērā iestādes vai grupas struktūru un darījumdarbības modeli, un noregulējuma režīmus, kas piemērojami juridiskajām personām grupā;
- 4) "kvalificētas atbilstīgas saistības" ir atbilstīgas saistības, kas atbilst Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem, lai tās varētu iekļaut minētās direktīvas 45. panta 1. punkta minētajā pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summā;
- 5) "SPE pieeja (*single point of entry*)" ir noregulējuma stratēģija, kurā viena noregulējuma iestāde piemēro noregulējuma pilnvaras viena mātesuzņēmuma vai vienas iestādes, uz ko attiecas konsolidētā uzraudzība, līmenī.

- 6) "MPE pieeja (*multiple point of entry*)" ir noregulējuma stratēģija, kurā divas vai vairākas noregulējuma iestādes piemēro noregulējuma pilnvaras reģionālajām vai funkcionālajām apakšgrupām vai grupas vienībām;
- 7) "kontrole" ir kontrole, kā tā definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta 37. apakšpunktā;
- 8) "būtiska līdzdalība" ir būtiska līdzdalība, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 36. apakšpunktā.

II IEDAĻA

Atveseļošanas plānu saturs

3. pants

Informācija, kas jāiekļauj atveseļošanas plānā

Atveseļošanas plānā ir vismaz šādi elementi:

- 1) atveseļošanas plāna galveno elementu kopsavilkums saskaņā ar 4. pantu;
- 2) informācija par pārvaldību saskaņā ar 5. pantu;
- 3) stratēģiska analīze saskaņā ar 6. līdz 12. pantu;
- 4) saziņas un informācijas atklāšanas plāns saskaņā ar 14. pantu;
- 5) sagatavošanas pasākumu analīze saskaņā ar 15. pantu.

4. pants

Atveseļošanas plāna galveno elementu kopsavilkums

1. Atveseļošanas plāna galveno elementu kopsavilkums ietver kopsavilkumus par katru no turpmāk minētajiem:
 - a) atveseļošanas plāna informācija par pārvaldību;
 - b) atveseļošanas plāna stratēģiskā analīze, tostarp kopsavilkums par vispārējo atveseļošanas spēju, kā minēts 12. panta 3. punktā;
 - c) jebkādas būtiskas izmaiņas iestādes, grupas vai atveseļošanas plānā kopš iepriekšējās atveseļošanas plāna redakcijas, kas iesniegta kompetentajai iestādei;
 - d) atveseļošanas plāna komunikācijas un informācijas atklāšanas plāns;
 - e) sagatavošanas pasākumi, kas izklāstīti atveseļošanas plānā.
2. Šīs regulas I nodaļas II un III iedaļas nolūkos būtiskas izmaiņas ir jebkuras izmaiņas, kas varētu ietekmēt iestādes vai ES mātesuzņēmuma, vai viena vai vairāku tās meitasuzņēmumu spēju īstenot atveseļošanas plānu vai īstenot vienu vai vairākus atveseļošanas plānā ietvertos risinājumus.

5. pants

Pārvaldība

Informācija par pārvaldību ietver vismaz šādiem jautājumiem:

- 1) kā atveseļošanas plāns tika izstrādāts, ietverot vismaz:
 - a) personu, kas atbild par katras plāna iedaļas sagatavošanu, īstenošanu un atjaunināšanu, uzdevumus un funkcijas;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

- b) tās personas identitāti, kam ir vispārīgs pienākums atveseļošanas plānu pastāvīgi atjaunināt, un procesa aprakstu, kas jāizmanto, lai atjauninātu atveseļošanas plānu ar mērķi reaģēt uz jebkurām būtiskām izmaiņām, kuras ietekmē iestādi vai grupu, vai to vidi;
 - c) aprakstu par to, kā plāns ir integrēts iestādes vai grupas korporatīvajā pārvaldībā un kopējā riska pārvaldības sistēmā;
 - d) ja attiecīgā vienība ir daļa no grupas, grupas iekšienē pieņemto pasākumu un mehānismu aprakstu, lai nodrošinātu atveseļošanas risinājumu koordināciju un konsekvenci grupas un atsevišķu meitasuzņēmumu līmenī;
- 2) politiku un procedūras, kas regulē atveseļošanas plāna apstiprināšanu, tostarp vismaz:
- a) pārskatu par to, vai atveseļošanas plānu ir pārskatījusi iekšējā revīzijas funkcija, ārējais revidents vai riska komiteja;
 - b) apstiprinājumu, ka atveseļošanas plānu ir novērtējusi un apstiprinājusi iestādes vai ES mātesuzņēmuma pārvaldības struktūra, kas ir atbildīga par plāna iesniegšanu;
- 3) nosacījumus un procedūras, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu atveseļošanas risinājumu savlaicīgu īstenošanu, tostarp vismaz:
- a) iekšējās eskalācijas un lēmumu pieņemšanas procesa aprakstu, ko piemēro, ja ir panākta atbilstība rādītājiem, lai apsvērtu un noteiktu, kuru atveseļošanas risinājumu vajadzētu piemērot, reaģējot uz finanšu spriedzi, kas ir materializējusies, tostarp vismaz:
 - i) procesā iesaistīto personu uzdevumus un funkcijas, tostarp to pienākumu aprakstu, vai, ja procesā ir iesaistīta komiteja, komitejas locekļu lomu, pienākumus un funkcijas;
 - ii) procedūras, kas ir jāievēro;
 - iii) termiņu lēmumam par atveseļošanas risinājumu izmantošanu un to, kad un kā attiecīgās kompetentās iestādes tiks informētas par faktu, ka ir panākta atbilstība rādītājiem;
 - b) detalizētu rādītāju aprakstu, atspoguļojot vismaz atveseļošanas plānā iekļautās vienības vai vienību kapitāla pozīcijas, likviditātes situācijas, rentabilitātes un riska profila iespējamo nelīdzsvarotību, nepilnības vai draudus;
- 4) plāna atbilstību iestādes vai grupas vispārējai riska pārvaldības sistēmai, tostarp attiecīgo kritēriju (agrīnas brīdināšanas signālu) aprakstu, kas izmantoti kā daļa no iestādes vai grupas parastā iekšējā riska pārvaldības procesa, ja minētie kritēriji ir lietderīgi, lai informētu vadību, ka, iespējams, varētu sasniegt šādus rādītājus;
- 5) pārvaldības informācijas sistēmas, tostarp ieviesto pasākumu aprakstu, lai nodrošinātu, ka informācija, kas nepieciešama atveseļošanas risinājumu īstenošanai, uzticamā un savlaicīgā veidā ir pieejama lēmumu pieņemšanai spriedzes apstākļos.

6. pants

Stratēģiskā analīze

1. Stratēģiskajā analīzē nosaka galvenās darbības jomas un kritiski svarīgās funkcijas un izklāsta galvenos pasākumus, lai saglabātu minētās galvenās darbības jomas un kritiski svarīgās funkcijas finanšu spriedzes situācijā.
2. Stratēģiskajā analīzē ietver vismaz šādas apakšiedaļas:
 - a) tās vienības vai vienību aprakstu, uz ko attiecas atveseļošanas plāns, kā izklāstīts 7. pantā;
 - b) atveseļošanas risinājumu aprakstu, kā noteikts 8. līdz 12. pantā.

7. pants

Atveseļošanas plānā ietvertu vienību apraksts

1. Stratēģiskās analīzes apakšsiedaļā, kurā apraksta atveseļošanas plānā iekļauto vienību vai vienības, ietver šādu informāciju:

a) atveseļošanas plānā iekļautās vienības vai vienību vispārējs raksturojums, tostarp:

- i) to vispārējās globālās darbīdardarbības un riska stratēģijas apraksts;
- ii) to darbīdardarbības modelis un darbīdardarbības plāns, tostarp galveno jurisdikciju saraksts, kurā tās darbojas, arī ar juridiskās personas vai filiāles starpniecību, kas atbilst 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;
- iii) to galvenās darbības jomas un kritiski svarīgās funkcijas;
- iv) procesi un parametri to galveno darbības jomu un kritiski svarīgo funkciju noteikšanai;

b) galveno darbības jomu un kritiski svarīgo funkciju attiecināšana uz juridiskajām personām un filiālēm, kas atbilst 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;

c) plānā ietvertās vienības vai vienību juridisko un finanšu struktūru detalizēts apraksts, tostarp skaidrojums par grupas mijiedarbību attiecībā uz juridiskajām personām vai filiālēm, kas atbilst 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, un jo īpaši apraksts par šādiem elementiem:

- i) visi esošie būtiskie grupas riska darījumi un finansēšanas attiecības, kapitāla plūsmas atveseļošanas plānā iekļautās vienības vai vienību iekšienē, ieviestās grupas garantijas un garantijas, kuras paredzēts ieviest, ja ir nepieciešama atveseļošanas darbība;
- ii) juridiskā mijiedarbība, kas ietver būtiskus juridiski saistošus nolīgumus starp grupas vienībām, piemēram, dominējošā stāvokļa nolīgumu un peļņas un zaudējumu pārvešanas līgumu esamība;
- iii) operacionālā mijiedarbība, kas attiecas uz funkcijām, kuras ir centralizētas vienā juridiskajā personā vai filiālē un ir svarīgas pārējo juridisko personu, filiāļu vai grupas darbībai, jo īpaši centralizētās informācijas tehnoloģiju funkcijas, naudas līdzekļu pārvaldības funkcijas, riska funkcijas vai administratīvās funkcijas;
- iv) visi esošie nolīgumi par grupas finansiālo atbalstu, kas noslēgti saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 19. pantu, tostarp nolīguma puses, finansiālā atbalsta veids un nosacījumi, kas saistīti ar finansiālā atbalsta sniegšanu;

d) ārējās mijiedarbības apraksts, tostarp vismaz:

- i) būtiski riska darījumi ar galvenajiem darījumu partneriem un saistības pret tiem;
- ii) būtiski finanšu produkti un pakalpojumi, kurus vienība vai vienības, uz kurām attiecas atveseļošanas plāns, sniedz pārējiem finanšu tirgus dalībniekiem;
- iii) būtiski pakalpojumi, ko trešās puses sniedz vienībai vai vienībām, uz kurām attiecas atveseļošanas plāns.

2. Šā panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta nolūkā atsauci uz juridiskām personām vai filiālēm saprot kā atsauci uz juridiskām personām vai filiālēm, kuras:

- a) būtiski ietekmē atveseļošanas plānā iekļautās vienības vai vienību peļņu vai to finansējumu vai tām pieder būtiska to aktīvu, saistību vai kapitāla daļa;
- b) veic galvenās komercdarbības;
- c) centrāli veic galvenās operacionālās, riska vai administratīvās funkcijas;
- d) uzņemas būtiskus riskus, kas sliktākajā gadījumā varētu apdraudēt iestādes vai grupas dzīvotspēju;

- e) nevarētu tikt atsavinātas vai likvidētas, visticamāk, neradot būtisku risku iestādei vai grupai kopumā;
- f) ir svarīgas vismaz vienas dalībvalsts finanšu stabilitātei, kurā tām ir juridiskā adrese vai kurā tās darbojas.

8. pants

Atveseļošanas risinājumi

1. Apakšiedaļā par atveseļošanas risinājumiem ietver visu atveseļošanas risinājumu sarakstu un katra risinājuma aprakstu, kā noteikts 9. līdz 12. pantā.
2. Apakšiedaļā par atveseļošanas risinājumiem izklāsta vairākus atveseļošanas risinājumus, ar kuriem reaģē uz finanšu spriedzes scenārijiem un kuri varētu pamatoti veicināt atveseļošanas plānā iekļautās vienības vai vienību dzīvotspējas vai finansiālā stāvokļa saglabāšanu vai atjaunošanu.
3. Katru atveseļošanas risinājumu apraksta tā, lai kompetentā iestāde varētu novērtēt tā ietekmi un iespējamību.
4. Atveseļošanas plāni ietver pasākumus, kas pēc būtības ir ārkārtēji, kā arī pasākumus, kurus varētu arī veikt atveseļošanas plānā iekļautās vienības vai vienību parastās darbības laikā.
5. Atveseļošanas risinājumus neizslēdz tikai tāpēc, ka tie pieprasītu veikt izmaiņas attiecīgās vienības vai vienību darbības pašreizējā raksturā.

9. pants

Atveseļošanas plānā noteiktās darbības, mehānismi un pasākumi

1. Katrā atveseļošanas risinājumā norāda vismaz šādus elementus:
 - a) ar kapitāla un likviditāti saistītu darbību virkni, kas nepieciešamas, lai saglabātu vai atjaunotu atveseļošanas plānā iekļautās vienības vai vienību dzīvotspēju vai finansiālo stāvokli, kuru primārais mērķis ir nodrošināt kritiski svarīgo funkciju un galveno darbības jomu dzīvotspēju;
 - b) mehānismus un pasākumus, kuru primārais mērķis ir saglabāt vai atjaunot iestādes pašu kapitālu vai grupas konsolidēto pašu kapitālu, veicot ārējas rekapitalizācijas un iekšējus pasākumus, lai uzlabotu atveseļošanas plānā iekļautās vienības vai vienību kapitāla pozīciju;
 - c) mehānismus un pasākumus, lai nodrošinātu, ka atveseļošanas plānā iekļautajai vienībai vai vienībām ir pienācīga piekļuve ārkārtas gadījumiem paredzēto līdzekļu avotiem, lai nodrošinātu, ka tās var veikt savas darbības un laikus izpildīt savas saistības;
 - d) mehānismus un pasākumus, lai samazinātu risku un piesaistītos līdzekļus vai lai pārstrukturētu darbības jomas, tostarp, attiecīgā gadījumā, iespējamo aktīvu, juridisko personu vai darbības jomu būtiskas atsavināšanas analīzi;
 - e) mehānismus un pasākumus, kuru primārais mērķis ir panākt saistību brīvprātīgu pārstrukturēšanu, neradot saistību neizpildes gadījumu, līguma izbeigšanu, kredītreitinga pazemināšanu vai līdzīgu notikumu.

Šā panta c) apakšpunkta nolūkos minētie pasākumi ietver ārējos pasākumus un, attiecīgā gadījumā, pasākumus, kuru mērķis ir reorganizēt pieejamo likviditāti grupā. Ārkārtas gadījumiem paredzētie līdzekļu avoti ietver iespējamās likviditātes avotus, pieejamā nodrošinājuma novērtējumu un novērtējumu par iespēju pārvest likviditāti grupas vienību un darbības jomu ietvaros.

2. Ja atveseļošanas risinājums neietver darbības, mehānismus vai pasākumus, kas izklāstīti 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā, apakšiedaļā par atveseļošanas risinājumiem ietver pierādījumu, ka iestāde, Savienības mātesuzņēmums vai meitasuzņēmums, kas izstrādāja un iesniedza plānu, ir pienācīgi ņēmis vērā minētās darbības, mehānismus un pasākumus.

10. pants

Ietekmes novērtējums

Katrs atveseļošanas plāns ietver ietekmes novērtējumu, kas ietver, jo īpaši, precīzu aprakstu par procesiem, ar ko nosaka vienības vai vienību, uz kurām attiecas atveseļošanas plāns, galveno darbības jomu, operāciju un aktīvu vērtību un pārdošanas iespējas un vismaz šādus elementus:

- 1) finanšu un darbības ietekmes novērtējums, kurā izklāstīta paredzamā ietekme uz atveseļošanas plānā iekļautās vienības vai vienību maksātspēju, likviditāti, finansēšanas pozīcijām, rentabilitāti un darbībām; attiecīgā gadījumā novērtējumā skaidri nosaka grupas dažādās vienības, kuras var ietekmēt konkrēts risinājums vai kuras var būt iesaistītas tā īstenošanā;
- 2) ārējās ietekmes un sistēmisku seku novērtējums, kurā izklāstīta paredzamā ietekme uz kritiski svarīgajām funkcijām, kuras veic atveseļošanas plānā iekļautā vienība vai vienības, un ietekme uz akcionāriem, klientiem, jo īpaši noguldītājiem un privātiem ieguldītājiem, darījumu partneriem un, attiecīgā gadījumā, uz pārējo grupu;
- 3) novērtējuma pieņēmumi un visi pārējie pieņēmumi, kas izdarīti 1. un 2. punktā minēto novērtējumu nolūkā, tostarp pieņēmumi par aktīvu pārdošanas iespējām vai pārējo finanšu iestāžu uzvedību.

11. pants

Iespējamības novērtējums

1. Katrs atveseļošanas risinājums ietver iespējamības novērtējumu, kas ietver vismaz:

- a) ar atveseļošanas risinājumu saistīto risku novērtējumu, izmantojot visu pieredzi, kas gūta atveseļošanas plāna vai līdzvērtīga pasākuma īstenošanā;
- b) jebkura būtiska šķēršļa, kas kavē efektīvu un savlaicīgu plāna izpildi, precīzu analīzi un aprakstu, kā arī aprakstu par to, vai šādi šķēršļi būtu jāpārvar un kādā veidā;
- c) attiecīgā gadījumā konkrētā atveseļošanas risinājuma efektīvas īstenošanas iespējamo šķēršļu analīzi, kurus rada grupas struktūra vai grupas iekšējā kārtība, tostarp to, vai ir būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi pašu kapitāla tūlītējai pārvešanai vai saistību vai aktīvu atmaksāšanai grupas ietvaros;
- d) iespējamo šķēršļu, kas noteikti b) un c) apakšpunktā, risinājumus.

2. Šā panta 1. punkta nolūkos būtisks šķērslis ietver jebkuru faktoru, kas varētu potenciāli negatīvi ietekmēt atveseļošanas risinājuma savlaicīgu izpildi, jo īpaši, juridiskos, operacionālos, darījumdarbības, finanšu un reputācijas riskus, piemēram, visus kredītreitinga pazemināšanas riskus.

12. pants

Darbību nepārtrauktība

1. Katrs atveseļošanas risinājums ietver novērtējumu par to, kā tiks nodrošināta darbību nepārtrauktība, īstenojot minēto atveseļošanas risinājumu.

2. Minētajā novērtējumā ietver iekšējo darbību (piemēram, informācijas tehnoloģiju sistēmu, piegādātāju un cilvēkresursu darbību) analīzi un analīzi par to, vai vienībai vai vienībām, uz kurām attiecas atveseļošanas plāns, ir piekļuve tirgus infrastruktūrai (piemēram, tūrvērtē un norēķinu mehānismiem un maksājumu sistēmām). Jo īpaši, ārkārtas darbībās ņem vērā:

- a) jebkurus mehānismus un pasākumus, kas nepieciešami, lai saglabātu nepārtrauktu piekļuvi finanšu tirgu infrastruktūrām;
- b) jebkurus mehānismus un pasākumus, kas nepieciešami, lai saglabātu atveseļošanas plānā iekļautās vienības vai vienību darbību procesa nepārtrauktību, tostarp infrastruktūru un IT pakalpojumus;
- c) paredzamo termiņu konkrētā atveseļošanas risinājuma efektivitātei un īstenošanai;
- d) konkrētā atveseļošanas risinājuma efektivitāti un rādītāju piemērotību dažādos finanšu spriedzes scenārijos, kuri novērtē katra šā scenārija ietekmi uz atveseļošanas plānā iekļauto vienību vai vienībām, jo īpaši uz to kapitālu, likviditāti, rentabilitāti, riska profilu un darbībām.

3. Minētajā novērtējumā nosaka atveseļošanas risinājumu, kas varētu būt piemērots konkrētā scenārijā, atveseļošanas risinājuma varbūtējo ietekmi, tā iespējamību, tostarp potenciālos šķēršļus tā īstenošanai un termiņu, kas nepieciešams tā īstenošanai.

Pamatojoties uz šo informāciju, novērtējumā apraksta atveseļošanas plānā iekļautās vienības vai vienību vispārējās atveseļošanas spējas, tas ir, kādā apmērā atveseļošanas risinājumi ļauj minētajai vienībai vai vienībām atgūt dzīvotspēju dažādos nopietnas makroekonomikas un finanšu spriedzes scenārijos.

13. pants

Savstarpējas norādes

Ja 7. pantā izklāstītā informācija ir iesniegta noregulējuma iestādēm saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 11. pantu, kompetentās iestādes var izvēlēties pieņemt savstarpējas norādes minētajai informācijai kā pietiekamas, lai panāktu atbilstību 7. panta prasībai, ja tās neapdraud atveseļošanas plāna pilnīgumu un kvalitāti, kā pieprasīts šīs regulas I nodaļas III iedaļā.

14. pants

Saziņas un informācijas atklāšanas plāns

1. Saziņas un informācijas atklāšanas plāns sīkāk ietver šādus jautājumus:

- a) iekšējo saziņu, jo īpaši ar personālu, darba padomēm vai citiem personāla pārstāvjiem;
- b) ārējo saziņu, jo īpaši ar akcionāriem un citiem ieguldītājiem, kompetentajām iestādēm, darījumu partneriem, finanšu tirgiem, finanšu tirgu infrastruktūru, noguldītājiem un, ja nepieciešams, ar sabiedrību;
- c) efektīvus priekšlikumus visu potenciālo negatīvo tirgus reakciju pārvaldībai.

2. Atveseļošanas plāns ietver vismaz analīzi par to, kā saziņas un informācijas atklāšanas plāns tiktu īstenots, ja tiktu īstenots viens vai vairāki atveseļošanas plānā iekļautie mehānismi vai pasākumi.

3. Saziņas un informācijas atklāšanas plānā pienācīgi ņem vērā visas konkrētās saziņas vajadzības atsevišķiem atveseļošanas risinājumiem.

15. pants

Sagatavošanās pasākumi

1. Atvēršanas plāns ietver visu sagatavošanās pasākumu analīzi, ko vienība vai vienības, uz ko attiecas plāns, ir veikušas, vai kas ir nepieciešami, lai atvieglotu atvēršanas plāna īstenošanu vai lai kopumā uzlabotu tā efektivitāti, kā arī minēto pasākumu īstenošanas termiņu.
2. Šādi sagatavošanās pasākumi ietver visus pasākumus, kas nepieciešami, lai novērstu šķēršļus atvēršanas plānā noteikto atvēršanas risinājumu efektīvai īstenošanai.

III IEDAĻA

Atvēršanas plānu novērtēšana

16. pants

Atvēršanas plānu pilnīgums

Kompetentā iestāde novērtē apmēru, kādā atvēršanas plāns atbilst Direktīvas 2014/59/ES attiecīgi 5. vai 7. pantā minētajām prasībām, un pārskata plāna pilnīgumu, pamatojoties uz turpmāk minēto:

- 1) vai plāns attiecas uz visu Direktīvas 2014/59/ES pielikuma A iedaļā minēto informāciju, kā turpmāk precizēts šīs regulas I nodaļas I iedaļā;
- 2) vai plāns nodrošina informāciju, kas ir atjaunināta, arī attiecībā uz visām būtiskajām vienības vai vienību izmaiņām, jo īpaši izmaiņām to juridiskajā vai organizatoriskajā struktūrā vai to darbības vai finanšu situācijā kopš pēdējās reizes, kad tika iesniegts plāns, saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 5. panta 2. punktu;
- 3) attiecīgā gadījumā, vai plāns ietver analīzi par to, kā un kad vienība vai vienības, uz ko attiecas plāns, var pēc plānā izklāstītajiem nosacījumiem pieteikties centrālās bankas mehānismu izmantošanai un noteikt tos aktīvus, attiecībā uz kuriem tiek sagaidīts, ka tie tiks kvalificēti kā nodrošinājums;
- 4) vai plāns pienācīgi atspoguļo vairākus piemērotus nopietnas makroekonomikas un finanšu spriedzes scenārijus, kuri attiecas uz plānā iekļautās vienības vai vienību konkrētiem apstākļiem, ņemot vērā pamatnostādnes, kuras sagatavojusi EBI saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 5. panta 7. punktu, kurās precizēti dažādi atvēršanas plānos izmantojamie scenāriji, un darot visu iespējamo, lai tās ievērotu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. panta 3. punktu;
- 5) vai plānā ir rādītāju sistēma, kurā nosaka laikposmus, kuros var būt veicamas plānā minētās atbilstīgās darbības;
- 6) vai 1. līdz 5. punktā minētā informācija ir sniegta attiecībā uz grupu kopumā;
- 7) vai plāns attiecīgā gadījumā ietver mehānismus grupas iekšējam finansiālajam atbalstam, kas pieņemti saskaņā ar nolīgumu par grupas finansiālo atbalstu, kurš noslēgts atbilstoši Direktīvas 2014/59/ES III nodaļai;
- 8) vai attiecībā uz katru nopietnas makroekonomikas un finanšu spriedzes scenārijiem, kuri ir atspoguļoti plānā saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 7. panta 6. punktu, plānā ir noteikts, vai pastāv:
 - a) šķēršļi atvēršanas pasākumu īstenošanai grupā, tostarp atsevišķu vienību, uz kurām attiecas plāns, līmenī;
 - b) būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi pašu kapitāla tūlītējai pārvešanai vai saistību vai aktīvu atmaksāšanai grupas ietvaros.

17. pants

Atveseļošanas plānu kvalitāte

Novērtējot Direktīvas 2014/59/ES attiecīgi 5. un 7. pantā izklāstītos kritērijus, kompetentā iestāde pārskata atveseļošanas plāna kvalitāti, pamatojoties uz turpmāk minēto:

- 1) uzskata, ka plāns ir izveidots, ja:
 - a) plāns ir pašsaprotams un ir izstrādāts skaidrā un saprotamā valodā;
 - b) definīcijas un apraksti ir skaidri un konsekventi visā plānā;
 - c) plānā izmantotie pieņēmumi un vērtējumi ir paskaidroti;
 - d) plānā neietvertās atsauces uz dokumentiem un visi pielikumi papildina plānu tādā veidā, kas būtiski palīdz noteikt risinājumus, lai saglabātu vai atjaunotu vienības vai vienību, uz ko tas attiecas, finansiālo stabilitāti un dzīvotspēju;
- 2) plānā ietvertā informācija tiek uzskatīta par būtisku, ja šādas informācijas mērķis ir risinājumu noteikšana, lai saglabātu vai atjaunotu iestādes vai grupas finansiālo stabilitāti un dzīvotspēju;
- 3) atveseļošanas plāna tvērumu uzskata par izveidotu, ja, ņemot vērā jo īpaši vienības vai vienību, uz ko attiecas plāns, darījumdarbības raksturu un lielumu, un mijiedarbību ar citām iestādēm un grupām un ar finanšu sistēmu kopumā:
 - a) plāns sniedz pietiekami detalizētus datus par informāciju, kas jāietver atveseļošanas plānos saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 5. un 7. pantu;
 - b) plāns ietver pietiekami plašu virkni atveseļošanas risinājumu un rādītāju, ņemot vērā pamatnostādnes, kuras sagatavojusi EBI saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 9. panta 2. punktu, kurās precizēti rādītāji, kas ir jāietver atveseļošanas plānos, darot visu iespējamo, lai tās ievērotu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. panta 3. punktu;
- 4) uzskata, ka plānā ir panākta iekšējā konsekvence:
 - a) attiecībā uz atsevišķu atveseļošanas plānu, ja pašā plānā ir nodrošināta iekšēja konsekvence;
 - b) attiecībā uz grupas atveseļošanas plānu, ja pašā grupas plānā ir nodrošināta iekšēja konsekvence;
 - c) ja plāni ir nepieciešami meitasuzņēmumiem katrā gadījumā atsevišķi saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 7. panta 2. punktu, ir nodrošināta iekšēja konsekvence starp minētajiem plāniem un grupas atveseļošanas plānu.

18. pants

Atveseļošanas plānos ierosināto mehānismu īstenošana

1. Novērtējot apmēru, kādā atveseļošanas plāns atbilst kritērijiem, kuri izklāstīti Direktīvas 2014/59/ES 6. panta 2. punkta a) apakšpunktā, kompetentā iestāde pārskata turpmāk minētos elementus:
- a) plāna integrācijas un konsekvences līmeni ar vispārējo korporatīvo pārvaldību un vienības vai vienību, uz ko attiecas plāns, iekšējiem procesiem un tās/to riska pārvaldības sistēmu;
- b) to, vai plāns ietver pietiekamu skaitu ticamu un dzīvotspējīgu atveseļošanas risinājumu, kas rada pamatotu iespēju, ka iestāde vai grupa spēs ātri un efektīvi novērst dažādus finansiālās spriedzes scenārijus;
- c) to, vai plānā ietvertajos atveseļošanas risinājumos ir paredzētas darbības, kuras efektīvi risina nopietnas makroekonomikas un finansiālās spriedzes scenārijus, kas atspoguļoti saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 5. panta 6. punktu;

- d) to, vai laika grafiks risinājumu īstenošanai ir reālistisks un ir ņemts vērā procedūrās, kuras ir izstrādātas, lai nodrošinātu atveseļošanas darbību īstenošanu;
 - e) iestādes vai grupas sagatavotības līmeni, lai novērstu finansiālās spriedzes situāciju, kā noteikts, jo īpaši novērtējot, vai nepieciešamie sagatavošanās pasākumi ir pienācīgi noteikti un, vajadzības gadījumā, minētie pasākumi ir īstenoti vai ir sagatavots plāns to īstenošanai;
 - f) dažādu nopietnas makroekonomikas un finansiālās spriedzes scenāriju piemērotību, attiecībā uz kuriem plāns ir pārbaudīts;
 - g) tāda procesa piemērotību, ar ko pārbauda plānu attiecībā uz f) apakšpunktā minētajiem scenārijiem, un apmēru, kādā atveseļošanas risinājumu analīzi katrā scenārijā pārbauda ar minēto pārbaudi;
 - h) to, vai plānā izdarītie pieņēmumi un vērtējumi un katrs atveseļošanas risinājums ir reālistisks un ticams.
2. Katra plānā izklāstītā atveseļošanas risinājuma ticamību, kā minēts 1. punkta b) apakšpunktā, novērtē, ņemot vērā visus turpmāk minētos elementus:
- a) apmēru, kādā tā īstenošana ir iestādes vai grupas kontrolē, un apmēru, kādā tas paļautos uz trešo pušu veiktu darbību;
 - b) to, vai plāns ietver pietiekami plašu atveseļošanas risinājumu virkni, piemērotus rādītājus, nosacījumus un procedūras, lai nodrošinātu minēto risinājumi savlaicīgu īstenošanu;
 - c) apmēru, kādā plānā tiek izskatītas pamatoti paredzamas ierosinātā atveseļošanas risinājuma īstenošanas sekas uz iestādi vai grupu;
 - d) to, vai plāns un, jo īpaši, atveseļošanas risinājumi, visticamāk, saglabātu iestādes vai grupas dzīvotspēju un atjaunotu tās finansiālo stabilitāti;
 - e) attiecīgā gadījumā apmēru, kādā iestādei vai grupai, vai konkurentiem ar līdzīgām iezīmēm ir izdevies pārvaldīt finanšu spriedzes iepriekšējo situāciju ar līdzīgām iezīmēm, kādas ir izskatāmajā scenārijā, izmantojot aprakstītos atveseļošanas risinājumus, jo īpaši attiecībā uz atveseļošanas risinājumu savlaicīgu īstenošanu un attiecībā uz grupas atveseļošanas plānu – atveseļošanas risinājumu koordināciju grupas ietvaros.

19. pants

Atveseļošanas risinājumi

Novērtējot apmēru, kādā atveseļošanas plāns atbilst kritērijiem, kuri izklāstīti Direktīvas 2014/59/ES 6. panta 2. punkta b) apakšpunktā, kompetentā iestāde pārskata turpmāk minētos elementus:

- 1) to, vai ir pamatoti iespējams, ka plānu un atsevišķus atveseļošanas risinājumus var īstenot laikus un efektīvā veidā pat nopietnas makroekonomikas vai finanšu spriedzes situācijās;
- 2) to, vai ir pamatoti iespējams, ka plānu un konkrētus atveseļošanas risinājumus var īstenot apmērā, kas pietiekamā mēra sasniedz to mērķus, neradot nekādas būtiskas negatīvas sekas uz finanšu sistēmu;
- 3) to, vai atveseļošanas risinājumu virkne pietiekamā mērā samazina risku, ka šķēršļi minēto risinājumu īstenošanai vai negatīvas sistēmiskās sekas rodas saistībā ar citu iestāžu vai grupu tajā pašā laikā veiktajām atveseļošanas darbībām;
- 4) apmēru, kādā atveseļošanas risinājumi var konfliktēt ar iestāžu vai grupu risinājumiem, kurām ir līdzīgas problēmas, piemēram, saistībā ar to līdzīgiem darbīdarbības modeļiem, stratēģijām vai darbības tvērumu, ja risinājumi tiktu īstenoti vienlaicīgi;
- 5) apmēru, kādā atveseļošanas risinājumu īstenošana, ko vienlaikus veic vairākas iestādes vai grupas, visticamāk, negatīvi ietekmēs minēto risinājumu ietekmi un iespējamību.

*20. pants***Īpašas prasības grupas atveseļošanas plāniem**

Novērtējot apmēru, kādā grupas atveseļošanas plāns atbilst kritērijiem, kuri izklāstīti Direktīvas 2014/59/ES 7. panta 4. un 6. punktā, kompetentā iestāde pārskata turpmāk minētos elementus:

- 1) apmēru, kādā plāns var stabilizēt grupu kopumā un jebkuru grupas iestādi, jo īpaši ņemot vērā:
 - a) atveseļošanas plānu pieejamību grupas līmenī, lai nepieciešamības gadījumā atjaunotu meitasuzņēmuma finansiālo stāvokli, neapdraudot grupas finanšu stabilitāti;
 - b) to, vai pēc konkrēta atveseļošanas risinājuma īstenošanas grupai kopumā un jebkurai iestādei grupā, kurai būtu paredzēts turpināt darījumdarbību saskaņā ar minēto atveseļošanas risinājumu, aizvien būtu dzīvotspējīgs darījumdarbības modelis;
 - c) apmēru, kādā plānā ietvertie mehānismi nodrošina to pasākumu koordināciju un konsekveni, kas jāveic mātesuzņēmuma līmenī vai iestādes līmenī, kurai piemēro konsolidēto uzraudzību saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES VII sadaļas 3. nodaļu, vai attiecīgi atsevišķu iestāžu līmenī. Jo īpaši pārskata apmēru, kādā plānā ietvertie pārvaldības procesi ņem vērā atsevišķu meitasuzņēmumu pārvaldības struktūru un visus attiecīgos juridiskos ierobežojumus;
- 2) apmēru, kādā plāns nodrošina risinājumus, lai novērstu visus šķēršļus atveseļošanas pasākumu īstenošanai grupā, kas ir noteikti attiecībā uz Direktīvas 2014/59/ES 5. panta 6. punktā minēto scenāriju; ja šķēršļus nevar novērst, apmēru, kādā alternatīvi atveseļošanas pasākumi varētu sasniegt tos pašus mērķus;
- 3) apmēru, kādā plāns nodrošina risinājumus, lai novērstu visus būtiskos noteiktos praktiskos vai juridiskos šķēršļus pašu kapitāla tūlītējai pārvešanai vai saistību vai aktīvu atmaksāšanai grupa ietvaros; ja šķēršļus nevar novērst, apmēru, kādā alternatīvi atveseļošanas risinājumi varētu sasniegt tos pašus mērķus.

*21. pants***Novērtētās vienības vai vienību raksturs**

Novērtējot atveseļošanas plāna vispārējo ticamību saskaņā ar 18., 19. un 20. pantu, kompetentā iestāde ņem vērā plānā ietvertās vienības vai vienību darījumdarbības raksturu, to lielumu un mijiedarbību ar citām iestādēm un grupām un finanšu sistēmu kopumā.

II NODAĻA**NOREGULĒJUMA PLĀNI****I IEDAĻA****Noregulējuma plānu saturs***22. pants***Informācijas kategorijas, kas jāiekļauj noregulējuma plānos**

Noregulējuma plānā ietver vismaz šā panta 1. līdz 8. punktā minētos elementus, tostarp visu informāciju, kas pieprasīta Direktīvas 2014/59/ES 10. un 12. pantā, un visu papildu informāciju, kas nepieciešama, lai īstenotu noregulējuma stratēģiju:

- 1) plāna kopsavilkums, tostarp iestādes vai grupas apraksts un 2. līdz 8. punktā minēto posteņu kopsavilkums;

- 2) plānā ietvertās noregulējuma stratēģijas apraksts, tostarp:
 - a) saskaņā ar plānu paredzēto dažādo noregulējuma darbību noteikšana;
 - b) juridiskās personas vai personu, kurām piemērotu noregulējuma darbības, noteikšana;
 - c) visu kritiski svarīgo funkciju vai galveno darbības jomu noteikšana, kuras tiks saglabātas un kuras plānots nodalīt no pārējām funkcijām;
 - d) termiņa noteikšana plāna katra būtiskā aspekta izpildei, kā pieprasīts saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 10. panta 7. punkta d) apakšpunktu;
 - e) vēlamās noregulējuma stratēģijas visu variantu precīzs apraksts, kuri paredzēti apstākļiem, kuros vēlamo stratēģiju nevar īstenot;
 - f) lēmumu pieņemšanas procesa apraksts noregulējuma stratēģijas īstenošanai, tostarp lēmumiem nepieciešamais termiņš;
 - g) attiecībā uz grupas noregulējuma plāniem – mehānismi sadarbībai un koordinācijai starp noregulējuma un citām attiecīgajām dalībvalstu iestādēm, kurās atrodas grupas vienības vai svarīgas filiāles, un trešo valstu attiecīgajām iestādēm, kurās atrodas grupas vienības, saskaņā ar VI nodaļas I iedaļā noteikto rakstisko kārtību un procedūru;
- 3) informācijas apraksts un attiecīgās informācijas sniegšanas kārtība, kas nepieciešama, lai efektīvi īstenotu noregulējuma stratēģiju, tostarp vismaz:
 - a) informācijas apraksts un procesi, lai piemērotā termiņā nodrošinātu minētās informācijas pieejamību vērtēšanas nolūkos, jo īpaši saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 36. un 49. pantu, un tirgspējas nolūkos, jo īpaši saskaņā ar tirdzniecības prasībām darījumdarbības un pagaidu bankas instrumentu pārdošanai;
 - b) kritiski svarīgo funkciju un galveno darbības veidu attiecināšana uz juridiskām personām, ar ko nosaka jo īpaši kritiski svarīgās funkcijas un galvenos darbības veidus, ko veic vienības, uz kurām attiecas noregulējuma darbības, un kritiski svarīgās funkcijas un galvenās darbības jomas dažādās juridiskajās personās, kuras, īstenojot noregulējuma stratēģiju, tiktu nodalītas;
 - c) apraksts par mehānismiem informācijas apmaiņai starp noregulējuma iestādēm un citām attiecīgajām iestādēm, tostarp, ja attiecīgās iestādes atrodas citās dalībvalstīs vai trešajās valstīs, saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 90. pantu;
 - d) precīzs apraksts par mehānismiem, lai nodrošinātu, ka informācija saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 11. pantu ir atjaunināta un, vajadzības gadījumā, pieejama noregulējuma iestādēm;
- 4) mehānismu apraksts, lai nodrošinātu piekļuves kritiski svarīgām funkcijām operacionālu nepārtrauktību noregulējuma laikā, tostarp vismaz apraksts par:
 - a) kritiski svarīgām dalītām sistēmām un darbībām, kas ir jāturpina, lai saglabātu kritiski svarīgo funkciju un mehānismu nepārtrauktību nolūkā nodrošināt to sniegšanas līgumisko un operacionālo stabilitāti noregulējuma laikā;
 - b) iekšējām un ārējām savstarpējām saiknēm, kas ir kritiski svarīgas operacionālās nepārtrauktības saglabāšanai;
 - c) mehānismiem, ar ko nodrošina piekļuvi maksājumu sistēmām vai citām finanšu infrastruktūrām, kas nepieciešamas, lai saglabātu kritiski svarīgās funkcijas, tostarp novērtējumu par klientu pozīciju pārnēsamību;
- 5) apraksts par finansēšanas prasībām un finansēšanas avotiem, kas nepieciešami plānā paredzētās noregulējuma stratēģijas īstenošanai, tostarp vismaz:
 - a) apraksts par noregulējuma stratēģijā paredzētajām finansēšanas, līdzekļu nodrošināšanas un likviditātes prasībām;

- b) apraksts par iespējamajiem noregulējuma finansēšanas avotiem, tostarp finansēšanas noteikumiem, to izmantošanas priekšnoteikumiem, to pieejamības grafiku, vienībām, kurām tie var sniegt finansējumu, un visām nodrošinājuma prasībām;
 - c) attiecīgā gadījumā apraksts un analīze par to, kā un kad iestāde vai grupa saskaņā ar noregulējuma plānā minētajiem nosacījumiem var pieteikties centrālās bankas mehānismu izmantošanai (kas nav ārkārtas likviditātes palīdzība vai cita palīdzība ar nestandarta nosacījumiem) noregulējuma laikā, tostarp pieejamā nodrošinājuma noteikšana;
 - d) attiecībā uz grupām – apraksts par visiem saskaņotajiem principiem par finansēšanas atbildības sadali starp finansējuma avotiem dažādās jurisdikcijās, tostarp starp finansējuma avotiem dažādās dalībvalstīs saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 12. panta 3. punkta f) apakšpunktu;
- 6) saziņas plāni ar šādām kritiski svarīgām ieinteresēto personu grupām, tostarp vismaz ar:
- a) iestādes vai grupas vadību, īpašniekiem un personālu, tostarp konsultācijas procedūras ar personālu un, vajadzības gadījumā, dialogs ar sociālajiem partneriem noregulējuma procesā un novērtējums par to, kā plāns ietekmē darba ņēmējus;
 - b) klientiem, plašsaziņas līdzekļiem un plašu sabiedrību;
 - c) noguldītājiem, akcionāriem, obligāciju turētājiem, darījumu partneriem un pārējiem attiecīgajiem tirgus dalībniekiem;
 - d) visām administratīvām vai tiesu struktūrām, no kurām ir nepieciešams apstiprinājums vai atļauja, kas ir kritiski svarīga noregulējuma stratēģijas īstenošanai;
 - e) konsultantiem, kas nepieciešami, lai īstenotu noregulējuma stratēģiju;
- 7) noregulējuma novērtējuma secinājumi, tostarp vismaz:
- a) tas, vai iestāde vai grupa patlaban ir noregulējama;
 - b) likvidācijas novērtējuma secinājumu kopsavilkums, kā noteikts 23. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
 - c) precīzs apraksts par visiem noteiktajiem noregulējamības šķēršļiem un par visiem iestādes vai grupas ierosinātajiem vai noregulējuma iestādes pieprasītajiem pasākumiem, lai atrisinātu vai novērstu minētos šķēršļus;
 - d) kvantificēts novērtējums par visām izmaiņām minimālajās prasībās attiecībā uz atbilstīgām saistībām vai piemērotu vietu atbilstīgajām saistībām, kas ir nepieciešams, lai novērstu vai risinātu noregulējamības šķēršļus, ņemot vērā Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punktā minētos kritērijus, kas ir turpmāk precizēti deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 2. punktu;
- 8) visi viedokļi, ko iestāde vai grupa paudusi attiecībā uz noregulējuma plānu.

II IEDAĻA

Noregulējamības novērtējums

23. pants

Novērtējuma posmi

1. Noregulējuma iestādes novērtē noregulējamību, pamatojoties uz šādiem secīgiem posmiem:
- a) iestādes vai grupas likvidācijas iespējamības un ticamības novērtējums saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru atbilstīgi 24. pantam;
 - b) vēlamā noregulējuma stratēģiju atlase novērtēšanai saskaņā ar 25. pantu;

- c) izvēlētās noregulējuma stratēģijas iespējamības novērtējums saskaņā ar 26. līdz 31. pantu;
- d) izvēlētās noregulējuma stratēģijas ticamības novērtējums saskaņā ar 32. pantu.

2. Ja noregulējuma iestāde neapšaubāmi uzskata, ka iestādes vai grupas rada līdzīgus riskus finanšu sistēmai vai ka apstākļi, kādos to likvidācija, visticamāk, nebūs iespējama, ir līdzīgi, minētā noregulējuma iestāde var veikt minēto iestāžu vai grupu likvidācijas pamatotības un ticamības novērtējumu līdzīgā vai identiskā veidā.

Pirmajā daļā minēto iestāžu veidus var jo īpaši noteikt saskaņā ar kritērijiem, kas minēti Direktīvas 2013/36/ES 98. panta 1. punkta j) apakšpunktā.

3. Ja noregulējuma iestāde secina, ka var nebūt iespējami vai ticami likvidēt iestādes vai grupas vienības saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru vai minētā noregulējuma darbība varētu citādi būt nepieciešama sabiedrības interesēs, jo likvidēšana saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru neatbilstu noregulējuma mērķiem tādā pašā apmērā, tā nosaka vēlamā noregulējuma stratēģiju, kas ir piemērota iestādei vai grupai, pamatojoties uz iestādes vai grupas sniegto informāciju saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 11. pantu un šajā regulā noteiktajiem kritērijiem. Tādā apmērā, kas nepieciešams, tā arī nosaka variantu stratēģijas, lai izskatītu apstākļus, kādos attiecīgā stratēģija nebūtu iespējama vai ticama.

4. Vēlamās noregulējuma stratēģijas iespējamības un ticamības novērtējumi ietver jebkuras variantu stratēģijas novērtējumu, kas ierosināta kā daļa no minētās stratēģijas.

5. Ja nepieciešams, noregulējuma iestādes saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 11. pantu lūdz iestādei vai grupai šādu papildu informāciju, lai veiktu novērtējumus par vēlamajām un variantu stratēģijām.

6. Attiecīgā gadījumā noregulējuma iestāde pārskata vēlamā noregulējuma stratēģiju vai izskata alternatīvas stratēģijas, pamatojoties uz 4. punktā minētās vēlamās noregulējuma stratēģijas iespējamības un ticamības pilnīgu novērtējumu.

7. Ja noregulējuma iestāde pārskata vēlamā noregulējuma stratēģiju, tā novērtē minētās pārskatītās vēlamās noregulējuma stratēģijas iespējamību un ticamību saskaņā ar attiecīgi 26. un 27. pantu.

24. pants

Likvidācijas iespējamība un ticamība saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru

1. Noregulējuma iestādes novērtē iestādes vai grupas likvidācijas iespējamību un ticamību saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, kā arī ietekmi, ko likvidācija radītu uz paļaušanos uz ārkārtas publisku finanšu atbalstu salīdzinājumā ar noregulējumu.

2. Novērtējot likvidācijas ticamību, noregulējuma iestādes ņem vērā iestādes vai grupas likvidācijas iespējamo ietekmi uz jebkuras dalībvalsts vai Savienības finanšu sistēmu, lai nodrošinātu piekļuves nepārtrauktību kritiski svarīgām funkcijām, kuras veic iestāde vai grupa, un noregulējuma mērķu sasniegšanu, kā noteikts Direktīvas 2014/59/ES 31. pantā. Šajā nolūkā noregulējuma iestādes ņem vērā iestādes vai grupas veiktās funkcijas un novērtē, vai likvidācijai, iespējams, būtu būtiska negatīva ietekme uz sekojošo:

- a) finanšu tirgus darbību un uzticēšanos tirgum;
- b) finanšu tirgus infrastruktūrām, jo īpaši:
 - i) vai pēkšņa darbību pārtraukšana ierobežotu finanšu tirgu infrastruktūru parasto darbību tādā veidā, kas negatīvi ietekmē finanšu sistēmu kopumā;
 - ii) vai un kādā apmērā finanšu tirgus infrastruktūras varētu būt nelabvēlīgas ietekmes izplatīšanās kanāli likvidācijas procesā.

- c) citām finanšu iestādēm, jo īpaši:
- i) vai likvidācija palielinātu finansēšanas izmaksas vai samazinātu finansējuma pieejamību citām finanšu iestādēm tādā veidā, kas rada risku finanšu stabilitātei;
 - ii) tiešas un netiešas nelabvēlīgas ietekmes izplatības risks un makroekonomiskās atgriezeniskās saites ietekme;
- d) reālo ekonomiku un jo īpaši kritiski svarīgu finanšu pakalpojumu pieejamību.
3. Ja noregulējuma iestāde secina, ka likvidācija ir ticama, tā novērtē likvidācijas iespējamību.

4. Šajā nolūkā noregulējuma iestādes ņem vērā, vai iestādes vai grupas sistēmas spēj sniegt informāciju, kas pieprasīta attiecīgajās noguldījumu garantiju shēmās ar nolūku nodrošināt maksājumu segtājiem noguldījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/49/ES ⁽¹⁾ noteiktajās summās un termiņos, vai, attiecīgā gadījumā, saskaņā ar ekvivalentām trešās valsts noguldījuma garantijas shēmām, tostarp attiecībā uz segtājiem noguldījumu atlikumiem.

Noregulējuma iestādes arī novērtē, vai iestādei vai grupai ir nepieciešamās spējas atbalstīt noguldījumu garantiju shēmu darbības, jo īpaši, nodalot segtos un nesegtos atlikumus noguldījumu kontos.

25. pants

Noregulējuma stratēģijas noteikšana

1. Noregulējuma iestādes novērtē, vai potenciālā noregulējuma stratēģija ir piemērota, lai panāktu noregulējuma mērķus, ņemot vērā iestādes vai grupas struktūru un darījumdarbības modeli, un noregulējuma režīmus, kas piemērojami juridiskajām personām grupā. Noregulējuma darbību var veikt sabiedrības interesēs, ja tā ir vajadzīga, lai sasniegtu vienu vai vairākus noregulējuma mērķus un ir samērīga ar šiem mērķiem, un ja, veicot iestādes likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, šie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā.
2. Jo īpaši attiecībā uz grupām noregulējuma iestādes novērtē, vai būtu piemērotāk piemērot SPE pieeju vai MPE pieeju.
3. Šādiem nolūkiem noregulējuma iestāde ņem vērā vismaz šādus jautājumus:
- a) kādi noregulējuma instrumenti tiks izmantoti saskaņā ar vēlamo noregulējuma stratēģiju un vai minētie noregulējuma instrumenti ir pieejami juridiskajām personām, kurām noregulējuma stratēģija ierosina tos piemērot;
 - b) atbilstīgo saistību summu, kas kvalificētas vēlamās noregulējuma stratēģijas ietvaros, risku, ka tās neveicinās zaudējumu absorbciju vai rekapitalizāciju, un juridiskās personas, kas tās ir emitējušas, ņemot vērā, ka:
 - i) SPE, visticamāk, būs piemērota, ja lielākā pārvaldītājsabiedrība vai grupas mātesuzņēmums emitētu pietiekamas ārēji emitētas atbilstīgas saistības vai saistības, kuras, sagaidāms, veicinās zaudējumu absorbciju un rekapitalizāciju saskaņā ar ierosināto noregulējuma stratēģiju;
 - ii) MPE, visticamāk, būs piemērota, ja pietiekamas ārēji emitētas atbilstīgas saistības vai saistības, kuras, sagaidāms, veicinās zaudējumu absorbciju un rekapitalizāciju saskaņā ar ierosināto noregulējuma stratēģiju, emitētu vairāk nekā viena vienība vai reģionāla vai funkcionāla apakšgrupa grupā, kam tiktu piemērots noregulējums;
- c) ieviestos līgumiskos vai citus mehānismus, lai zaudējumus pārvestu starp juridiskajām vienībām grupā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Direktīva 2014/49/ES par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 173, 12.6.2014., 149. lpp.).

- d) iestādes vai grupas operacionālo struktūru un darījumdarbības modeli, un jo īpaši to, vai tā ir cieši integrēta, vai tai ir decentralizēta struktūra ar augstu nodalījuma pakāpi starp iestādes vai grupas dažādām daļām, ņemot vērā to, ka:
 - i) SPE, visticamāk, būs piemērota, ja grupa darbojas cieši integrētā veidā, tostarp, ja tai ir centralizēta likviditātes pārvaldība, riska pārvaldība, naudas līdzekļu pārvaldības funkcijas vai IT un citi kritiski svarīgi kopīgi pakalpojumi;
 - ii) MPE, visticamāk, būs piemērota, ja grupas darbības ir sadalītas divās vai vairākās skaidri nosakāmās apakšgrupās, katra no kurām ir [] finansiāli, juridiski vai operacionāli neatkarīga no pārējām grupas daļām, un visas kritiski svarīgās operacionālās atkarības no pārējām grupas daļām ir balstītas uz stabiliem mehānismiem, kas nodrošina to nepārtrauktību noregulējuma laikā;
- e) to noregulējuma instrumentu izpildāmību, kuri tiktu piemēroti, jo īpaši trešās valstīs;
- f) to, vai noregulējuma stratēģija pieprasa citām iestādēm veikt atbalstošu rīcību, jo īpaši trešās valstīs, vai pieprasa šādām iestādēm atturēties no neatkarīgām noregulējuma darbībām; un vai jebkura šāda darbība ir iesējama un ticama minētajām iestādēm.

4. Noregulējuma iestādes novērtē, vai noregulējuma stratēģijas varianti ir nepieciešami, lai risinātu scenāriju vai apstākļus, kuros noregulējuma stratēģiju nevar iespējami un ticami īstenot.

5. Noregulējuma iestādes ņem vērā apmēru, kādā jebkura varianta stratēģija, visticamāk, sasniegs noregulējuma mērķus un jo īpaši nodrošinās kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību.

Pasākumus, ar ko novērš šķēršļus noregulējuma stratēģijas variantiem, īsteno tikai tad, ja tie netraucē vēlamās noregulējuma stratēģijas iespējamai un ticamai īstenošanai.

26. pants

Noregulējuma stratēģijas iespējamības novērtējums

1. Noregulējuma iestādes novērtē, vai ir iespējams efektīvi piemērot izvēlēto noregulējuma stratēģiju piemērotā termiņā un nosaka potenciālos šķēršļus izvēlētajā noregulējuma stratēģijas īstenošanai.
2. Noregulējuma iestādes ņem vērā šķēršļus iestādes vai grupas īstermiņa stabilizācijai. Noregulējuma iestādes arī ņem vērā visus paredzamos šķēršļus darījumdarbības reorganizācijai, kas ir nepieciešama saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 52. pantu, vai citādi varētu būt nepieciešama, ja noregulējuma stratēģijā ir paredzēts atjaunot visas iestādes vai grupas, vai tās daļas ilgtermiņa dzīvotspēju.
3. Šķēršļus klasificē vismaz šādās kategorijās:
 - a) struktūra un darbības;
 - b) finanšu līdzekļi;
 - c) informācija;
 - d) pārrobežu jautājumi;
 - e) juridiskie jautājumi.

27. pants

Iespējamības novērtējums: struktūra un darbības

Noregulējuma iestādes ņem vērā vismaz šādus jautājumus, novērtējot, vai noregulējumam ir potenciāli šķēršļi saistībā ar iestādes vai grupas struktūru un darbībām:

- 1) Direktīvas 2014/59/ES pielikuma C iedaļas 1. līdz 7., 16., 18. un 19. punktā minētos jautājumus;
- 2) būtisku vienību un galveno darbības jomu atkarību no infrastruktūras, informācijas tehnoloģijas, naudas līdzekļu pārvaldības vai finansēšanas funkcijām, darba ņēmējiem vai citiem kritiski svarīgiem kopīgajiem pakalpojumiem;
- 3) to, vai pārvaldība, kontrole un riska pārvaldības mehānismi ir saskanīgi ar visām plānotajām izmaiņām iestādes vai grupas struktūrā;
- 4) to, vai iestādes vai grupas juridiskā un franšīzes struktūra ir saskanīga ar visām plānotajām izmaiņām iestādes vai grupas darbījumbdarbības struktūrā;
- 5) to, vai ir pieejami piemēroti noregulējuma instrumenti attiecībā uz katru juridisko personu, kas nepieciešams, lai īstenotu noregulējuma stratēģiju.

28. pants

Iespējamības novērtējums: finanšu līdzekļi

Noregulējuma iestādes ņem vērā vismaz šādus jautājumus, novērtējot, vai noregulējumam ir potenciāli šķēršļi saistībā ar finanšu resursiem:

- 1) Direktīvas 2014/59/ES pielikuma C iedaļas 13., 14., 15. un 17. punktā minētos jautājumus;
- 2) vajadzību noteikt un kvantificēt visu saistību summu, kas, visticamāk, saskaņā ar vēlamo noregulējuma stratēģiju, neveicinās zaudējumu absorbciju vai rekapitalizāciju, ņemot vērā vismaz šādus faktorus:
 - i) termiņš;
 - ii) subordinācijas pakāpe;
 - iii) instrumenta turētāju veidi vai instrumenta pārvedamības veidi;
 - iv) juridiskie šķēršļi zaudējumu absorbcijai, piemēram, noregulējuma instrumentu neatzīšana saskaņā ar ārvalstu tiesību aktiem vai savstarpējas dzēšanas tiesību esamība;
 - v) citi faktori, kas rada risku, ka saistības būtu atbrīvotas no zaudējumu absorbcijas noregulējuma laikā;
 - vi) kvalificēto atbilstīgo saistību apmērs un to emitētājas juridiskās personas vai citas saistības, kas absorbētu zaudējumus;
- 3) finansējuma vajadzību apjomu noregulējuma sākumā un tā laikā, finansējuma avotu pieejamību un šķēršļus līdzekļu pārvešanai, kā pieprasīts iestādes vai grupas iekšienē;
- 4) to, vai ir precizēti piemēroti mehānismi, ar ko zaudējumus no citām grupas sabiedrībām pārved juridiskajām personām, kurām piemēroti noregulējuma instrumentus, tostarp, attiecīgā gadījumā, grupas iekšējā finansējuma zaudējumu absorbcijas un apmēra novērtējumu.

29. pants

Iespējamības novērtējums: informācija

Noregulējuma iestādes ņem vērā vismaz šādus jautājumus, novērtējot, vai ir potenciāli šķēršļi noregulējumam attiecībā uz informāciju:

- 1) Direktīvas 2014/59/ES pielikuma C iedaļas 8. līdz 12. punktā minētos jautājumus;
- 2) iestādes vai grupas spēju sniegt informāciju par grupas aktīvu summu un vietu, kurus, kā paredzēts, varētu kvalificēt kā nodrošinājumu centrālās bankas mehānismiem;
- 3) iestādes vai grupas spēju sniegt informāciju veikt novērtējumu, lai noteiktu nepieciešamo norakstīšanas vai rekapitalizācijas summu.

30. pants

Iespējamības novērtējums: pārrobežu jautājumi

Noregulējuma iestādes ņem vērā vismaz šādus jautājumus, novērtējot, vai ir potenciāli šķēršļi noregulējumam attiecībā uz pārrobežu jautājumiem:

- 1) Direktīvas 2014/59/ES pielikuma C iedaļas 20. punktā minētos jautājumus;
- 2) to, vai ir piemērots process koordinācijai un saziņai, un garantijas par darbībām, kas jāveic starp piederības un uzņēmējām iestādēm, tostarp trešās valstīs, lai varētu īstenot noregulējuma stratēģijas izpildi;
- 3) to, vai tiesību akti attiecīgajās piederības un uzņēmējās jurisdikcijās dominē pār līguma izbeigšanas tiesībām finanšu līgumos, kurus piemēro tikai saistītas sabiedrības maksātnespējas un noregulējuma gadījumā.

31. pants

Iespējamības novērtējums: citi iespējamie šķēršļi

Turpmākos juridiskos jautājumus ņem vērā, novērtējot potenciālos šķēršļus noregulējumam:

- 1) vai prasības par regulatīvajiem apstiprinājumiem vai atļaujām, kas nepieciešamas, lai izpildītu noregulējuma stratēģiju, var izpildīt laikus;
- 2) vai būtiska līgumiskā dokumentācija ļauj izbeigt līgumus, sākot noregulējumu;
- 3) vai līgumiskās saistības, kuras noregulējuma iestāde nevar nepiemērot, liedz pārvest aktīvus un/vai saistības, kas paredzētas noregulējuma stratēģijā.

32. pants

Noregulējuma stratēģijas ticamības novērtējums

1. Pēc izvēlētās noregulējuma stratēģijas iespējamības novērtējuma noregulējuma iestādes novērtē tās ticamību, ņemot vērā iespējamo noregulējuma ietekmi uz jebkuras dalībvalsts vai Savienības finanšu sistēmām un reālo ekonomiku, lai nodrošinātu attiecīgās iestādes vai grupas veikto kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību. Novērtējumā ietilpst izvērtējums par jautājumiem, kas risināti Direktīvas 2014/59/ES pielikuma C iedaļas 21. līdz 28. punktā.

2. Veicot šo novērtējumu, noregulējuma iestādes ņem vērā iespējamo ietekmi, ko noregulējuma stratēģijas īstenošana rada uz jebkuras dalībvalsts vai Savienības finanšu sistēmu. Šajā nolūkā noregulējuma iestādes ņem vērā iestādes vai grupas veiktās funkcijas un novērtē, vai noregulējuma stratēģijas īstenošana varētu būtiski negatīvi ietekmēt kādu no šiem aspektiem:

- a) finanšu tirgus darbību un jo īpaši tirgus uzticēšanos;
- b) finanšu tirgus infrastruktūras un jo īpaši:
 - i) vai pēkšņa darbības pārtraukšana finanšu tirgus infrastruktūru normālo darbību apdraudētu veidā, kas negatīvi ietekmē finanšu sistēmu kopumā;
 - ii) vai un kādā mērā finanšu tirgus infrastruktūras varētu būt nelabvēlīgas ietekmes izplatīšanās kanāli likvidācijas procesā;
- c) citas finanšu iestādes un jo īpaši:
 - i) vai likvidācija paaugstinātu finansēšanas izmaksas vai samazinātu finansējuma pieejamību citām finanšu iestādēm veidā, kas apdraud finanšu stabilitāti;
 - ii) tiešas un netiešas kaitīgas ietekmes un makroekonomikas atgriezeniskās saiknes ietekmes risku;
- d) reālo ekonomiku un jo īpaši finanšu pakalpojumu pieejamību.

III NODAĻA

GRUPAS IEKŠĒJAIS FINANSIĀLAIS ATBALSTS

33. pants

Izredzes novērst finansiālas grūtības

1. Nosacījumu par pamatotām izredzēm, ka sniegtais atbalsts būtiski novērsīs finansiālo atbalstu saņemošās grupas vienības ("saņēmēja vienība") finansiālās grūtības, uzskata par izpildītu, ja šādas izredzes par novēršanu ir pamatotas ar šādiem elementiem:

- a) saņēmējas vienības kapitāla un likviditātes vajadzības, kas identificētas aprakstā par saņēmējas vienības kapitāla un likviditātes situāciju un prognozē par tās kapitāla un likviditātes vajadzībām, ir segtas pietiekami ilgu laikposmu, ņemot vērā visus citus attiecīgos finanšu avotus, no kuriem minētās vajadzības varētu apmierināt, finanšu grūtību novēršanai nepieciešamo laiku un atbalsta termiņu;
- b) analīze par finanšu situāciju un iekšējiem un ārējiem finansiālo grūtību cēloņiem, jo īpaši par saņēmējas vienības darbījamdarbības modeli un riska pārvaldību, un par līdzšinējiem, pašreizējiem un gaidāmajiem tirgus apstākļiem nav pretrunā grūtību novēršanas izredzēm;
- c) rīcības plāns, kurā aprakstīti pasākumi saņēmējas vienības finansiālās situācijas atrisināšanai, tostarp vajadzības gadījumā tās darbījamdarbības modeļa un riska pārvaldības pārskatīšana;
- d) pamatā esošie pieņēmumi a), b) un c) apakšpunktā minētajos aprakstos un prognozēs ir saskaņoti un ticami un ņem vērā saņēmējas vienības saspringto stāvokli, pašreizējos tirgus apstākļus un iespējamās nelabvēlīgos notikumus.

2. Novērtējot 1. punktā minēto nosacījumu, Direktīvas 2014/59/ES 25. panta 2. punktā minētā kompetentā iestāde ņem vērā informāciju un novērtējumu, ko par saņēmēju vienību sniegusi atbildīgā kompetentā iestāde.

34. pants

Atbalsta noteikumi

1. Uzskata, ka noteikumi, tostarp atlīdzība, finansiālā atbalsta sniegšanai ir saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 19. panta 7. punktu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) nosacījumos tiek pienācīgi atspoguļots:

- i) saņēmējas vienības saistību nepildīšanas risks;
- ii) prasījuma prioritāte;
- iii) atbalstu sniedzošās grupas vienības ("sniedzēja vienība") paredzamie zaudējumi, ja saņēmēja vienība nepilda saistības;
- iv) aizdevuma vai saistību mehānisma gadījumā – termiņa profils, pamatojoties uz to, ka saņēmēja vienība pilnībā atklāj visu būtisko un aktuālo informāciju un ka sniedzējai vienībai ir pieejama papildu informācija;

b) nosacījumi atspoguļo sniedzējas vienības intereses saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 19. panta 7. punktu un attiecību starp ieguvumiem, riskiem un izmaksām, kas ņemtas vērā, nosakot intereses, tostarp tiešus vai netiešus ieguvumus, ko sniedzēja vienība var uzkrāt no finansiāla atbalsta sniegšanas un no šāda atbalsta sniegšanas ieguvumiem grupai.

Šā panta a) apakšpunkta iv) punkta nolūkos tāda paredzama pagaidu ietekme uz tirgus cenām, ko izraisa notikumi ārpus grupas, nav jāņem vērā, ja ticamas prognozes par tirgus situāciju pamato pieņēmumu, ka šīs ietekmes apmērs un tās ilgums neapdraud saņēmējas vienības spēju paredzētajā termiņā izpildīt visas tās saistības.

2. Noteikumi, kas minēti 1. punkta a) un b) apakšpunktā, novērtējums ir balstīts uz salīdzinošu analīzi par saņēmējas vienības saistību neizpildes risku gadījumā, ja atbalsts tiek sniegts, vai gadījumā, ja tas netiek sniegts.

Saistību neizpildes riska analīze ir balstīta uz 33. pantā noteiktajiem elementiem. Šī analīze neskar to, ka katrā atsevišķā gadījumā ieguvumu, risku un izmaksu attiecības novērtējuma nolūkos un pēc kompetentās iestādes, kas ir atbildīga par sniedzēju vienību, ieskatiem tiek ņemti vērā papildu elementi, kurus sniedzēja vienība ņemtu vērā kredītnovērtējumā, izlemjot par aizdevuma piešķiršanu, pamatojoties uz visu sniedzējai vienībai pieejamo informāciju.

3. Novērtējumā ietver iespējamo kaitējumu franšīzei, refinansēšanai un reputācijai un ieguvumu no grupas kapitāla resursu un tās refinansēšanas nosacījumu efektīvas izmantošanas un aizstājamības.

Ciktāl iespējams, ieguvumus un izmaksas, kas ņemtas vērā, nosakot intereses, izsaka naudas izteiksmē. Turklāt atlaidi, kas saņēmējai vienībai piešķirta salīdzinājumā ar tirgus nosacījumiem, izsaka kvantitatīvi, tostarp attiecībā uz nodrošinājuma vai procentu likmju diskontiem.

4. Izvērtējot intereses, ir jāņem vērā visas tās saistošās apņemšanās finansiālā atbalsta nolīgumā, kas pamato pieņēmumus par saņēmējas vienības turpmāko darījumdarbības modeli un riska pārvaldību.

5. Kompetentā iestāde ņem vērā informāciju un novērtējumus, ko sniegusi par saņēmēju vienību atbildīgā kompetentā iestāde.

35. pants

Sniedzējas vienības likviditāte un maksāspēja

1. Ievērojot Direktīvas 2014/59/ES 23. panta 1. punkta g) apakšpunktā minēto nosacījumu, uzskata, ka finansiālā atbalsta sniegšana neapdraud sniedzējas vienības likviditāti vai maksāspēju, ja pēc finansiālā atbalsta sniegšanas:

a) var pamatoti sagaidīt, ka sniedzējas vienības aktīvi vienmēr pārsniegs tās saistības;

b) var pamatoti sagaidīt, ka sniedzēja vienība atbilst šādām prasībām:

i) tā spēj segt visas savas saistības, kad pienācis to termiņš;

ii) tā maksāspējas un likviditātes prasības saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 575/2013 nepārkāpj tādā veidā, kas var attaisnot kompetentās iestādes izsniegtās atļaujas atsaukšanu.

2. Novērtējumā ņem vērā saņēmējas vienības saistību neizpildes risku un sniedzējas vienības zaudējumus, kas rodas no saņēmējas vienības saistību neizpildes, arī ņemot vērā iespējamo negatīvo attīstību. Novērtējums atbilst sniedzējai vienībai piemērotajām atbilstošas riska pārvaldības attiecīgajām prudenciālajām prasībām.

36. pants

Sniedzējas vienības noregulējamība

1. Uzskata, ka finansiālā atbalsta sniegšana neapdraud sniedzējas vienības noregulējamību, ja finansiālā atbalsta sniegšana nepadara sniedzējai vienībai noregulējuma stratēģijas īstenošanu, kā minēts noregulējuma plānā, saturiski mazāk iespējamu vai mazāk ticamu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 15. un 16. panta novērtējumu.

Minētajā novērtējumā jo īpaši ņem vērā finansiālā atbalsta sniegšanas ietekmi uz:

a) iespējamo zaudējumu absorbēšanu grupas ietvaros pēc tam, kad izpildīti noregulējuma nosacījumi;

b) savstarpējo saikni starp sniedzēju vienību un saņēmēju vienību;

c) kaitīgas ietekmes risku grupā;

d) grupas sarežģītību, ko palielinājusi finansiālā atbalsta sniegšana;

e) sniedzējas vienības kapitāla un likviditātes situāciju.

2. Ja sniedzējas vienības nav pilnībā informētas par izvēlēto noregulējuma stratēģiju, tās veic 1. punktā minēto novērtējumu, pamatojoties uz tām pieejamo informāciju par noregulējuma plānu.

3. Kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes, kas ir atbildīgas par sniedzēju vienību, cieši sadarbojas, lai noteiktu grupas finansiālā atbalsta ietekmi uz sniedzējas vienības noregulējamību.

IV NODAĻA

VĒRTĒTĀJU NEATKARĪBA

37. pants

Definīcijas

Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

1) "iecelējiestāde" ir juridiska vai fiziska persona, kas ir atbildīga par neatkarīgā vērtētāja atlasi un iecelšanu, lai veiktu Direktīvas 2014/59/ES 36. panta 1. punktā un 74. panta 1. punktā minēto vērtēšanu;

- 2) "attiecīgā vienība" ir iestāde vai vienība, kura minēta Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā un kuras aktīvus un saistības novērtē atbilstoši Direktīvas 2014/59/ES 74. vai 36. pantam;
- 3) "attiecīgā publiskā sektora iestāde" ir iecelējiestāde, noregulējuma iestāde vai pilnvarotās iestādes, kas minētas Direktīvas 2014/59/ES 83. panta 2. punkta a) līdz h) apakšpunktā, un pirmā Direktīvas 2014/59/ES 83. panta 2. punkta i) apakšpunktā minētā pilnvarotā iestāde.

38. pants

Neatkarības elementi

Juridisku vai fizisku personu drīkst iecelt par vērtētāju. Uzskata, ka vērtētājs ir neatkarīgs no jebkuras attiecīgās publiskā sektora iestādes un attiecīgās vienības, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

- 1) vērtētājam saskaņā ar 39. pantu ir vajadzīgā kvalifikācija, pieredze, prasmes, zināšanas un resursi, un tas var efektīvi veikt vērtēšanu bez nepamatotas paļaušanās uz jebkādu attiecīgo publiskā sektora iestādi vai attiecīgo vienību;
- 2) vērtētājs saskaņā ar 40. pantu ir juridiski nodalīts no attiecīgajām publiskā sektora iestādēm un attiecīgās vienības;
- 3) vērtētājam 41. panta nozīmē nav būtisku kopīgu interešu vai interešu konflikta.

39. pants

Kvalifikācija, pieredze, prasmes, zināšanas un resursi

1. Neatkarīgajam vērtētājam ir vajadzīgā kvalifikācija, pieredze, prasmes un zināšanas visos jautājumos, kurus par svarīgiem uzskata iecelējiestāde.
2. Neatkarīgajam vērtētājam ir tādi cilvēku un tehniskie resursi (vai piekļuve tiem), ko iecelējiestāde uzskata par piemērotiem, lai veiktu novērtējumu. Resursu atbilstības novērtējumā ņem vērā veicamās vērtēšanas raksturu, apjomu un sarežģītību.
3. Attiecībā uz vērtējuma veikšanu neatkarīgais vērtētājs nedrīkst:
 - a) lūgt vai pieņemt norādījumus vai vadlīnijas no attiecīgām publiskā sektora iestādēm vai attiecīgām vienībām;
 - b) lūgt vai pieņemt finansiālas vai cita veida priekšrocības no jebkuras attiecīgās publiskā sektora iestādes vai attiecīgās vienības.
4. Šā panta 3. punktā neliedz:
 - a) sniegt norādījumus, vadlīnijas, telpas, tehnisko aprīkojumu vai cita veida atbalstu, ja iecelējiestādes novērtējumā, vai tādas citas pilnvarotās iestādes novērtējumā, kas ir pilnvarota veikt šo uzdevumu attiecīgajā dalībvalstī, to uzskata par vajadzīgu, lai sasniegtu vērtēšanas mērķus;
 - b) tāda atalgojuma un izdevumu maksājumu neatkarīgajam vērtētājam, kas ir pamatots saistībā ar vērtēšanas veikšanu.

40. pants

Strukturāla nošķiršana

1. Neatkarīgais vērtētājs ir persona, kas nošķirta no jebkādas attiecīgās publiskā sektora iestādes, tostarp noregulējuma iestādes, un no attiecīgās vienības.

2. Šā panta 1. punkta nolūkos piemēro šādas prasības:
- a) fizisku personu gadījumā neatkarīgais vērtētājs nav attiecīgās publiskā sektora iestādes vai attiecīgās vienības darbinieks vai līgumslēdzējs;
 - b) juridisku personu gadījumā neatkarīgais vērtētājs nepieder pie tās pašas uzņēmumu grupas kā attiecīgā publiskā sektora iestāde vai attiecīgā vienība.

41. pants

Būtiskas kopīgas intereses vai interešu konflikts

1. Neatkarīgajam vērtētājam nav faktiskas vai potenciālas būtiskas intereses, kas ir kopīgas vai kas ir konfliktā ar publiskā sektora iestādes vai attiecīgās vienības interesēm.
2. Šā panta 1. punkta nolūkos faktiskās vai potenciālās intereses uzskata par būtiskām, ja iecelējiestādes novērtējumā vai tādas citas pilnvarotās iestādes novērtējumā, kas var būt pilnvarota veikt šo uzdevumu attiecīgajā dalībvalstī, minētās intereses varētu ietekmēt – vai būtu pamatoti uzskatāms, ka tās ietekmē – neatkarīgā vērtētāja spriedumu, kad tas veic vērtēšanu.
3. Šā panta 1. punkta nolūkos būtiskas ir intereses, kas ir kopīgas vai konfliktā ar vismaz šādām personām:
- a) attiecīgās vienības augstākā vadība un vadības struktūras locekļi;
 - b) fiziskās vai juridiskās personas, kas kontrolē attiecīgo vienību vai kam ir būtiska līdzdalība tajā;
 - c) kreditori, ko noteikusi iecelējiestāde vai tāda cita pilnvarotā iestāde, kura var būt pilnvarota veikt šo uzdevumu attiecīgajā dalībvalstī, ir svarīgi, pamatojoties uz iecelējiestādei vai citai pilnvarotajai iestādei, kas var būt pilnvarota veikt šo uzdevumu attiecīgajā dalībvalstī, pieejamo informāciju;
 - d) katra grupas vienība.
4. Šā panta 1. punkta nolūkos būtiski ir vismaz šādi jautājumi:
- a) neatkarīgā vērtētāja sniegtie pakalpojumi, tostarp iepriekš sniegtie pakalpojumi, attiecīgajai vienībai un 3. punktā minētajām personām, un jo īpaši saikne starp minētajiem pakalpojumiem un vērtēšanai būtiskajiem elementiem;
 - b) personīgas un finansiālas attiecības starp neatkarīgo vērtētāju, attiecīgo vienību un 3. punktā minētajām personām;
 - c) neatkarīgā vērtētāja ieguldījumi vai citas būtiskas finansiālas intereses;
 - d) attiecībā uz juridiskajām personām – jebkāda strukturāla nošķiršana vai citi mehānismi, kas jāievieš, lai novērstu jebkādas draudus neatkarībai, piemēram, pašrevīzija, personiska ieinteresētība, propaganda, pazišanās, uzticēšanās vai iebaidīšana, tostarp mehānismi, ar ko tādas personāla locekļus, kas var būt iesaistīti vērtēšanā, nošķir no citiem darbiniekiem.
5. Neskarot 3. un 4. punktu, uzskata, ka personai ir faktiskas būtiskas intereses, kas ir kopīgas vai konfliktā ar attiecīgās vienības interesēm, ja neatkarīgais vērtētājs iepriekšējā gadā pirms dienas, kad novērtē minētās personas tiesības rīkoties kā neatkarīgam vērtētājam, ir veicis attiecīgās vienības obligāto revīziju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/46/EK ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīva 2006/46/EK, ar ko groza Padomes Direktīvas 78/660/EEK attiecībā uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem, 83/349/EEK attiecībā uz konsolidētajiem pārskatiem, 86/635/EEK par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem un 91/674/EEK par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem (OV L 224, 16.8.2006., 1. lpp.).

6. Jebkura persona, kuru apsver neatkarīga vērtētāja amatam vai iecel kā neatkarīgu vērtētāju:
- a) saskaņā ar piemērojamajiem ētikas kodeksiem un profesionālajiem standartiem uztur politiku un procedūras, lai identificētu faktiskās vai potenciālās intereses, kuras varētu tikt uzskatītas par tādām, kas ir būtiskas saskaņā ar 2. punktu;
 - b) iecelējiestādi vai tādu citu pilnvaroto iestādi, kas var būt pilnvarota veikt 2. punktā minēto uzdevumu attiecīgajā dalībvalstī, nekavējoties informē par faktiskām vai iespējamām interesēm, par kurām neatkarīgais vērtētājs uzskata, ka tās pilnvarotās iestādes novērtējumā varētu tikt uzskatītas par būtiskām interesēm saskaņā ar 2. punktu;
 - c) veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka nevienam darbiniekam vai citām personām, kas iesaistītas novērtējuma veikšanā, nav tādu būtisku interešu, kā minēts 2. punktā.

V NODAĻA

NOREGULĒJUMS

I IEDAĻA

Līgumiska atzīšana un konvertācijas pilnvaras

42. pants

Definīcijas

Šajā V nodaļas I iedaļā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “būtisks grozījums” attiecībā uz būtisku nolīgumu, kā definēts šā panta 2. punktā, kurš noslēgts pirms datuma, kad piemēro valstu noteikumus, ar ko transponē Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļas IV nodaļas 5. iedaļas noteikumus, ir grozījums, tostarp automātisks grozījums, kurš veikts pēc minētā datuma un ietekmē attiecīga nolīguma puses būtiskās tiesības un pienākumus. Grozījumi, kas neietekmē attiecīga nolīguma puses būtiskās tiesības vai pienākumus, ietver izmaiņas parakstītāja vai dokumentu izsniegšanas adresāta kontaktinformācijā, tipogrāfiskas izmaiņas, ar ko labo pārrakstīšanās kļūdas, vai automātiskas procentu likmju korekcijas;
- 2) “attiecīgais nolīgums” ir jebkurš nolīgums, tostarp attiecībā uz kapitāla instrumentu, kas rada saistības, uz kurām attiecas Direktīvas 2014/59/ES 55. panta 1. punkts.

43. pants

Saistības, kam piemēro atbrīvojumu no pienākuma iekļaut Direktīvas 2014/59/ES 55. panta 1. punktā minēto līguma noteikumu

1. Direktīvas 2014/59/ES 55. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkos nodrošinātas saistības neuzskata par atbrīvotām, ja brīdī, kad tās tiek izveidotas, tās:

- a) nav pilnībā nodrošinātas;
- b) ir pilnībā nodrošinātas, bet tās regulē atbilstīgi līguma noteikumiem, kas neuzliek par pienākumu parādniekam nepārtraukti saglabāt pilnībā nodrošinātas saistības saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai trešās valsts tiesību aktiem, ko var uzskatīt par Savienības tiesībām atbilstīgiem.

2. Direktīvas 2014/59/ES 55. panta 1. punkta otrās daļas d) apakšpunkta nolūkos saistības, kas emitētas vai uzņemtas pēc dienas, kad sāk piemērot dalībvalstu pieņemtos noteikumus, ar ko dalībvalstī transponē Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļas IV nodaļas 5. iedaļu, ietver:

- a) saistības, kas radušās pēc minētā datuma, neatkarīgi no tā, vai tās ir radušās saskaņā ar attiecīgajiem nolīgumiem, kuri noslēgti pirms šīs dienas, tostarp saskaņā ar tādiem jumta vai pamatnolīgumiem starp līgumslēdzējām pusēm, kas reglamentē vairākas saistības;

- b) saistības, kas radušās pirms vai pēc minētās dienas saskaņā ar attiecīgajiem nolīgumiem, kuri noslēgti pirms minētā datuma un uz kuriem attiecas būtisks grozījums;
- c) saistības attiecībā uz parāda instrumentiem, kas emitēti pēc minētā datuma;
- d) tādas saistības attiecībā uz pēc vai pirms minētā datuma emitētiem parāda instrumentiem saskaņā ar attiecīgajiem nolīgumiem, kas noslēgti pirms minētā datuma un uz ko attiecas būtisks grozījums.

3. Direktīvas 2014/59/ES 55. panta 1. punkta otrās daļas nolūkos noregulējuma iestāde nosaka, ka prasību iekļaut līguma noteikumu attiecīgā nolīgumā nepiemēro, ja tā ir pārliecināta, ka attiecīgās trešās valsts tiesību akti vai saistošs nolīgums, kas noslēgts ar minēto trešo valsti, paredz administratīvu vai tiesas procedūru, kura:

- a) pēc noregulējuma iestādes pieprasījuma vai pēc trešās valsts tādas administratīvas vai tiesu iestādes iniciatīvas, kuras tiesību akti reglamentē saistības vai instrumentu, ļauj šādai pienācīgi pilnvarotai trešās valsts administratīvajai vai tiesu iestādei tādā periodā, attiecībā uz kuru noregulējuma iestāde nosaka, ka tas minētai iestādei netraucēs efektīvi piemērot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, lai veiktu vienu vai otru no šādām darbībām:
 - i) atzīt un piemērot noregulējuma iestādes veiktu norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru īstenošanu,
 - ii) ar attiecīgo pilnvaru piemērošanu atbalstīt noregulējuma iestādes veiktu norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru īstenošanu;
- b) paredz, ka pamats, saskaņā ar kuru trešās valsts administratīvā vai tiesu iestāde var atteikties atzīt vai atbalstīt norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru īstenošanu saskaņā ar a) apakšpunktu, ir skaidri norādīts un attiecas tikai uz vienu vai vairākiem šādiem izņēmuma gadījumiem:
 - i) noregulējuma iestādes veiktas norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru īstenošanas atzīšana vai atbalstīšana negatīvi ietekmētu finansiālo stabilitāti attiecīgajā trešā valstī;
 - ii) noregulējuma iestādes veiktas norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru īstenošanas atzīšanas vai atbalstīšanas rezultātā trešās valsts kreditoriem, jo īpaši noguldītājiem, kas atrodas minētajā trešajā dalībvalstī vai kam tur pienākas maksājumi, tiek piemērota mazāk labvēlīga attieksme nekā kreditoriem un noguldītājiem, kuri atrodas Savienībā vai kuriem tur pienākas maksājumi, un kuriem ir līdzīgas tiesības saskaņā ar piemērojamajām Savienības tiesībām;
 - iii) atzīšanai vai atbalstam būtu būtiskas finansiālas sekas attiecīgajā trešā valstī;
 - iv) noregulējuma iestādes veiktas norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru īstenošanas atzīšanai vai atbalstīšanai būtu ietekme, kas ir pretrunā sabiedriskajai kārtībai attiecīgajā trešā valstī.

4. Direktīvas 2014/59/ES 55. panta 1. punkta otrās daļas nolūkos noregulējuma iestāde novērtē, ka 3. punkta b) apakšpunktā minēto iemeslu dēļ netiktu liegta norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru īstenošanas atzīšana vai atbalstīšana visos gadījumos, kad šādas pilnvaras tiek piemērotas.

44. pants

Direktīvas 2014/59/ES 55. panta 1. punktā paredzēto līguma noteikumu saturs

Līguma noteikumi attiecīgajā nolīgumā ietver šādus elementus:

- 1) Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības darījuma partneris atzīst un akceptē, ka noregulējuma iestāde saistībām var piemērot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras;

- 2) apraksts par katras noregulējuma iestādes norakstīšanas un konvertācijas pilnvarām saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar ko transponē Direktīvas 2014/59/ES 5. iedaļas IV nodaļas 5. sadaļu vai attiecīgā gadījumā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 806/2014 ⁽¹⁾ un jo īpaši Direktīvas 2014/59/ES 63. panta 1. punkta e), f), g) un j) apakšpunktā noteiktajām pilnvarām;
- 3) Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības darījuma partneris atzīst un akceptē, ka:
 - a) tam ir saistoša b) apakšpunktā minēto pilnvaru piemērošanas ietekme, tostarp:
 - i) pamatsummas vai neatmaksātās summas (tostarp visu uzkrāto, bet nesamaksāto procentu) samazinājums attiecībā uz Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības saistībām saskaņā ar attiecīgo nolīgumu;
 - ii) -minēto saistību konvertācija uz parastajām akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem;
 - b) attiecīgā nolīguma noteikumus var mainīt pēc vajadzības, lai noregulējuma iestāde piemērotu savas norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, un šādas izmaiņas būs saistošas Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības darījuma partnerim;
 - c) parastās akcijās vai citus īpašumtiesību instrumentus var emitēt vai piešķirt Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības darījuma partnerim, īstenojot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras;
- 4) Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības darījuma partneris atzīst un akceptē, ka līguma noteikumi ir izsmelši attiecībā uz tajos aplūkotajiem jautājumiem, izslēdzot jebkurus citus nolīgumus, vienošanās vai norunas starp darījuma partneriem saistībā ar attiecīgā nolīguma priekšmetu.

II IEDAĻA

Paziņojumi un paziņojums par apturēšanu

45. pants

Vispārīgas prasības attiecībā uz paziņojumiem

1. Paziņojumus, ko iesniedz saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 81. panta 1., 2. un 3. punkta un 83. panta 2. punkta noteikumiem, iesniedz rakstiski un nosūta, izmantojot piemērotus un drošus elektroniskos līdzekļus.
2. Direktīvas 2014/59/ES 81. panta 1., 2. un 3. punktā un 83. panta 2. punktā minētās attiecīgās iestādes norāda kontaktinformāciju paziņojuma iesniegšanai un dara to publiski pieejamu.
3. Pirms paziņojuma nosūtīšanas sūtītājs var mutiski sazināties ar Direktīvas 2014/59/ES 81. panta 1., 2. un 3. punktā minētajām attiecīgajām iestādēm, lai tās informētu par paziņojuma iesniegšanu.
4. Direktīvas 2014/59/ES 81. panta 3. punkta a), b), c), d), h) un j) apakšpunktā un 83. panta 2. punkta a), b), f) un h) apakšpunktā minēto paziņojumu nolūkā kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes izmanto valodu, ko kopīgi izmanto sadarbībai ar konsolidētās uzraudzības iestādi un grupas līmeņa noregulējuma iestādi.
5. Direktīvas 2014/59/ES 81. panta 1., 2. un 3. punktā un 83. panta 2. punktā minētās attiecīgās iestādes sūtītājam apstiprina paziņojuma saņemšanu, norādot saņēmēja pierēģistrēto saņemšanas datumu un laiku, kā arī to darbinieku kontaktinformāciju, kuri apstrādā paziņojumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. jūlija Regula (ES) Nr. 806/2014, ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

46. pants

Vadības struktūras paziņojums kompetentajai iestādei

1. Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības vadības struktūras iesniegtie paziņojumi ietver:
 - a) paziņojumu sūtošās iestādes vai vienības nosaukumu, juridisko adresi un, ja pieejams, juridiskās personas identifikatoru;
 - b) minētās iestādes vai vienības tūlītējā un galīgā mātesuzņēmuma nosaukumu un juridisko adresi, ja attiecināms;
 - c) attiecīgo informāciju un analīzi, ko vadības struktūra ņēma vērā, veicot novērtējumu, lai noteiktu, vai ir izpildīti nosacījumi saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 32. panta 4. punktu;
 - d) vadības struktūras rakstiskas rezolūcijas kopiju, ar ko apstiprina tās novērtējumu par to, ka iestāde vai vienība ir maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga;
 - e) jebkādu papildu informāciju, ko vadības struktūra uzskata par būtisku tās novērtējumam.
2. Par paziņojumu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 81. panta 1. punktu nekavējoties paziņo kompetentajai iestādei pēc tam, kad vadības struktūra ir pieņēmusi lēmumu, ka minētās direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā iestāde vai vienība ir maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga.

47. pants

Kompetentās iestādes paziņojums noregulējuma iestādei par saņemto informāciju

Saņemot 46. pantā minēto paziņojumu, kompetentā iestāde noregulējuma iestādei nosūta šādu informāciju:

- 1) saņemtā paziņojuma kopiju, ietverot visu 46. panta 1. punktā minēto informāciju;
- 2) ziņas par Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā minētajiem krīzes novēršanas pasākumiem vai darbībām, kuras kompetentā iestāde ir veikusi vai pieprasa veikt Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai iestādei vai vienībai, ja attiecināms;
- 3) visus papildu apliecinājošos dokumentus, ko kompetentā iestāde uzskata par nepieciešamiem, lai noregulējuma iestāde varētu pieņemt pamatotu lēmumu.

48. pants

Paziņojums par novērtējumu, ka iestāde atbilst Direktīvas 2014/59/ES 32. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā izklāstītajiem noregulējuma nosacījumiem

1. Kompetentās iestādes vai noregulējuma iestādes paziņojums Direktīvas 2014/59/ES 81. panta 3. punkta nolūkos ietver:
 - a) Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības nosaukumu, uz kuru paziņojums attiecas;

- b) informāciju, kas norādīta 46. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā;
 - c) Direktīvas 2014/59/ES 32. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā pieprasītā novērtējuma kopsavilkumu.
2. Paziņojumu veic nekavējoties pēc konstatējuma, ka Direktīvas 2014/59/ES 32. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētie nosacījumi ir izpildīti.
3. Kompetentā iestāde nekavējoties sniedz noregulējuma iestādei visu papildu informāciju, ko noregulējuma iestāde var pieprasīt, lai pabeigtu tās novērtējumu.

49. pants

Paziņojums

1. Direktīvas 2014/59/ES 83. panta 4. punktā minētais paziņojums, kas jāpublicē noregulējuma iestādei, ietver:
- a) Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības, kam veic noregulējumu, nosaukumu, juridisko adresi un, ja pieejams, juridiskās personas identifikatoru;
 - b) Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības tūlītējā un galīgā mātesuzņēmuma nosaukumu un juridisko adresi, ja attiecināms;
 - c) sarakstu ar tādu citu grupas vienību un saistīto filiāļu nosaukumiem, kuras tiek ietekmētas ar noregulējuma darbībām, tostarp, ciktāl iespējams, informāciju par filiālēm, kas atrodas trešās valstīs;
 - d) attiecīgo veikto noregulējuma darbību kopsavilkumu – datumus, no kuriem stājas spēkā minētās noregulējuma darbības, un, jo īpaši, to ietekmi uz privātklientiem un MVU –, kas ietver šādus elementus:
 - i) informāciju par piekļuvi tādiem noguldījumiem saskaņā ar Direktīvu 2014/49/ES, kas ir noguldījumu garantiju sistēmās, kuras turētas iestādē, ko skar noregulējuma darbība;
 - ii) informāciju par piekļuvi tādiem citu klientu aktīviem vai līdzekļiem Direktīvas 2014/59/ES 31. panta 2. punkta e) apakšpunkta nozīmē, kas turēti iestādē, kuru skar noregulējuma darbība;
 - iii) informāciju par līgumā noteikto maksājumu vai piegādes saistībām, uz kurām attiecas apturēšana saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 69. pantu, tostarp apturēšanas termiņa sākumu un beigas, ja piemērojams;
 - iv) informāciju par Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības, kam veic noregulējumu, nodrošinātajiem kreditoriem, kuriem piemēro nodrošinājuma tiesību īstenošanas ierobežojumus, tostarp minētā ierobežojuma perioda sākumu un beigas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 70. pantu, ja piemērojams;
 - v) informāciju par līguma pusēm, kuras ietekmē uz laiku apturētās izbeigšanas tiesības, tostarp apturēšanas perioda sākumu un beigas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 71. pantu, ja piemērojams;
 - e) apstiprinājumu par parasto līgumsaistību gaitu, tostarp atmaksas grafikiem, kam nepiemēro apturēšanu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 69., 70. un 71. pantu;
 - f) kontaktpunktu iestādē, kur klientiem un kreditoriem ir iespēja iegūt papildu informāciju un aktuālākās ziņas par Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto iestādi vai vienību un tās darbību.

2. Paziņojumu publicē, tiklīdz tas ir praktiski iespējams pēc noregulējuma darbības veikšanas.

VI NODAĻA

NOREGULĒJUMA KOLĒGIJAS

I IEDAĻA

Noregulējuma kolēģiju operacionālā organizācija

50. pants

Noregulējuma kolēģijas locekļu un iespējamo novērotāju apzināšana un noteikšana

1. Lai noteiktu noregulējuma kolēģijas locekļus un potenciālos novērotājus, grupas līmeņa noregulējuma iestāde veic Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punktā minēto grupas vienību apzināšanu, ņemot vērā minētās grupas kartēšanu, ko konsolidētās uzraudzības iestāde veikusi saskaņā ar 2. pantu Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2016/98 ⁽¹⁾ un 2. pantu Komisija Īstenošanas regulā (ES) 2016/99 ⁽²⁾.
2. Pēc tam, kad ir pabeigta 1. punktā minētā apzināšana, grupas līmeņa noregulējuma iestāde noregulējuma kolēģijai paziņo locekļu un potenciālo novērotāju sarakstu.
3. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde vismaz reizi gadā pārskata un atjaunina par grupas vienībām apzināto informāciju, kā arī locekļu un potenciālo novērotāju sarakstu. Tā arī pārskata un atjaunina par locekļiem un potenciālajiem novērotājiem apzināto informāciju un to sarakstu pēc jebkādam būtiskām izmaiņām grupas vai tās darbības juridiskajā vai organizatoriskajā struktūrā.
4. Novērtējot, vai izveidot noregulējuma kolēģiju saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 88. panta 6. punktu, grupas līmeņa noregulējuma iestāde ņem vērā arī to, ka citas grupas vai kolēģija darbojas saskaņā ar šīs regulas noteikumiem.

51. pants

Trešo valstu noregulējuma iestādes kā novērotāji noregulējuma kolēģijā

1. Saņemot attiecīgu pieprasījumu no trešās valsts noregulējuma iestādes, kā minēts Direktīvas 2014/59/ES 88. panta 3. punktā, grupas līmeņa noregulējuma iestāde noregulējuma kolēģiju informē par minēto pieprasījumu.
2. Paziņojumam pievieno visu turpmāk minēto:
 - a) grupas līmeņa noregulējuma iestādes atzinumu, ņemot vērā arī b) apakšpunktu, par novērotāja statusa kandidātam piemērojamo konfidencialitātes un profesionālā noslēpuma režīmu;

⁽¹⁾ Komisijas 2015. gada 16. oktobra Deleģētā regula (ES) 2016/98, ar ko precizē papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/36/ES attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros precizē uzraudzības iestāžu kolēģiju darbības vispārējos nosacījumus (OV L 21, 28.1.2016., 2. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2015. gada 16. oktobra Īstenošanas regula (ES) 2016/99, ar ko nosaka īstenošanas tehniskos standartus attiecībā uz uzraudzības iestāžu kolēģiju operatīvās darbības noteikšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Parlamenta Direktīvu 2013/36/ES (OV L 21, 28.1.2016., 21. lpp.).

- b) tos noteikumus par novērotāju dalību noregulējuma kolēģijā, kas tiks iekļauti rakstiskajā kārtībā un procedūrās, kā ierosinājusi grupas līmeņa noregulējuma iestāde;
 - c) grupas līmeņa noregulējuma iestādes viedokli par to, kāda nozīme ir attiecīgajai filiālei, ja attiecībā uz filiāli kandidāts ir trešās valsts noregulējuma iestāde;
 - d) noteiktu termiņu, pēc kura beigām pieņem, ka ir izteikta piekrišana: minētajā termiņā jebkurš Direktīvas 2014/59/ES 88. panta 2. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētais noregulējuma kolēģijas loceklis, kas nepiekrīt, var izteikt pilnībā pamatodus iebildumus pret grupas līmeņa noregulējuma iestādes atzinumu, kas minēts šā punkta a) apakšpunktā.
3. Ja tiek izteikts iebildums, grupas līmeņa noregulējuma iestāde to ņem vērā pirms galīgā lēmuma pieņemšanas. Šajā nolūkā tā var arī pieprasīt Direktīvas 2014/59/ES 88. panta 2. punkta b), c) un d) apakšpunktā minēto kolēģijas locekļu skaidru viedokli un ņemt vērā vairumu viedokļu par to.
4. Ja grupas līmeņa noregulējuma iestāde pieņem lēmumu uzaicināt trešās valsts noregulējuma iestādi, tā nosūta uzaicinājumu novērotāja statusa kandidātam. Uzaicinājumam pievieno rakstiskajā kārtībā izklāstītos nosacījumus attiecībā uz dalību novērotāja statusā. To kandidātu, kurš saņem uzaicinājumu, uzskata par novērotāju no brīža, kad tas pieņem uzaicinājumu, ko uzskata par noteikumu pieņemšanu.
5. Pēc pieņemšanas grupas līmeņa noregulējuma iestāde noregulējuma kolēģijai nosūta atjauninātus apzināšanas rezultātus, kas minēti 50. pantā.

52. pants

Saziņa ar Savienības mātesuzņēmumu

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde nodrošina regulārus kontaktus un sadarbību ar Savienības mātesuzņēmumu, lai veicinātu efektīvu noregulējuma kolēģijas darbību.
2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde Savienības mātesuzņēmumam paziņo par noregulējuma kolēģijas izveidi un tās locekļiem un novērotājiem, kā arī visas izmaiņas saistībā ar noregulējuma kolēģijas locekļiem un novērotājiem.

53. pants

Kontaktinformācijas sarakstu izveide un atjaunināšana

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde uztur katra locekļa un novērotāja nominēto personu kontaktinformāciju un dalās tajā ar noregulējuma kolēģijas locekļiem un novērotājiem, lai veiktu noregulējuma kolēģijas uzdevumus.

Kontaktinformācijā būtu jāietver arī ārpus dienesta kontaktinformācija, kas izmantojama ārkārtas situācijās un jo īpaši, lai lemtu par nepieciešamību noteikt un vienoties par grupas noregulējuma shēmu.

2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde nodrošina, ka tā no visiem kolēģijas locekļiem un novērotājiem saņem attiecīgo kontaktpersonu kontaktinformāciju un bez nepamatotas kavēšanās tiek informēta par visām attiecīgajām izmaiņām.

54. pants

Rakstiskās kārtības un procedūru elementi noregulējuma kolēģijas darbībai

1. Rakstiskajā kārtībā un procedūrās saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 88. panta 5. punkta a) apakšpunktu ietver vismaz šādus elementus:
 - a) aprakstu par grupu, Savienības mātesuzņēmumu, meitasuzņēmumiem un nozīmīgām filiālēm;
 - b) kolēģijas locekļu un novērotāju identifikāciju;
 - c) aprakstu par vispārīgo noregulējuma kolēģijas sistēmu sadarbībai starp iestādēm un pasākumu un uzdevumu koordinācijai.
2. Vispārīgā sadarbības un koordinācijas sistēma ietver visu turpmāk norādīto:
 - a) aprakstu par dažādajām noregulējuma kolēģijas apakšstrukturām, kas veic dažādus uzdevumus, ja attiecināms. Šajā nolūkā, jo īpaši attiecībā uz kolēģijas locekļiem, kas pieņem kopīgus lēmumus, grupas līmeņa noregulējuma iestāde ņem vērā nepieciešamību noregulējuma kolēģiju organizēt dažādās apakšstrukturās;
 - b) to kolēģijas locekļu un novērotāju, kas piedalās konkrētos kolēģijas pasākumos, identifikāciju. Šajā nolūkā grupas līmeņa noregulējuma iestāde nodrošina, ka kolēģijas dažādās apakšstrukturās, tostarp apakšstrukturās, kurās ir novērotāji, nerada kopīgā lēmuma pieņemšanas procesa ierobežojumus vai apsteigšanu, jo īpaši attiecībā uz tiem kolēģijas locekļiem, kam kopīgs lēmums ir jāpieņem saskaņā ar attiecīgajiem Direktīvas 2014/59/ES noteikumiem;
 - c) aprakstu par sistēmu, noteikumiem novērotāju dalībai noregulējuma kolēģijā, tostarp nosacījumus to iesaistei dažādos kolēģijas dialogos un procesos, kā arī viņu tiesības un pienākumus attiecībā uz informācijas apmaiņu, ņemot vērā Direktīvas 2014/59/ES 90. un 98. pantu. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde nodrošina, ka novērotāju dalības vispārējā sistēma un nosacījumi nav labvēlīgāki par sistēmu un nosacījumiem, kuri kolēģijas locekļiem noteikti saskaņā ar šo regulu un konkrētās kolēģijas attiecīgo rakstisko kārtību;
 - d) aprakstu par sadarbības un koordinācijas mehānismiem ārkārtas situācijās, jo īpaši sistēmiska rakstura ārkārtas situācijās, kas var apdraudēt grupas vienību dzīvotspēju;
 - e) aprakstu par procesiem, kas jāievēro, ja nav vajadzīgs kopīgs lēmums, bet šķiet nepieciešama vienotas izpratnes veidošana noregulējuma kolēģijā vai kādā no tās apakšstrukturām;
 - f) aprakstu par mehānismiem apmaiņai ar informāciju, tostarp par atbilstīgu darbības jomu, biežumu un saziņas kanāliem, ņemot vērā Direktīvas 2014/59/ES 90. un 98. pantu un to, kāda nozīme ir grupas līmeņa noregulējuma iestādei kā koordinatoram informācijas apkopošanai un izplatīšanai starp kolēģijas locekļiem un novērotājiem;
 - g) aprakstu par attiecīgo informāciju, ar ko jāapmainās ar noregulējuma kolēģijas locekļiem un novērotājiem, jo īpaši saistībā ar noregulējuma plānošanu, noregulējamības novērtējumu un citiem uzdevumiem, kas minēti Direktīvas 2014/59/ES 88. panta 1. punktā, arī ņemot vērā Direktīvas 2014/59/ES 90. un 98. pantu un to, kāda nozīme ir grupas līmeņa noregulējuma iestādei;
 - h) aprakstu par mehānismiem attiecībā uz konfidenciālas informācijas apstrādi, ņemot vērā Direktīvas 2014/59/ES 90. un 98. pantu;
 - i) aprakstu par procedūrām regulāru un *ad hoc* sanāksmju organizēšanai;
 - j) aprakstu par metodi tā ieguldījuma koordinācijai, kas noregulējuma iestādēm neatkarīgi jāsniedz uzraudzības kolēģijai vai konsolidētās uzraudzības iestādei, ja to pieprasa tiesību akti vai ja tas notiek ar pašu iniciatīvu;

- k) aprakstu par metodi, ar kādu informēt par j) punktā minēto ieguldījumu, jo īpaši aprakstu par grupas līmeņa noregulējuma iestādes attiecīgo lomu saistībā ar informācijas paziņošanu par minēto ieguldījumu konsolidētās uzraudzības iestādei;
- l) aprakstu par politiku saziņai ar konsolidētās uzraudzības iestādi, kompetentajām iestādēm attiecīgajās dalībvalstīs, Savienības mātesuzņēmumu un grupas vienībām, kas minētas 58. pantā;
- m) citas vienošanās par noregulējuma kolēģijas darbību; kā arī
- n) visus noteikumus, kas attiecas uz pārtraukšanas mehānismiem.

55. pants

Rakstiskas kārtības un procedūru ieviešana un atjaunināšana noregulējuma kolēģijas darbībai

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde sagatavo savu priekšlikumu par rakstisko kārtību un procedūrām noregulējuma kolēģijas darbībai saskaņā ar 54. pantu.
2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde paziņo savu priekšlikumu noregulējuma kolēģijas locekļiem apspriešanas nolūkos, aicinot tos sniegt atzinumu un norādot minētā atzinuma iesniegšanas laika grafiku.
3. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde ņem vērā noregulējuma kolēģijas locekļu atzinumus un pamato savu lēmumu, ja tā minētos atzinumus neņem vērā.
4. Pēc galīgās redakcijas izstrādes grupas līmeņa noregulējuma iestāde noregulējuma kolēģijas locekļiem paziņo rakstisko kārtību un procedūras noregulējuma kolēģijas darbībai.
5. Rakstisko kārtību un procedūras noregulējuma kolēģijas darbībai pārskata un atjaunina, jo īpaši pēc jebkādam būtiskām izmaiņām noregulējuma kolēģijas sastāvā.
6. Atjauninot vispārīgo rakstisko kārtību un procedūras noregulējuma kolēģijas darbībai, grupas līmeņa noregulējuma iestāde un pārējie kolēģijas locekļi ievēro 1. līdz 5. punktā izklāstīto procedūru.

56. pants

Kolēģijas sanāksmju un citu pasākumu operacionālie aspekti

1. Noregulējuma kolēģijas rīko vismaz vienu klātienes sanāksmi gadā. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde ar visu kolēģijas locekļu piekrišanu, ņemot vērā grupas īpatnības, var noregulējuma kolēģijas klātienes sanāksmēm noteikt citu biežumu.
2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde regulāri rīko citus kolēģijas pasākumus, jo īpaši, ja ir nepieciešams dialogs starp kolēģijas locekļiem.
3. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde sagatavo un paziņo kolēģijas locekļiem paredzētās sanāksmes un citu pasākumu darba kārtību un mērķus.
4. Visi noregulējuma kolēģijas locekļi, kas piedalās kolēģijas sanāksmēs vai citos pasākumos, nodrošina, ka attiecīgie pārstāvji saskaņā ar noregulējuma kolēģijas sanāksmju un citu pasākumu mērķiem piedalās minētajās sanāksmēs un citos pasākumos un ka šie pārstāvji ir pilnvaroti uzņemties saistības savu attiecīgo iestāžu vārdā, ciktāl iespējams, ja minētajās sanāksmēs vai citos pasākumos paredzēts pieņemt lēmumus.

5. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde nodrošina, ka attiecīgie dokumenti tiek iesniegti laikus pirms noteiktās noregulējuma kolēģijas sanāksmes vai pasākuma.
6. Kolēģijas sanāksmju vai citu pasākumu rezultātus un lēmumus rakstiski dokumentē un laikus paziņo kolēģijas locekļiem.

57. pants

Informācijas apmaiņa

1. Ievērojot Direktīvas 2014/59/ES 90. un 98. pantu, grupas līmeņa noregulējuma iestāde un kolēģijas locekļi nodrošina, ka tie apmainās ar visu būtisko un attiecīgo informāciju, kas saņemta no grupas vienības, kompetentās iestādes, noregulējuma iestādes vai jebkuras citas izraudzītas iestādes vai jebkura cita avota.
2. Minētā informācija ir pietiekama un precīza, kā arī ar to ir laikus notikusi apmaiņa, lai veicinātu un atvieglotu noregulējuma kolēģijas locekļu uzdevumu efektīvu, iedarbīgu un pilnīgu veikšanu gan darbības turpināšanas, gan ārkārtas situācijās.
3. Lai nodrošinātu efektīvu koordināciju starp uzraudzības un noregulējuma kolēģiju, grupas līmeņa noregulējuma iestāde un konsolidētās uzraudzības iestāde apmainās ar visu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu, ka kolēģijas pilda savu Direktīvas 2013/36/ES 116. pantā un Direktīvas 2014/59/ES 88. pantā noteikto lomu.
4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde, kas saņem 1. un 2. punktā minēto informāciju, nosūta to noregulējuma kolēģijas locekļiem.
5. Ja kolēģijas darbs tiek organizēts dažādās apakšstrukturās, grupas līmeņa noregulējuma iestāde pilnībā un laikus informē visus noregulējuma kolēģijas locekļus par dažādās minētās kolēģijas apakšstrukturās veiktajām darbībām vai pasākumiem.
6. Ja nav noteikts citādi, var izmantot parastos saziņas līdzekļus, dodot priekšroku drošiem saziņas līdzekļiem, jo īpaši, ja nosūta sensitīvu informāciju. Attiecībā uz publiski pieejamo informāciju, ir pietiekami, ja grupas līmeņa noregulējuma iestāde sniedz atsauci uz šādu informāciju.
7. Ja pastāv droša noregulējuma kolēģijas tīmekļa vietne, šo tīmekļa vietni izmanto kā galveno saziņas līdzekli.
8. Šīs regulas 50. līdz 76. pants neietekmē kompetentās vai noregulējuma iestādes informācijas apkopošanas pilnvaras.

58. pants

Saziņas politika

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde ir tā iestāde, kas ir atbildīga par saziņu ar Savienības mātesuzņēmumu un konsolidētās uzraudzības iestādi, ja tā atšķiras no grupas līmeņa noregulējuma iestādes.
2. Direktīvas 2014/59/ES 88. panta 2. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētās noregulējuma iestādes ir atbildīgas par saziņu ar vienībām un kompetentajām iestādēm attiecīgajās dalībvalstīs.

59. pants

Ārējās saziņas koordinācija

1. Noregulējuma kolēģijas locekļi koordinē savu ārējo saziņu saistībā ar grupas noregulējuma stratēģijām un shēmām.
2. Lai nodrošinātu ārējās saziņas koordināciju, noregulējuma kolēģijas locekļi vienojas vismaz par šādiem jautājumiem:
 - a) pienākumu sadale ārējās saziņas koordinēšanai darbības turpināšanas situācijā, kad uzskata, ka iestāde vai grupa kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, un noregulējuma situācijā;
 - b) noteikšana, kāda līmeņa informācija ir atklājama par grupas noregulējuma stratēģiju;
 - c) publisku paziņojumu koordinācija situācijās, kurās iestāde vai grupa kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga;
 - d) publisku paziņojumu koordinācija saistībā ar veiktajiem noregulējuma pasākumiem, tostarp to rīkojumu vai instrumentu publicēšana, ar kuriem tika veikti noregulējuma pasākumi, vai paziņojumu kopsavilkums par noregulējuma pasākumu ietekmi.

60. pants

Ārkārtas situācijas

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde izveido un regulāri testē operacionālās procedūras noregulējuma kolēģijas darbībai ārkārtas situācijās, jo īpaši sistēmiskās ārkārtas situācijās, kas var apdraudēt jebkuras grupas vienības dzīvotspēju.
2. Šā panta 1. punktā minētās operacionālās procedūras ietver vismaz šādus elementus:
 - a) droši sakaru līdzekļi, kas jāizmanto;
 - b) apmaiņai paredzētais informācijas kopums;
 - c) attiecīgās personas, ar ko sazināties;
 - d) saziņas procedūras, kas jāievēro attiecīgajiem kolēģijas locekļiem.

II IEDAĻA

Grupas noregulējuma plānošanas kopīgie lēmumi

1. apakšiedaļa

Kopīgā lēmuma process attiecībā uz grupas noregulējamības plānu un noregulējamības novērtējumu

61. pants

Kopīgā lēmuma procesa pasākumu plānošana

1. Pirms kopīgā lēmuma procesa uzsākšanas grupas līmeņa noregulējuma iestāde un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes vienojas par minētajā procesā veicamo pasākumu laika grafiku ("kopīgā lēmuma laika grafiks").

Ja neizdodas vienoties par minēto laika grafiku, grupas līmeņa noregulējuma iestāde nosaka kopīgā lēmuma laika grafiku pēc tam, kad ņemti vērā meitasuzņēmumu noregulējuma iestāžu paustie uzskati un iebildumi.

2. Kopīgā lēmuma laika grafiku atjaunina vismaz reizi gadā, un tajā ietver visus turpmāk minētos pasākumus, kuri jāīsteno atbilstīgi secībai, par ko vienojusies grupas līmeņa noregulējuma iestāde un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes:

- a) sākotnējs dialogs starp grupas līmeņa noregulējuma iestādi un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm par grupas noregulējuma stratēģiju, gatavojot kopīgu lēmumu par grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu;
- b) tādas informācijas pieprasījums, kas ir vajadzīga Savienības mātesuzņēmumam, lai izstrādātu grupas noregulējuma plānu un izpildītu noregulējamības novērtējumu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 11. pantu;
- c) tādas informācijas iesniegšana, ko Savienības mātesuzņēmums šā punkta b) apakšpunktā pieprasījis tieši no grupas līmeņa noregulējuma iestādes saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 13. panta 1. punktu;
- d) tādas informācijas nosūtīšana Direktīvas 2014/59/ES 13. panta 1. punktā minētajām pilnvarotajām iestādēm, ko grupas līmeņa noregulējuma iestāde saņem no Savienības mātesuzņēmuma, un termiņa norādīšana jebkuras papildu informācijas pieprasījumiem;
- e) tādu iemaksu veikšana grupas līmeņa noregulējuma iestādei, kas ir paredzētas, lai meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes izstrādātu grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu;
- f) tāda grupas noregulējuma plāna projekta un noregulējamības novērtējuma projekta iesniegšana noregulējuma kolēģijas locekļiem, ko veic grupas līmeņa noregulējuma iestāde;
- g) tāda iespējamo piezīmju par grupas noregulējamības plāna projektu un noregulējamības novērtējuma projektu iesniegšana grupas līmeņa noregulējuma iestādei, ko veic noregulējamības kolēģijas locekļi;
- h) apspriedes ar Savienības mātesuzņēmumu par grupas noregulējuma plāna projektu un noregulējamības novērtējumu, ja grupas līmeņa noregulējuma iestāde to uzskata par lietderīgu;
- i) dialogs starp grupas līmeņa noregulējuma iestādi un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm par grupas noregulējuma plāna projektu un noregulējamības novērtējumu;
- j) tāda kopīgā lēmuma dokumenta projekta par grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu iesniegšana meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, ko veic grupas līmeņa noregulējuma iestāde;
- k) tāds dialogs starp grupas līmeņa noregulējuma iestādi un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, kas attiecas uz kopīgā lēmuma dokumenta projektu par grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu;
- l) kopīga lēmuma pieņemšana attiecībā uz grupas noregulējamības plānu un noregulējamības novērtējumu;
- m) paziņojums Savienības mātesuzņēmumam par kopīgā lēmuma pieņemšanu kopā ar kopsavilkumu par būtiskākajiem grupas noregulējuma plāna elementiem.

3. Šis laika grafiks:

- a) atspoguļo katra kopīgā lēmuma procesa posma darbības jomu un sarežģītību;

- b) ņem vērā citu noregulējuma kolēģijā organizēto kopīgo lēmumu laika grafiku;
- c) ņem vērā, ciktāl iespējams, citā attiecīgajā uzraudzības kolēģijā organizēto kopīgo lēmumu laika grafiku, jo īpaši laika grafiku kopīgajam lēmumam par grupas atveseļošanas plāna pārskatīšanu un novērtēšanu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 8. panta 2. punktu.

62. pants

Kopīgā lēmuma laika grafika elementi

1. Izstrādājot kopīgā lēmuma laika grafiku, iesaistītās pilnvarotās iestādes vai grupas līmeņa noregulējuma iestāde, rīkojoties atsevišķi, ņem vērā Direktīvas 2014/59/ES 16. panta 3. punktu un 17. panta 2. punktu par nepieciešamību vienlaikus novērtēt noregulējamību un apturēt procesu, lai risinātu būtiskus šķēršļus, un nodrošina, ka attiecīgi koriģēti kopīgā lēmuma laika grafikā paredzētie attiecīgie termiņi.
2. Izstrādājot kopīgā lēmuma laika grafiku, grupas līmeņa noregulējuma iestāde ņem vērā tādos noteikumus par novērotāja līdzdalību, kā izklāstīts noregulējuma kolēģijas rakstiskajā kārtībā un attiecīgajos Direktīvas 2014/59/ES noteikumos.
3. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde paziņo Savienības mātesuzņēmumam turpmāk izklāstītos laika grafika aspektus:
 - a) paredzamais datums, kad sagaidāms, ka tiks pieprasīta vajadzīgā informācija, lai sagatavotu grupas noregulējuma plānu un veiktu noregulējamības novērtējumu saskaņā ar 61. panta 2. punkta b) apakšpunktu, un šīs informācijas iesniegšanas termiņš saskaņā ar 61. panta 2. punkta c) apakšpunktu;
 - b) paredzamais datums 61. panta 2. punkta h) apakšpunktā minētās apspriedes rīkošanai, ja attiecināms;
 - c) paredzamais datums 61. panta 2. punkta m) apakšpunktā minētajam paziņojumam.

63. pants

Sākotnējs dialogs par noregulējuma stratēģiju

Grupas līmeņa noregulējuma iestāde rīko sākotnēju dialogu ar meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, lai veiktu visas šīs darbības:

- 1) apspriestu sākotnējo priekšlikumu par grupu noregulējuma stratēģiju;
- 2) pārbaudītu, vai informācija, kas vajadzīga, lai izstrādātu grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu, jau ir pieejama kādai no kompetentajām iestādēm, un dalītos ar šo informāciju saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 11. panta 2. punktu;
- 3) noteiktu, kāda papildu informācija jāpieprasa no Savienības mātesuzņēmuma;

- 4) vienotos par iemaksām, ko meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm nepieciešams iemaksāt grupas līmeņa noregulējuma iestādei par grupas noregulējuma plāna izstrādi un noregulējamības novērtējuma izpildi.

64. pants

Informācija no Savienības mātesuzņēmuma

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde no Savienības mātesuzņēmuma pieprasa visu vajadzīgo informāciju saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 11. pantu, ņemot vērā dialoga rezultātus, kā paredzēts 63. pantā.
2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde Savienības mātesuzņēmumam skaidri paziņo par grupas vienībām, uz ko šī informācija attiecas un kam tā tiek piemērota, kā arī par termiņu šādas informācijas sniegšanai.
3. Savienības mātesuzņēmums savlaicīgi sniedz pieprasīto informāciju grupas līmeņa noregulējuma iestādei, bet ne vēlāk kā saskaņā ar 2. punktu noteiktajā termiņā.
4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde no Savienības mātesuzņēmuma var lūgt papildu informāciju gan pirms informācijas nosūtīšanas attiecīgajām pilnvarotajām iestādēm, kas minētas Direktīva 2014/59/ES 13. panta 1. punktā, gan pēc tam, kad piemēro šīs regulas 66. panta 2. punktu.

65. pants

Informācijas nosūtīšana no grupas līmeņa noregulējuma iestādes

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde bez nepamatotas kavēšanās nosūta saskaņā ar 64. pantu saņemto informāciju iestādēm, kas minētas Direktīvas 2014/59/ES 13. panta 1. punktā, un aicina tās noteiktā termiņā iesniegt piezīmes par to, vai ir nepieciešama papildu informācija.
2. Visas pilnvarotās iestādes, kas saņem informāciju, var no grupas līmeņa noregulējuma iestādes pieprasīt papildu informāciju saskaņā ar 1. punktu noteiktajā termiņā, ja attiecīgā saņēmēja iestāde uzskata, ka papildu informācija attiecas uz tās jurisdikcijā esošu vienību vai filiāli, lai izveidotu un uzturētu grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējuma izpildi. Šādā gadījumā attiecīgi piemēro 64. panta noteikumus.
3. Informācijas nosūtīšana no grupas līmeņa noregulējuma iestādes 2. punktā minētajām pilnvarotajām iestādēm nav uzskatāma par pilnīgu, kamēr netiek faktiski nosūtīta gan sākotnējā, gan turpmākā informācija.
4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde, ņemot vērā 3. punktu, paziņo noregulējuma kolēģijai par sākuma datumu četru mēnešu periodam, kurā pieņem kopīgu lēmumu par grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 13. panta 4. punktu.
5. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde un Direktīvas 2014/59/ES 13. panta 1. punktā minētās pilnvarotās iestādes apmainās ar papildu informāciju, kas nepieciešama, lai atvieglotu grupas noregulējuma plāna izstrādāšanu un noregulējamības novērtējuma izpildi, ievērojot Direktīvas 2014/59/ES 90. un 98. pantā noteiktās konfidencialitātes prasības.

66. pants

Grupas noregulējamības plāna un noregulējamības novērtējuma projekta izstrāde un iesniegšana

1. Meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes savlaicīgi sniedz grupas līmeņa noregulējuma iestādei savas iemaksas grupas noregulējuma plānā un noregulējamības novērtējumā un jebkurā gadījumā dara to līdz kopīgā lēmuma laika grafikā norādītajam termiņam saskaņā ar 61. panta 2. punkta e) apakšpunktu.
2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde izstrādā grupas noregulējuma plāna projektu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 12. pantu, ņemot vērā visas meitasuzņēmumu noregulējuma iestāžu veiktās iemaksas.
3. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde grupas noregulējuma plāna un noregulējamības novērtējuma projektu savlaicīgi nosūta kolēģijas locekļiem, bet ne vēlāk kā 61. panta 2. punkta f) apakšpunktā noteiktajā termiņā.

67. pants

Apspriešana ar noregulējuma kolēģijas locekļiem

1. Kolēģijas locekļi, apspriedušies ar grupas līmeņa noregulējuma iestādi, iesniedz savas piezīmes par grupas noregulējuma plāna un noregulējamības novērtējuma projektu 61. panta 2. punkta g) apakšpunktā noteiktajā termiņā.
2. Direktīvas 2013/36/ES 115. un 116. pantā minētās attiecīgās kompetentās iestādes sniedz savu atzinumu attiecībā uz to jurisdikcijā esošo vienību noregulējamības novērtējumu.
3. Ja kāda no kompetentajām iestādēm uzskata, ka pastāv būtiski šķēršļi grupas vai kādas tās vienības noregulējumam, tā savu novērtējumu laikus paziņo grupas līmeņa noregulējuma iestādei un jebkurā gadījumā līdz 61. panta 2. punkta g) apakšpunktā precizētajam termiņam.
4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde nosūta meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm piezīmes, kas saņemtas no citiem noregulējuma kolēģijas locekļiem, tostarp minēto pilnvaroto iestāžu izteiktās piezīmes par to jurisdikcijā esošo vienību noregulējamības novērtējumu.

68. pants

Apspriede ar Savienības mātesuzņēmumu

Ja grupas līmeņa noregulējuma iestāde rīko apspriedi ar Savienības mātesuzņēmumu par grupas noregulējuma plāna un noregulējamības novērtējuma projektu saskaņā ar 61. panta 2. punkta h) apakšpunktu, tā to dara laikus un jebkurā gadījumā termiņā, kas norādīts attiecīgajā kopīgā lēmuma pieņemšanas laika grafika posmā. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde sniedz meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm informāciju par visiem apsvērumiem, ko Savienības mātesuzņēmums iesniedzis minētās apspriešanas laikā.

69. pants

Dialogs par noregulējamības plāna un noregulējamības novērtējuma projektu

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde laikus rīko dialogu ar meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm par grupas noregulējuma plāna un noregulējamības novērtējuma projektu saskaņā ar 61. panta 2. punkta i) apakšpunktu, taču ne vēlāk kā termiņā, kas norādīts kopīgā lēmuma laika grafikā.

2. Dialogs ietver grupas noregulējamības novērtēšanas jautājumu un palīdz identificēt iespējamus būtiskus šķēršļus noregulējamībai, ņemot vērā visus apsvērumus, ko iesniedzis Savienības mātesuzņēmums. Šajā nolūkā grupas līmeņa noregulējuma iestāde informē meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes par savu grupas noregulējamības novērtējumu un ņem vērā citu kolēģijas locekļu izteikto atzinumu.
3. Pamatojoties uz 1. punktā minēto dialogu, grupas līmeņa noregulējuma iestāde pabeidz grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējuma izpildi. Izmaiņas, kas piemērotas grupas noregulējuma plāna un noregulējamības novērtējuma projektam, atspoguļo dialoga rezultātus.
4. Ja noregulējamībai pastāv būtiski šķēršļi, piemēro 76. panta 1. punktu.

70. pants

Kopīga lēmuma izstrāde attiecībā uz grupas noregulējamības plānu un noregulējamības novērtējumu

Grupas līmeņa noregulējuma iestāde sagatavo kopīga lēmuma projektu par grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu. Kopīgā lēmuma projektā tiek noteikti visi šie elementi:

- 1) tās grupas līmeņa noregulējuma iestādes un meitasuzņēmumu noregulējuma iestāžu nosaukumi, kas pieņem kopīgu lēmumu par grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu;
- 2) to noregulējuma iestāžu un kompetento iestāžu nosaukumi, ar kurām notikusi apspriešana par grupas noregulējuma plāna izstrādāšanu un uzturēšanu un par noregulējamības novērtējuma izpildi, jo īpaši:
 - a) to nozīmīgo filiāļu noregulējuma iestāžu un dalībvalstu noregulējuma iestāžu nosaukumi, kurās Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minētās vienības ir dibinātas;
 - b) to attiecīgo kompetento iestāžu nosaukumi, kas minētas Direktīvas 2013/36/ES 115. un 116. pantā;
 - c) novērotāju vārdi, ja šie novērotāji ir iesaistīti kopīgā lēmuma procesā saskaņā ar novērotāju līdzdalībai piemērojamiem noteikumiem, kā norādīts rakstiskajā kārtībā;
- 3) tā Savienības mātesuzņēmuma un grupas vienību nosaukumi, uz kurām attiecas grupas noregulējuma plāns un noregulējamības novērtējums, un kopīgais lēmums;
- 4) atsauces uz piemērojamiem Savienības un valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz grupas noregulējuma plāna un noregulējamības novērtējuma kopīgā lēmuma sagatavošanu, galīgās redakcijas izstrādi un piemērošanu;
- 5) grupas noregulējuma plāna un noregulējamības novērtējuma kopīgā lēmuma pieņemšanas datums, kā arī tā attiecīgās atjaunināšanas datums;
- 6) grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējums, ietverot visus pasākumus, ar ko risina vai novērš būtiskus šķēršļus noregulējamībai saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 17. panta 4., 5. un 6. punktu un 18. pantu, saskaņā ar kuru pieņem kopīgo lēmumu. Ja Savienības mātesuzņēmums vai kāda no tā vienībām ir minēto pasākumu īstenošanas procesā, sniedz arī informāciju par to īstenošanas laika grafiku;
- 7) kopsavilkums par viedokļiem, ko paudušas pilnvarotās iestādes, ar kurām apspriešana notikusi kopīgā lēmuma procesā par grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu;

- 8) ja kopīgā lēmuma procesā ir notikusi apspriešana ar EBI, sniedz paskaidrojumu par jebkuru novirzi no EBI padoma.

71. pants

Kopīga lēmuma pieņemšana par grupas noregulējamības plānu un noregulējamības novērtējumu

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde kopīgā lēmuma projektu par grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu bez nepamatotas kavēšanās nosūta meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, nosakot termiņu, kurā meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm sniegt savu rakstisko piekrišanu minētajam kopīgajam lēmumam, ko var nosūtīt, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus.
2. Pēc kopīgā lēmuma projekta saņemšanas meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes, kam nav domstarpību, savu rakstisko piekrišanu grupas līmeņa noregulējuma iestādei nosūta 1. punktā precizētajā termiņā.
3. Kopīgā lēmuma galīgo redakciju veido kopīgā lēmuma dokuments, kas sagatavots saskaņā ar 70. pantu, un šā panta 2. punktā minētā rakstiskā piekrišana, kā arī piesaistītās grupas līmeņa noregulējuma iestādes rakstiskā piekrišana, un to iesniedz meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, kuras piekrīt kopīgajam lēmumam, ko pieņēmusi grupas līmeņa noregulējuma iestāde.
4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde paziņo noregulējuma kolēģijai par kopīgo lēmumu saistībā ar grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu.

72. pants

Kopīgā lēmuma un grupas noregulējuma plāna paziņošana Savienības mātesuzņēmumam

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde grupas noregulējuma plāna kopīgo lēmumu un galveno elementu kopsavilkumu, tostarp noregulējuma novērtējumu, laikus paziņo Savienības mātesuzņēmuma vadības struktūrai un jebkurā gadījumā līdz termiņam, kas saskaņā ar 61. panta 2. punkta m) apakšpunktu norādīts kopīgā lēmuma laika grafikā.
2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes informē par minēto paziņojumu.
3. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde var apspriesties ar Savienības mātesuzņēmumu par grupas noregulējuma plāna un noregulējamības novērtējuma kopīgo lēmumu un sniegt sīkākus paskaidrojumus par šo lēmumu.

2. apakšiedaļa

Process gadījumā, ja nav kopīga lēmuma par grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu

73. pants

Daļējas domstarpības

1. Ja viena vai vairākas meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes nepiekrīt grupas noregulējuma plānam un noregulējamības novērtējumam, grupas līmeņa noregulējuma iestāde un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes, kurām nav domstarpību saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 13. panta 7. punktu, veic visus 70., 71. un 72. pantā norādītos attiecīgos pasākumus grupas noregulējuma plāna un noregulējamības novērtējuma izstrādei, pieņemšanai un paziņošanai.

2. Pieņemto kopīgo lēmumu par grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu izklāsta dokumentā, kas ietver visus 70. pantā norādītos elementus.

3. Iekļauj kopsavilkumu par viedokļiem, ko paudušas meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes, kuras bijušas iesaistītas grupas noregulējuma plāna un noregulējamības novērtējuma sākotnējā kopīgā lēmuma procesā, bet nav piekritušas tam. Kopsavilkumā jo īpaši iekļauj atsaucē uz visiem jautājumiem, kas izraisa domstarpības.

74. pants

Atsevišķu lēmumu paziņošanas elementi

1. Ja četru mēnešu laikā atbilstīgi Direktīvas 2014/59/ES 13. panta 5. punktam starp noregulējuma iestādēm netiek panākts kopīgs lēmums, grupas līmeņa noregulējuma iestādes pieņemto lēmumu par grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu rakstiski paziņo noregulējuma kolēģijas locekļiem, izmantojot dokumentu, kurā ir visi šie elementi:

- a) grupas līmeņa noregulējuma iestādes nosaukums;
- b) Savienības mātesuzņēmuma nosaukums;
- c) atsaucē uz piemērojamiem Savienības un valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz lēmuma sagatavošanu, galīgās redakcijas izstrādi un piemērošanu;
- d) lēmuma izdošanas datums;
- e) grupas noregulējuma plāns un noregulējamības novērtējums, tostarp visi pasākumi, ar ko risina vai novērš būtiskus šķēršļus noregulējamībai atbilstīgi Direktīvas 2014/59/ES 17. panta 4., 5. un 6. punktam, saskaņā ar kuru pieņem lēmumu. Ja Savienības mātesuzņēmums ir minēto pasākumu īstenošanas procesā, tad sniedz arī informāciju par to īstenošanas laika grafiku;
- f) to noregulējuma kolēģijas locekļu un novērotāju vārdi saskaņā ar novērotāju līdzdalības noteikumiem, kas iesaistīti grupas noregulējuma plāna un noregulējamības novērtējuma kopīgā lēmuma procesā, kā arī kopsavilkums par šo iestāžu paustajiem viedokļiem un informāciju attiecībā uz jautājumiem, kas izraisa domstarpības;
- g) grupas līmeņa noregulējuma iestādes piezīmes par noregulējuma kolēģijas locekļu un novērotāju pausto viedokli, jo īpaši attiecībā uz jautājumiem, kas izraisa domstarpības.

2. Ja četru mēnešu laikā atbilstīgi Direktīvas 2014/59/ES 13. panta 6. punktam starp noregulējuma iestādēm netiek panākts kopīgs lēmums, noregulējuma iestādes, kas izstrādā atsevišķus noregulējuma plānus, nosūta grupas līmeņa noregulējuma iestādei dokumentu, kurā ir visi šie elementi:

- a) tās noregulējuma iestādes nosaukums, kas pieņem lēmumu;
- b) noregulējuma iestādes jurisdikcijā esošās vienības vai vienību nosaukumi, uz ko attiecas lēmums;
- c) atsaucē uz piemērojamiem Savienības un valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz lēmuma sagatavošanu, galīgās redakcijas izstrādi un piemērošanu;
- d) lēmuma izdošanas datums;

- e) to jurisdikcijā esošo vienību noregulējuma plāns un noregulējamības novērtējums, ietverot visus pasākumus, ar ko risina vai novērš būtiskus šķēršļus noregulējamībai atbilstīgi Direktīvas 2014/59/ES 17. panta 4., 5. un 6. punktam, saskaņā ar kuru pieņem lēmumu. Ja vienības ir minēto pasākumu īstenošanas procesā, tad sniedz arī informāciju par to īstenošanas laika grafiku;
 - f) grupas līmeņa noregulējuma iestādes nosaukums kopā ar paskaidrojumiem par iemesliem, kas rada domstarpības saistībā ar ierosināto grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu.
3. Ja ir notikusi apspriešana ar EBI, lēmumi, kas pieņemti gadījumā, ja nav kopīga lēmuma saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 13. panta 5. un 6. punktu, ietver paskaidrojumu par to, kāpēc EBI padoms netika izmantots.

75. pants

Atsevišķu lēmumu paziņošana gadījumā, ja nav kopīga lēmuma

1. Ja starp grupas līmeņa noregulējuma iestādi un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm Direktīvas 2014/59/ES 13. panta 4. punktā noteiktajā termiņā netiek pieņemts kopīgs lēmums, attiecīgās meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes visus minētās direktīvas 13. panta 5. un 6. punktā norādītos lēmumus rakstiski paziņo grupas līmeņa noregulējuma iestādei, vēlākais līdz vienam no šādiem datumiem:
- a) datums, kas ir vienu mēnesi pēc Direktīvas 2014/59/ES 13. panta 4. punktā minētā laikposma beigām;
 - b) datums, kas ir vienu mēnesi pēc tam, kad EBI, pamatojoties uz apspriešanas pieprasījumu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 13. panta 4. punkta trešo daļu, ir sniegusi padomu;
 - c) datums, kas ir vienu mēnesi pēc tam, kad EBI ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 13. panta 5. punkta otro daļu vai 13. panta 6. punktu, vai jebkurš cits datums, ko EBI noteikusi šādā lēmumā.
2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde savu lēmumu un 1. punktā minētos lēmumus bez nepamatotas kavēšanās paziņo pārējiem noregulējuma kolēģijas locekļiem.

3. apakšiedaļa

Kopīgs lēmums par pasākumiem, ar ko risina būtiskus šķēršļus noregulējamībai

76. pants

Kopīga lēmuma procesa apturēšana attiecībā uz grupas noregulējamības plānu un noregulējamības novērtējumu

1. Ja grupas līmeņa noregulējuma iestāde konstatē būtiskus šķēršļus noregulējamībai vai piekrīt tādām atzinumam par konstatētajiem būtiskajiem šķēršļiem, ko izteikusi jebkura no pilnvarotajām iestādēm, ar kuru notikusi apspriešanās par grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu, grupas līmeņa noregulējuma iestāde aptur kopīgā lēmuma procesu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 17. panta 2. punktu un par savu lēmumu paziņo noregulējuma kolēģijas locekļiem.
2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde atkārtoti uzsāk kopīgā lēmuma procesu attiecībā uz grupas noregulējuma plānu, tostarp noregulējamības novērtējuma izpildi, tiklīdz ir pabeigts Direktīvas 2014/59/ES 18. pantā minētais kopīgā lēmuma process attiecībā uz pasākumiem, ar ko risina vai novērš būtiskus šķēršļus noregulējamībai.

77. pants

Kopīgā lēmuma procesa pasākumu plānošana attiecībā uz pasākumiem, ar ko risina būtiskus šķēršļus noregulējamībai

1. Pirms kopīgā lēmuma procesa uzsākšanas attiecībā uz pasākumiem, ar ko risina vai novērš būtiskus šķēršļus noregulējamībai, grupas līmeņa noregulējuma iestāde un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes vienojas par laika grafiku attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic kopīgā lēmuma laika grafikā.

Ja neizdodas vienoties par minēto laika grafiku, grupas līmeņa noregulējuma iestāde nosaka kopīgo lēmumu pieņemšanas laika grafiku pēc tam, kad ņemti vērā meitasuzņēmumu noregulējuma iestāžu paustie uzskati un iebildumi.

2. Kopīgā lēmuma laika grafiks ietver šādus pasākumus:

- a) grupas līmeņa noregulējuma iestāde, apspriežoties ar konsolidētās uzraudzības iestādi un EBI, sagatavo un iesniedz ziņojumu par būtiskiem šķēršļiem, kas identificēti saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 18. panta 2. punktu;
- b) grupas līmeņa noregulējuma iestāde saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 18. panta 2. punktu iesniedz ziņojumu Savienības mātesuzņēmumam, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm un to jurisdikciju noregulējuma iestādēm, kurās atrodas nozīmīgas filiāles;
- c) datums, kad Savienības mātesuzņēmums grupas līmeņa noregulējuma iestādei iesniedz savus apsvērumus un alternatīvus pasākumus, lai saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 18. panta 3. punktu novērstu būtiskos šķēršļus, ja tādi ir;
- d) dialogs starp grupas līmeņa noregulējuma iestādi un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, un citiem noregulējuma kolēģijas locekļiem, par visiem Savienības mātesuzņēmuma ierosinātajiem apsvērumiem vai alternatīviem pasākumiem, lai novērstu būtiskos šķēršļus saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 18. panta 3. punktu;
- e) kopīgā lēmuma projekta izstrāde attiecībā uz pasākumiem, ar ko risina vai novērš būtiskus šķēršļus noregulējamībai;
- f) kopīgā lēmuma galīgās redakcijas izstrāde attiecībā uz pasākumiem, ar ko risina vai novērš būtiskus šķēršļus noregulējamībai; kā arī
- g) kopīgā lēmuma, ar ko risina vai novērš būtiskus šķēršļus noregulējamībai, paziņošana.

3. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde kopīgā lēmuma laika grafiku pārskata un atjaunina, lai atspoguļotu kopīgā lēmuma procesa pagarināšanu, ja Savienības mātesuzņēmums iesniedz apsvērumus un ierosina alternatīvus pasākumus, lai saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 18. panta 3. punktu risinātu vai novērstu būtiskus šķēršļus noregulējamībai.

4. Izstrādājot kopīgā lēmuma laika grafiku, grupas līmeņa noregulējuma iestāde ņem vērā noteikumus par novērotāja līdzdalību, kā izklāstīts noregulējuma kolēģijas rakstiskajā kārtībā un attiecīgajos Direktīvas 2014/59/ES noteikumos.

5. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde paziņo Savienības mātesuzņēmumam par tiem kopīgā lēmuma laika grafika aspektiem, kas paredz iesaistīt Savienības mātesuzņēmumu.

78. pants

Ziņojuma apspriešana un paziņošana

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde sagatavo ziņojuma projektu par būtiskiem šķēršļiem noregulējamībai saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 18. panta 2. punktu un nosūta to konsolidētās uzraudzības iestādei, EBI, kompetentajām iestādēm un meitasuzņēmumu un to jurisdikciju noregulējuma iestādēm, kurās atrodas nozīmīgas filiāles.

Tā ziņojuma projektu var arī iesniegt citiem noregulējuma kolēģijas locekļiem un novērotājiem, ja piemērojams, tādā veidā, par ko bija panākta vienošanās un kas bija sīki izklāstīts noregulējuma kolēģijas rakstiskajā kārtībā un procedūrās.

2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde saņemtās piezīmes un viedokļus ņem vērā, lai sagatavotu ziņojuma galīgo redakciju. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde sniedz pilnīgu pamatojumu saistībā ar jebkādu novirzi no EBI vai konsolidētās uzraudzības iestādes sniegtā viedokļa vai piezīmēm.

3. Pēc galīgās redakcijas izstrādes ziņojumu iesniedz Savienības mātesuzņēmumam.

4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde ziņo noregulējuma kolēģijai par četru mēnešu perioda sākumu, kurā panāk kopīgu lēmumu par pasākumiem, ar ko risina būtiskus šķēršļus noregulējamībai.

79. pants

Savienības mātesuzņēmuma apsvērumu iesniegšana un apspriešana ar pilnvarotajām iestādēm

1. Ja Savienības mātesuzņēmums iesniedz apsvērumus un četru mēnešu laikā no ziņojuma saņemšanas dienas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 18. panta 3. punktu ierosina grupas līmeņa noregulējuma iestādei alternatīvus pasākumus, ar ko novērst būtiskus šķēršļus noregulējamībai, grupas līmeņa noregulējuma iestāde minētos apsvērumus un pasākumus bez nepamatotas kavēšanās pārsūta citiem kolēģijas locekļiem un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 10 dienu laikā.

2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde, ņemot vērā 1. punktu, informē noregulējuma kolēģiju par tā perioda pagarināšanu, kurā pieņem kopīgu lēmumu par grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 18. panta 3. un 5. punktu.

3. Nosūtot informāciju par Savienības mātesuzņēmuma iesniegtajiem apsvērumiem un alternatīvajiem pasākumiem, grupas līmeņa noregulējuma iestāde nosaka termiņu piezīmju iesniegšanai.

4. Ja pilnvarotās iestādes savus komentārus nesniedz līdz 3. punktā minētajam termiņam, grupas līmeņa noregulējuma iestāde pieņem, ka šīm pilnvarotajām iestādēm nav nekādu piezīmju par Savienības mātesuzņēmuma iesniegtajiem apsvērumiem un alternatīvajiem pasākumiem, un turpina rīcību.

5. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde, cik ātri vien iespējams un bez liekas kavēšanās, sniedz meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm informāciju par citu noregulējuma kolēģijas locekļu iesniegtajām piezīmēm un ar tām apspriež ierosinātos pasākumus, ar ko novērst būtiskus šķēršļus noregulējamībai.

6. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes turklāt pienācīgi apspriež un ņem vērā iespējamo pasākumu ietekmi uz visām grupā ietilpstošajām vienībām, visām dalībvalstīm, kurās attiecīgā grupa darbojas, un uz Savienību kopumā.

80. pants

Kopīgā lēmuma par pasākumiem, ar ko risina būtiskus šķēršļus noregulējamībai, izstrādāšana

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde, ņemot vērā saskaņā ar 79. panta 5. un 6. punktu veiktā dialoga rezultātus, ja piemērojams, sagatavo kopīga lēmuma projektu par pasākumiem, ar ko risināt vai novērst būtiskus šķēršļus noregulējamībai.

2. Kopīgā lēmuma projektā norāda visus šos elementus:
 - a) tā Savienības mātesuzņēmuma un grupas vienību nosaukumi, uz kurām attiecas un kurām tiek piemērots kopīgais lēmums;
 - b) tās grupas līmeņa noregulējuma iestādes un meitasuzņēmumu noregulējuma iestāžu nosaukumi, kas pieņem kopīgo lēmumu;
 - c) to attiecīgo kompetento iestāžu un nozīmīgo filiāļu noregulējuma iestāžu nosaukumi, ar kurām notikusi apspriešana par grupas noregulējamību, pasākumiem, ar ko risināt vai novērst būtiskus šķēršļus, un Savienības mātesuzņēmuma iesniegtajiem apsverumiem un alternatīvajiem pasākumiem, ja tādi ir;
 - d) novērotāju vārdi, ja šie novērotāji ir iesaistīti kopīgā lēmuma procesā saskaņā ar novērotāju līdzdalībai piemērotajiem noteikumiem, kā norādīts rakstiskajā kārtībā;
 - e) atsauces uz piemērojamiem Savienības un valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz kopīgā lēmuma sagatavošanu, galīgās redakcijas izstrādi un piemērošanu;
 - f) kopīgā lēmuma izdošanas datums;
 - g) tādi pasākumi atbilstīgi Direktīvas 2014/59/ES 17. panta 5. un 6. punktam, par ko grupas līmeņa noregulējuma iestāde un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes ir pieņēmušas lēmumu, un termiņš, kurā attiecīgās grupas vienības ņems vērā šos pasākumus;
 - h) ja grupas līmeņa noregulējuma iestāde un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes Savienības mātesuzņēmuma ierosinātos pasākumus nepieņem vai pieņem daļēji, paskaidrojums par to, kā Savienības mātesuzņēmuma ierosinātie pasākumi tiek novērtēti kā tādi, kas nav piemēroti, lai novērstu būtiskus šķēršļus noregulējamībai, un par to, kā šā punkta g) apakšpunktā minētie pasākumi efektīvi mazinātu vai novērstu būtiskus šķēršļus noregulējamībai;
 - i) kopsavilkums par viedokļiem, ko paudušas iestādes, ar kurām notikusi apspriešana kopīgā lēmuma procesā;
 - j) ja kopīgā lēmuma procesā ir notikusi apspriešana ar EBI, sniedz paskaidrojumu par jebkuru novirzi no EBI padoma.

81. pants

Kopīgā lēmuma pieņemšana

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde kopīgā lēmuma projektu par pasākumiem, ar ko risināt būtiskus šķēršļus noregulējamībai, bez nepamatotas kavēšanās nosūta meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, nosakot termiņu, kurā meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm sniegt savu rakstisko piekrišanu par minēto kopīgo lēmumu, ko var nosūtīt, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus.
2. Pēc minētā kopīgā lēmuma saņemšanas meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes, kam nav domstarpību saistībā ar minēto lēmumu, savu rakstisko piekrišanu grupas līmeņa noregulējuma iestādei nosūta 1. punktā norādītajā termiņā.
3. Galīgo kopīgo lēmumu veido kopīgā lēmuma dokuments, kas sagatavots saskaņā ar 80. pantu, un šā panta 2. punktā minētā rakstiskā piekrišana, kā arī piesaistītās grupas līmeņa noregulējuma iestādes rakstiskā piekrišana, un to iesniedz meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, kuras piekrīt kopīgajam lēmumam, ko pieņēmusi grupas līmeņa noregulējuma iestāde.
4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde informē noregulējuma kolēģiju par kopīgo lēmumu saistībā ar pasākumiem, ar ko risināt vai novērst būtiskus šķēršļus noregulējamībai.

82. pants

Kopīgā lēmuma paziņošana

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde kopīgo lēmumu savlaicīgi paziņo Savienības mātesuzņēmuma vadības struktūrai un jebkurā gadījumā līdz saskaņā ar 77. panta 2. punkta g) apakšpunktu kopīgā lēmuma laika grafikā norādītajam termiņam. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes informē par šo paziņojumu.
2. Ja daži no pasākumiem, kas veikti saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 17. panta 5. un 6. punktu, ir adresēti konkrētām grupas vienībām, kas nav Savienības mātesuzņēmums, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes to jurisdikcijā esošo minēto vienību vadības struktūrām laikus sniedz attiecīgas daļas no kopīgā lēmuma par pasākumiem, ar ko risināt būtiskus šķēršļus noregulējamībai, un jebkurā gadījumā līdz saskaņā ar 77. panta 2. punkta g) apakšpunktu kopīgā lēmuma laika grafikā norādītajam termiņam.
3. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde var ar Savienības mātesuzņēmumu apspriest sīku informāciju saistībā ar kopīgā lēmuma par pasākumiem, ar ko risināt būtiskus šķēršļus noregulējamībai, saturu un piemērošanu.
4. Meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes var ar to jurisdikcijās esošajām vienībām apspriest sīku informāciju saistībā ar kopīgā lēmuma par pasākumiem, ar ko risināt būtiskus šķēršļus noregulējamībai, saturu un piemērošanu.

83. pants

Kopīgā lēmuma piemērošanas uzraudzība

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde 82. panta 3. punktā minētās apspriešanas rezultātus, ja tādi ir, paziņo meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm.
2. Meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes 82. panta 4. punktā minētās apspriešanas rezultātus, ja tādi ir, paziņo grupas līmeņa noregulējuma iestādei.
3. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes uzrauga, kā tiek piemērots kopīgais lēmums par pasākumiem, ar ko risināt būtiskus šķēršļus noregulējamībai un kas attiecas uz katru no grupas vienībām, par kurām tās attiecīgi ir atbildīgas.

4. apakšsadaļa

Process gadījumā, ja nav kopīga lēmuma par pasākumiem, ar ko risināt būtiskus šķēršļus noregulējamībai

84. pants

Atsevišķu lēmumu paziņošanas elementi

1. Ja nav kopīga lēmuma par pasākumiem, ar ko risināt būtiskus šķēršļus noregulējamībai, kā minēts Direktīvas 2014/59/ES 18. panta 6. punktā, grupas līmeņa noregulējuma iestādes pieņemto lēmumu bez nepamatotas kavēšanās rakstiski paziņo noregulējuma kolēģijas locekļiem, izmantojot dokumentu, kurā ir visi šie elementi:
 - a) tās grupas līmeņa noregulējuma iestādes nosaukums, kas pieņem lēmumu;
 - b) tā Savienības mātesuzņēmuma nosaukums, uz kuru attiecas un kuram tiek piemērots kopīgais lēmums;
 - c) atsauces uz piemērojamiem Savienības un valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz lēmuma sagatavošanu, galīgās redakcijas izstrādi un piemērošanu;

- d) lēmuma izdošanas datums;
- e) tādi pasākumi atbilstīgi Direktīvas 2014/59/ES 17. panta 5. un 6. punktam, par ko grupas līmeņa noregulējuma iestāde ir pieņēmusi lēmumu, un termiņš, kurā ņems vērā šos pasākumus;
- f) ja grupas līmeņa noregulējuma iestāde Savienības mētasuzņēmuma ierosinātos pasākumus nepieņem vai pieņem daļēji, skaidrojums par to, kā Savienības mētasuzņēmuma ierosinātie pasākumi tiek novērtēti kā tādi, kas nav piemēroti, lai novērstu būtiskus šķēršļus noregulējamībai, un par to, kā šā punkta e) apakšpunktā minētie pasākumi efektīvi mazinātu vai novērstu būtiskus šķēršļus noregulējamībai;
- g) to noregulējuma kolēģijas locekļu un novērotāju vārdi saskaņā ar novērotāju līdzdalības noteikumiem, kas iesaistīti kopīgā lēmuma procesā par pasākumiem, ar ko risināt būtiskus šķēršļus noregulējamībai, kā arī kopsavilkums par šo iestāžu paustajiem viedokļiem un informāciju attiecībā uz jautājumiem, kas izraisa domstarpības;
- h) grupas līmeņa noregulējuma iestādes piezīmes par noregulējuma kolēģijas locekļu un novērotāju pausto viedokli, jo īpaši attiecībā uz jautājumiem, kas izraisa domstarpības.

2. Noregulējuma iestādes, kas pieņem lēmumu par pasākumiem, kuri meitasuzņēmumiem jāveic individuālā līmenī, ja nav kopīga lēmuma, nosūta grupas līmeņa noregulējuma iestādei dokumentu, kurā ietverti visi šie elementi:

- a) tās noregulējuma iestādes nosaukums, kas pieņem lēmumu;
- b) noregulējuma iestādes jurisdikcijā esošo vienību nosaukums, uz kurām attiecas lēmums;
- c) atsaucis uz piemērojamiem Savienības un valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz lēmuma sagatavošanu, galīgās redakcijas izstrādi un piemērošanu;
- d) lēmuma izdošanas datums;
- e) tādi pasākumi atbilstīgi Direktīvas 2014/59/ES 17. panta 5. un 6. punktam, par ko noregulējuma iestāde ir pieņēmusi lēmumu, un termiņu, kurā attiecīgās vienības ņems vērā šos pasākumus;
- f) ja meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes saskaņā ar attiecīgi Direktīvas 2014/59/ES 17. panta 3. un 4. punktu meitasuzņēmumu ierosinātos pasākumus nepieņem vai pieņem daļēji, skaidrojums par to, kā minēto meitasuzņēmumu ierosinātie pasākumi tiek novērtēti kā tādi, kas nav piemēroti, lai novērstu būtiskus šķēršļus noregulējamībai, un par to, kā šā punkta e) apakšpunktā minētie pasākumi efektīvi mazinātu vai novērstu būtiskus šķēršļus noregulējamībai;
- g) grupas līmeņa noregulējuma iestādes nosaukums kopā ar paskaidrojumiem par iemesliem, kas rada domstarpības saistībā ar grupas līmeņa noregulējuma iestādes ierosinātajiem pasākumiem, ar ko risināt būtiskus šķēršļus noregulējamībai.

3. Ja ir notikusi apspriešanās ar EBI, lēmumi, kas pieņemti, ja nav kopīga lēmuma, ietver paskaidrojumu par to, kāpēc EBI padoms netika izmantots.

85. pants

Atsevišķu lēmumu paziņošana gadījumā, ja nav kopīga lēmuma

1. Ja starp grupas līmeņa noregulējuma iestādi un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm Direktīvas 2014/59/ES 18. panta 5. punktā noteiktajā termiņā netiek pieņemts kopīgs lēmums, attiecīgās meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes visus minētās direktīvas 18. panta 6. un 7. punktā norādītos lēmumus rakstiski paziņo grupas līmeņa noregulējuma iestādei, vēlākais līdz šādiem datumiem:

- a) datums, kas ir vienu mēnesi pēc Direktīvas 2014/59/ES 18. panta 5. punktā minētā laikposma beigām, ja piemērojams;

- b) datums, kas ir vienu mēnesi pēc tam, kad EBI, pamatojoties uz apspriešanas pieprasījumu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 18. panta 5. punkta trešo daļu, ir sniegusi padomu;
 - c) datums, kas ir vienu mēnesi pēc tam, kad EBI ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 18. panta 6. punkta trešo daļu vai 18. panta 7. punkta otro daļu, vai jebkurā citā datumā, ko EBI noteikusi šādā lēmumā.
2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde savu lēmumu un 1. punktā minētos lēmumus bez nepamatotas kavēšanās paziņo pārējiem noregulējuma kolēģijas locekļiem.

III IEDAĻA

Kopīgā lēmuma process attiecībā uz minimālo prasību noteikšanu pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām

1. apakšiedaļa

Kopīgā lēmuma process

86. pants

Kopīgā lēmuma plānošana attiecībā uz minimālo prasību noteikšanu pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām

1. Pirms sākt kopīgu lēmumu par minimālo prasību noteikšanu pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, grupas līmeņa noregulējuma iestāde un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes konsolidētā, mātesuzņēmuma un katra meitasuzņēmuma līmenī vienojas par laika grafiku pasākumiem, kas veicami šajā procesā (turpmāk "laika grafiks kopīgajam lēmumam par minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām").

Domstarpību gadījumā grupas līmeņa noregulējuma iestāde pēc tam, kad ņemti vērā meitasuzņēmumu noregulējuma iestāžu paustie viedokļi, nosaka laika grafiku kopīgajam lēmumam par minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām.

Lai kopīgo lēmumu par minimālajām prasībām pieņemtu paralēli grupas noregulējuma plāna izveidošanai un uzturēšanai, kā pieprasīts Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 15. punktā, laika grafiku kopīgajam lēmumam par minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām organizē, ņemot vērā kopīgā lēmuma par grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu laika grafiku.

Proti, grupas līmeņa noregulējuma iestāde un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes uzskata, ka četru mēnešu periods, kurā panākt kopīgu lēmumu par minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, sākas vienlaikus ar kopīgo lēmumu par grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu.

2. Laika grafiku kopīgajam lēmumam par minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām regulāri atjaunina, un tajā ietver vismaz šādus pasākumus:

- a) grupas līmeņa noregulējuma iestāde meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm un konsolidētās uzraudzības iestādei iesniedz priekšlikumu par minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām konsolidētā un mātesuzņēmuma līmenī;
- b) meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes grupas līmeņa noregulējuma iestādei un attiecīgajām kompetentajām iestādēm iesniedz priekšlikumus par minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām attiecībā uz to jurisdikcijā esošām vienībām individuālā līmenī;
- c) dialogs starp grupas līmeņa noregulējuma iestādi un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm par ierosinātajām minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām konsolidētā, mātesuzņēmuma un katra meitasuzņēmuma līmenī, kā arī dialogs ar noregulējuma iestādēm jurisdikcijās, kur nozīmīgas filiāles veic uzņēmējdarbību;

- d) grupas līmeņa noregulējuma iestāde meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm sagatavo un iesniedz kopīgā lēmuma priekšlikumu par minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām konsolidētā, mātesuzņēmuma un katra meitasuzņēmuma līmenī;
 - e) dialogs ar Savienības mātesuzņēmumu un grupas meitasuzņēmumiem, ja to pieprasa attiecīgās dalībvalsts tiesību akti, par kopīgā lēmuma projektu minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām konsolidētā, mātesuzņēmuma un katra meitasuzņēmuma līmenī;
 - f) panāk kopīgu lēmumu par minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām konsolidētā, mātesuzņēmuma un katra meitasuzņēmuma līmenī;
 - g) paziņo Savienības mātesuzņēmumam kopīgo lēmumu par minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām konsolidētā, mātesuzņēmuma un meitasuzņēmuma līmenī.
3. Laika grafiks kopīgajam lēmumam par minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām:
- a) atspoguļo katra kopīgā lēmuma procesa posma darbības jomu un sarežģītību;
 - b) ņem vērā citu noregulējuma kolēģijā organizēto kopīgo lēmumu laika grafiku;
 - c) ņem vērā, ciktāl iespējams, attiecīgajā uzraudzības kolēģijā organizēto kopīgo lēmumu laika grafiku, jo īpaši laika grafiku kopīgajiem lēmumiem par iestādēm raksturīgām prudenciālajām prasībām saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 113. pantu.

Laika grafiks kopīgajam lēmumam par minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām ir jāpārskata, ņemot vērā un atspoguļojot noregulējamības novērtējuma rezultātus, jo īpaši tad, ja šā novērtējuma rezultāts ir pasākumi, ar ko novērst vai risināt tādus būtiskus šķēršļus noregulējamībai, kuriem var būt tūlītēja ietekme uz minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām konsolidētā vai vienības līmenī.

4. Izstrādājot laika grafiku kopīgajam lēmumam par minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, grupas līmeņa noregulējuma iestāde ņem vērā noteikumus par novērotāja līdzdalību, kā izklāstīts noregulējuma kolēģijas rakstiskajā kārtībā un attiecīgajos Direktīvas 2014/59/ES noteikumos.

5. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes paziņo Savienības mātesuzņēmumam un grupas vienībām, par kurām tās attiecīgi ir atbildīgas, orientējošu termiņu dialogam, kas minēts 2. punkta e) apakšpunktā, ja attiecināms.

6. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes paziņo Savienības mātesuzņēmumam un grupas vienībām, par kurām tās attiecīgi ir atbildīgas, paredzēto datumu paziņojumam, kas minēts 2. punkta g) apakšpunktā, ja nepieciešams.

87. pants

Priekšlikums konsolidētā un Savienības mātesuzņēmuma līmenī

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm un konsolidētās uzraudzības iestādei sniedz savu priekšlikumu par:

- a) minimālās prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kas Savienības mātesuzņēmumam jāievēro visu laiku, ja vien nav piešķirts atbrīvojums saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 11. punktu;
- b) minimālās prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kas piemērotas konsolidētā līmenī.

2. Priekšlikums, kas minēts 1. punktā, ir pamatots, jo īpaši attiecībā uz Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punkta a) līdz f) apakšpunktā minētajiem novērtēšanas kritērijiem.

3. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde norāda termiņu konsolidētās uzraudzības iestādes pamatoto rakstisko piezīmju saņemšanai, jo īpaši attiecībā uz Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punkta a) līdz f) apakšpunktā minētajiem novērtēšanas kritērijiem. Ja konsolidētās uzraudzības iestāde noteiktajā termiņā nesniedz nekādas piezīmes, grupas līmeņa noregulējuma iestāde pieņem, ka konsolidētās uzraudzības iestādei nav nekādu piezīmju par tās priekšlikumu saskaņā ar 1. punktu.

4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde pēc iespējas drīz meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm sniedz konsolidētās uzraudzības iestādes iesniegtās piezīmes.

88. pants

Priekšlikums meitasuzņēmuma līmenī

1. Meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes paziņo grupas līmeņa noregulējuma iestādei un attiecīgajām kompetentajām iestādēm par savu priekšlikumu minimālajai prasībai pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kas grupas meitasuzņēmumiem vienmēr jāizpilda individuāli, ja vien nav piešķirts atbrīvojums saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 12. punktu.

2. Priekšlikums, kas minēts 1. punktā, ir pamatots, jo īpaši attiecībā uz Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punkta a) līdz f) apakšpunktā minētajiem novērtēšanas kritērijiem.

3. Meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes vienojas ar grupas līmeņa noregulējuma iestādi un norāda termiņu to jurisdikcijā esošo kompetento iestāžu rakstisko un pilnībā pamatoto piezīmju saņemšanai, jo īpaši attiecībā uz Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punkta a) līdz f) apakšpunktā minētajiem novērtēšanas kritērijiem. Ja kompetentās iestādes noteiktajā termiņā nesniedz nekādas piezīmes, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes pieņem, ka minētajām kompetentajām iestādēm nav nekādu piezīmju par attiecīgajiem priekšlikumiem saskaņā ar 1. punktu.

4. Meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes pēc iespējas drīz grupas līmeņa noregulējuma iestādei sniedz kompetento iestāžu iesniegtās piezīmes.

89. pants

Dialogs par ierosinātajām minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde rīko dialogu ar meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm par ierosinātajām minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām konsolidētā, mātesuzņēmuma un katra meitasuzņēmuma līmenī.

2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes apspriežas par ierosināto minimālo prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām konsolidētā līmenī saskaņošanu ar ierosinātajām prasībām mātesuzņēmuma un katra meitasuzņēmuma līmenī.

90. pants

Kopīgā lēmuma izstrāde attiecībā uz minimālo prasību noteikšanu pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde sagatavo projektu kopīgam lēmumam par minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām konsolidētā, mātesuzņēmuma un katra meitasuzņēmuma līmenī, ņemot vērā iespēju izmantot atbrīvojumus, ja tādi ir, saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 11. un 12. punktu. Kopīgā lēmuma projektā tiek noteikti visi šie elementi:

a) tās grupas līmeņa noregulējuma iestādes un meitasuzņēmumu noregulējuma iestāžu nosaukumi, kas pieņem kopīgo lēmumu par minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām konsolidētā, mātesuzņēmuma un katra meitasuzņēmuma līmenī;

- b) tās konsolidētās uzraudzības iestādes un citu kompetento iestāžu nosaukumi, ar ko ir notikusi apspriešana;
 - c) novērotāju vārdi, ja šie novērotāji ir iesaistīti kopīga lēmuma procesā saskaņā ar novērotāju līdzdalībai piemērotajiem noteikumiem, kā norādīts rakstiskajā kārtībā;
 - d) tā Savienības mātesuzņēmuma un grupas vienību nosaukumi, uz kurām attiecas un kurām tiek piemērots kopīgais lēmums;
 - e) atsaucis uz piemērojamiem Savienības un valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz kopīgā lēmuma sagatavošanu, galīgās redakcijas izstrādi un pieņemšanu; dalībvalstu sniegtās atsaucis uz jebkādiem papildu kritērijiem, pamatojoties uz kuriem nosaka minimālo prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām;
 - f) kopīgā lēmuma projekta un jebkāda tā atjauninājuma datums;
 - g) minimālā prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām konsolidētā līmenī un termiņš minētā līmeņa sasniegšanai, ja piemērojams, kopā ar pienācīgu pamatojumu, lai noteiktu minimālo prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām minētajā līmenī, ņemot vērā novērtējuma kritērijus, kas minēti Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punkta a) līdz f) apakšpunktā;
 - h) minimālā prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām Savienības mātesuzņēmuma līmenī, ja vien nav piešķirti atbrīvojumi saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 11. punktu, un termiņš minētā līmeņa sasniegšanai, ja piemērojams, kopā ar pienācīgu pamatojumu, lai noteiktu minimālo prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām minētajā līmenī, ņemot vērā novērtējuma kritērijus, kas minēti Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punkta a) līdz f) apakšpunktā;
 - i) minimālā prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām katrā meitasuzņēmumā individuālā līmenī, ja vien nav piešķirti atbrīvojumi saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 12. punktu, un termiņš minētā līmeņa sasniegšanai, ja piemērojams, kopā ar pienācīgu pamatojumu, lai noteiktu minimālo prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām minētajā līmenī, ņemot vērā novērtējuma kritērijus, kas minēti Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punkta a) līdz f) apakšpunktā.
2. Ja lēmumā, kas attiecas uz minimālo prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, ir paredzēts, ka Savienības mātesuzņēmums vai kāds no grupas meitasuzņēmumiem minēto prasību daļēji izpilda konsolidētā vai individuālā līmenī, izmantojot līgumiskus iekšējās rekapitalizācijas instrumentus, lēmumā ietver arī sīkas ziņas, kas pierāda noregulējuma iestāžu apmierinātību ar to, ka instrumenti kvalificējas kā līgumiski iekšējās rekapitalizācijas instrumenti saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 14. punktā noteiktajiem kritērijiem.

91. pants

Kopīgā lēmuma pieņemšana attiecībā uz minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde kopīgā lēmuma projektu par minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām konsolidētā, mātesuzņēmuma un katra meitasuzņēmuma līmenī bez nepamatotas kavēšanās nosūta meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, nosakot termiņu, kurā meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm sniegt savu rakstisko piekrišanu par minēto kopīgo lēmumu, ko var nosūtīt, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus.
2. Pēc minētā kopīgā lēmuma saņemšanas meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes, kam nav domstarpību saistībā ar minēto lēmumu, savu rakstisko piekrišanu grupas līmeņa noregulējuma iestādei nosūta 1. punktā norādītajā termiņā.
3. Galīgo kopīgo lēmumu veido kopīgā lēmuma dokuments, kas sagatavots saskaņā ar 90. pantu, un šā panta 2. punktā minētā rakstiskā piekrišana, kā arī piesaistītās grupas līmeņa noregulējuma iestādes rakstiskā piekrišana, un to iesniedz meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, kuras piekrīt kopīgajam lēmumam, ko pieņēmusi grupas līmeņa noregulējuma iestāde.
4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde noregulējuma kolēģijai sniedz informāciju saistībā ar kopīgā lēmuma priekšlikumu par minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām konsolidētā, mātesuzņēmuma un katra meitasuzņēmuma līmenī.

92. pants

Kopīgā lēmuma paziņošana attiecībā uz minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde kopīgo lēmumu laikus paziņo Savienības mātesuzņēmuma vadības struktūrai un jebkurā gadījumā pirms saskaņā ar 86. panta 3. punkta g) apakšpunktu kopīgā lēmuma laika grafikā norādītā termiņa. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde informē meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes par šo paziņojumu.
2. Meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes laikus sniedz to jurisdikcijā esošo vienību pārvaldības struktūrām attiecīgās kopīgā lēmuma daļas un jebkurā gadījumā dara to kopīgā lēmuma laika grafikā norādītajā termiņā saskaņā ar 86. panta 3. punkta g) apakšpunktu.
3. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde var ar Savienības mātesuzņēmumu apspriest sīku informāciju saistībā ar kopīgā lēmuma saturu un piemērošanu.
4. Meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes var ar to jurisdikcijās esošajām vienībām apspriest sīku informāciju saistībā ar kopīgā lēmuma attiecīgo daļu saturu un piemērošanu.

93. pants

Kopīgā lēmuma uzraudzība attiecībā uz minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde 92. panta 3. punktā minētās apspriedes rezultātus paziņo meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, ja Savienības mātesuzņēmumam ir jāveic konkrēti pasākumi, lai izpildītu minimālo prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām konsolidētā vai individuālā līmenī.
2. Meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes 92. panta 4. punktā minētās apspriedes rezultātus paziņo grupas līmeņa noregulējuma iestādei, ja to jurisdikcijā esošajiem grupas meitasuzņēmumiem ir jāveic konkrēti pasākumi, lai izpildītu minimālo prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām konsolidētā vai individuālā līmenī.
3. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde 2. punktā minētā procesa rezultātus paziņo citām meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm.
4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes uzrauga, kā tiek piemērots kopīgais lēmums par minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām konsolidētā, mātesuzņēmuma un meitasuzņēmumu līmenī attiecībā uz visām grupas vienībām, uz ko attiecas kopīgais lēmums, un konsolidētā līmenī.

2. apakšiedaļa

Process gadījumā, ja nav kopīga lēmuma konsolidētā līmenī

94. pants

Kopīgi lēmumi, kas pieņemti katra meitasuzņēmuma līmenī, ja nav kopīga lēmuma konsolidētā līmenī

Gadījumā, ja nav kopīga lēmuma konsolidētā vai mātesuzņēmuma līmenī saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 9. punktu, grupas līmeņa noregulējuma iestāde un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes dara visu iespējamo, lai pieņemtu kopīgu lēmumu par tādu minimālo prasību līmeni pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kas piemērojams katram attiecīgajam meitasuzņēmumam individuālā līmenī.

Kopīgajā lēmumā ņem vērā 90. līdz 93. pantā minēto minimālo prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, ko grupas līmeņa noregulējuma iestāde noteikusi konsolidētā un mātesuzņēmuma līmenī, un ievēro visus pasākumus, kas neattiecas uz minimālās prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām ieviešanu konsolidētā vai mātesuzņēmuma līmenī, lai izstrādātu, pieņemtu, paziņotu un uzraudzītu to, ka kopīgais lēmums par minimālo prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām tiek piemērots katram attiecīgajam meitasuzņēmumam individuālā līmenī.

95. pants

Atsevišķu lēmumu paziņošanas elementi

1. Gadījumā, ja nav kopīga lēmuma, grupas līmeņa noregulējuma iestādes lēmumu par minimālo prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām konsolidētā un mātesuzņēmuma līmenī rakstiski paziņo noregulējuma kolēģijas locekļiem ar dokumentu, kurā ietverti visi šie elementi:

- a) grupas līmeņa noregulējuma iestādes nosaukums;
- b) tā Savienības mātesuzņēmuma nosaukums un citu šajā jurisdikcijā esošo vienību nosaukumi, uz kurām attiecas kopīgais lēmums;
- c) atsauces uz piemērojamiem Savienības un valstu tiesību aktiem, kas attiecas uz lēmuma sagatavošanu, galīgās redakcijas izstrādi un piemērošanu, un jo īpaši atsauces uz papildu kritērijiem, ko sniedz dalībvalsts, kurā Savienības mātesuzņēmumam ir atļauja, pamatojoties uz ko ir noteikta minimālā prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām;
- d) lēmuma izdošanas datums;
- e) minimālā prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām konsolidētā līmenī un termiņš minētā līmeņa sasniegšanai, ja piemērojams, kopā ar pienācīgu pamatojumu, lai noteiktu minimālo prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām minētajā līmenī, ņemot vērā novērtējuma kritērijus, kas minēti Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punkta a) līdz f) apakšpunktā;
- f) minimālā prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām Savienības mātesuzņēmuma līmenī, ja vien nav piešķirti atbrīvojumi saskaņā ar 45. panta 11. punktu, un termiņš minētā līmeņa sasniegšanai, ja piemērojams, kopā ar pienācīgu pamatojumu, lai noteiktu minimālo prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām minētajā līmenī, ņemot vērā novērtējuma kritērijus, kas minēti Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punkta a) līdz f) apakšpunktā;
- g) to noregulējuma kolēģijas locekļu un novērotāju vārdi saskaņā ar novērotāju līdzdalības noteikumiem, kas iesaistīti kopīgā lēmuma procesā, kā arī kopsavilkums par šo iestāžu paustajiem viedokļiem un informāciju attiecībā uz jautājumiem, kas izraisa domstarpības;
- h) grupas līmeņa noregulējuma iestādes piezīmes par noregulējuma kolēģijas locekļu un novērotāju pausto viedokli, jo īpaši attiecībā uz jautājumiem, kas izraisa domstarpības;
- i) ja lēmumā, kas attiecas uz minimālo prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, ir paredzēts, ka Savienības mātesuzņēmums šādu prasību daļēji izpilda konsolidētā vai individuālā līmenī, izmantojot līgumiskus iekšējās rekapitalizācijas instrumentus, lēmumā ietver arī sīkas ziņas, kas pierāda grupas līmeņa noregulējuma iestāžu apmierinātību ar to, ka instrumenti kvalificējas kā līgumiski iekšējās rekapitalizācijas instrumenti saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 14. punktā noteiktajiem kritērijiem.

2. Gadījumā, ja nav kopīga lēmuma, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes, kas pieņem pašas savus lēmumus par minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām individuālā līmenī, nosūta grupas līmeņa noregulējuma iestādei dokumentu, kurā ietverti visi šie elementi:

- a) tās meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes nosaukums, kas pieņem lēmumu;

- b) tā grupas meitasuzņēmuma nosaukums, kurš atrodas tās jurisdikcijā un uz kuru attiecas un kuram tiek piemērots kopīgais lēmums;
 - c) atsauces uz piemērojamiem Savienības un valstu tiesību aktiem, kas attiecas uz lēmuma sagatavošanu, galīgās redakcijas izstrādi un piemērošanu, un jo īpaši atsauces uz papildu kritērijiem, ko sniedz dalībvalsts, kurā grupas meitasuzņēmumam ir atļauja, pamatojoties uz ko ir noteikta minimālā prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām;
 - d) lēmuma izdošanas datums;
 - e) minimālā prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, kas meitasuzņēmumam piemērojamas konsolidētā līmenī, un termiņš minētā līmeņa sasniegšanai, ja piemērojams, kopā ar pienācīgu pamatojumu, lai noteiktu minimālo prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām minētajā līmenī, ņemot vērā novērtējuma kritērijus, kas minēti Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punkta a) līdz f) apakšpunktā;
 - f) grupas līmeņa noregulējuma iestādes nosaukums kopā ar kopsavilkumu par tās izteikto viedokli un informāciju saistībā ar jautājumiem, kas izraisa domstarpības;
 - g) meitasuzņēmuma noregulējuma iestādes piezīmes par grupas līmeņa noregulējuma iestādes pausto viedokli, jo īpaši attiecībā uz jautājumiem, kas izraisa domstarpības;
 - h) ja lēmumā, kas attiecas uz minimālo prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, ir paredzēts, ka Savienības mātesuzņēmums šādu prasību daļēji izpilda meitasuzņēmuma līmenī, izmantojot līgumiskus iekšējās rekapitalizācijas instrumentus, lēmumā ietver arī sīkas ziņas, kas pierāda attiecīgās meitasuzņēmuma noregulējuma iestādes apmierinātību ar to, ka instrumenti kvalificējas kā līgumiski iekšējās rekapitalizācijas instrumenti saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 14. punktā noteiktajiem kritērijiem.
3. Ja ir notikusi apspriešana ar EBI, lēmumi, kas pieņemti gadījumā, ja nav kopīga lēmuma, ietver paskaidrojumu par to, kāpēc EBI padoms netika izmantots.

96. pants

Atsevišķu lēmumu paziņošana gadījumā, ja nav kopīga lēmuma

1. Ja starp grupas līmeņa noregulējuma iestādi un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 9. punktā minētajā termiņā netiek pieņemts kopīgs lēmums par minimālajām prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām konsolidētā, mātesuzņēmuma un katra meitasuzņēmuma līmenī, attiecīgās meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes visus pieņemtos lēmumus rakstiski paziņo grupas līmeņa noregulējuma iestādei vēlākais kādā no šādiem datumiem:
- a) datums, kas ir vienu mēnesi pēc Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 9. vai 10. punktā minētā laikposma beigām, ja piemērojams;
 - b) datums, kas ir vienu mēnesi pēc tam, kad EBI, pamatojoties uz apspriešanas pieprasījumu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 18. panta 5. punkta trešo daļu, ir sniegusi padomu;
 - c) datums, kas ir vienu mēnesi pēc tam, kad EBI ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 9. punkta trešo daļu vai 45. panta 10. punkta piekto daļu, vai jebkurš cits datums, ko EBI noteikusi šādā lēmumā.
2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde savu lēmumu un 1. punktā minētos lēmumus bez nepamatotas kavēšanās paziņo pārējiem noregulējuma kolēģijas locekļiem.

IV IEDAĻA

Pārrobežu grupas noregulējums

1. apakšiedaļa

Lēmums par grupas noregulējuma shēmas nepieciešamību saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 91. un 92. pantu

97. pants

Process lemsšanai par grupas noregulējuma shēmas nepieciešamību

Process, kurā novērtē grupas noregulējuma shēmas nepieciešamību, ietver šādus īstenojamus pasākumus:

- 1) dialogs, ja iespējams, par grupas noregulējuma shēmas nepieciešamību un finansēšanas mehānismu kopīgošanu;
- 2) grupas līmeņa noregulējuma iestādes novērtējuma projekts vai lēmuma projekts par grupas noregulējuma shēmas nepieciešamību un paziņojums noregulējuma kolēģijas locekļiem;
- 3) apspriešana noregulējuma kolēģijas locekļu vidū saistībā ar novērtējuma projektu vai lēmuma projektu par grupas noregulējuma shēmas nepieciešamību;
- 4) galīgās redakcijas izstrāde novērtējuma projektam vai lēmuma projektam par grupas noregulējuma shēmas nepieciešamību.

98. pants

Dialogs par grupas noregulējuma shēmas nepieciešamību

1. Pēc Direktīvas 2014/59/ES 81. panta 3. punkta a) vai h) apakšpunktā minētā paziņojuma saņemšanas grupas līmeņa noregulējuma iestāde cenšas rīkot dialogu saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu, iesaistot vismaz tos kolēģijas locekļus, kas ir meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes.

2. Šā panta 1. punkta nolūkos grupas līmeņa noregulējuma iestāde locekļiem nosūta šādu informāciju:

- a) saņemto paziņojumu;
- b) savu priekšlikumu par 3. punktā minētajām tēmām;
- c) termiņu, līdz kuram dialogs būtu jānoslēdz.

3. Dialogs attiecas uz to, vai:

- a) saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 92. vai 91. pantu meitasuzņēmuma noregulējuma iestādei vai attiecīgi Savienības mātesuzņēmumam būtu grupas mērogs un būtu nepieciešams izstrādāt grupas noregulējuma shēmu;
- b) finansēšanas plāna pamatā ir valstu finansēšanas mehānismu kopīgošana saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 107. pantu.

99. pants

Novērtējuma projekta vai lēmuma projekta par grupas noregulējuma shēmas nepieciešamību sagatavošana un paziņošana

1. Lai novērtētu vajadzību pēc grupas noregulējuma shēmas saistībā ar Direktīvas 2014/59/ES 91. panta 1. līdz 4. punktu, grupas līmeņa noregulējuma iestāde sagatavo sava novērtējuma projektu pēc minētās direktīvas 91. panta 1. punktā norādītā paziņojuma saņemšanas.
2. Lai izlemtu, ka grupas noregulējuma shēma nav vajadzīga, kā minēts Direktīvas 2014/59/ES 92. panta 2. punktā, grupas līmeņa noregulējuma iestāde sagatavo savu lēmuma projektu pēc tam, kad tā ir novērtējusi, ka Savienības mātesuzņēmums atbilst minētās direktīvas 32. un 33. pantā norādītajiem nosacījumiem un ka neviens no Direktīvas 2014/59/ES 92. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem nav piemērojams.
3. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde ņem vērā dialoga rezultātus, ja piemērojams, lai sagatavotu novērtējuma vai lēmuma projektu.
4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde sava novērtējuma vai lēmuma projektu paziņo noregulējuma kolēģijai, izklāstot:
 - a) Direktīvas 2014/59/ES 91. panta nolūkos – savu atzinumu par paziņoto noregulējuma darbību vai maksātnespējas pasākumu iespējamo ietekmi uz grupu un grupas vienībām citās dalībvalstīs, un jo īpaši to, vai noregulējuma darbības vai citi pasākumi padarītu iespējamu, ka noregulējuma nosacījumi tiek izpildīti attiecībā uz grupas vienību citā dalībvalstī;
 - b) Direktīvas 2014/59/ES 92. panta nolūkos – savu atzinumu par to, ka kāds no minētās direktīvas 92. panta 1. punktā norādītajiem nosacījumiem par grupas noregulējuma shēmu ir nepiemērojams, pienācīgi ņemot vērā minētā panta 2. punktā minētos nosacījumus;
 - c) savu atzinumu par nepieciešamību kopīgot finansēšanas mehānismus finansēšanas plāna nolūkos saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 107. pantu.
5. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde savam novērtējuma vai lēmuma projektam pievieno visu attiecīgo būtisko informāciju, ko tā ir saņēmusi saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 81., 82., 91. vai 92. pantu, un nosaka skaidru termiņu, līdz kuram noregulējuma kolēģijas locekļiem jāizsaka bažas vai atšķirīgie viedokļi attiecībā uz novērtējuma vai lēmuma projektu.
6. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde novērtējuma vai lēmuma projektu bez nepamatotas kavēšanās sagatavo un nosūta noregulējuma kolēģijai un, ja attiecināms, ievērojot Direktīvas 2014/59/ES 91. pantā noteikto termiņu.

100. pants

Apspriešana saistībā ar novērtējuma vai lēmuma projektu par grupas noregulējuma shēmas nepieciešamību

1. Noregulējuma kolēģijas locekļi, kas saņem novērtējuma projektu vai lēmuma projektu, pauž savus būtiski atšķirīgos viedokļus vai bažas, ja tādas ir.
2. Būtiski atšķirīgi viedokļi un bažas ir skaidri norādītas rakstiski, tās var iesniegt elektroniskā formātā, un tās ir pilnībā pamatotas.
3. Būtiski atšķirīgus viedokļus un bažas izsaka vienīgi, bez liekas kavēšanās atzīstot situācijas steidzamību un līdz noteiktajam termiņam.

4. Pēc termiņa beigām grupas līmeņa noregulējuma iestāde pieņem, ka dalībnieki, kas nav izteikuši būtiski atšķirīgus viedokļus un bažas, piekrīt.

101. pants

Novērtējuma vai lēmuma par grupas noregulējuma shēmas nepieciešamību galīgās redakcijas izstrāde

1. Pēc apspriešanas termiņa beigām un bez liekas kavēšanās grupas līmeņa noregulējuma iestāde, ņemot vērā Direktīvas 2014/59/ES 91. pantā noteikto termiņu, ja attiecināms, izstrādā galīgo redakciju savam novērtējumam vai lēmumam par grupas noregulējuma shēmas nepieciešamību.

Galīgajā novērtējumā vai lēmumā ietver arī atzinumu par nepieciešamību kopīgot valsts finansēšanas mehānismus finansēšanas plāna vajadzībām saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 107. pantu un ņem vērā apspriešanas laikā izteiktās bažas un atšķirīgos viedokļus, attiecīgā gadījumā izdarot grozījumus.

2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde sniedz pamatojumu novērtējumam vai lēmumam par to, ka grupas noregulējuma shēma nav vajadzīga, tikai tad, ja apspriešanas laikā ir izteikti būtiski atšķirīgi viedokļi un bažas.

3. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde iesniedz paskaidrojumu par to, kāpēc galīgajā novērtējumā nav ņemts vērā EBI ieteikums, ja ir notikusi apspriešana ar EBI.

4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde bez nepamatotas kavēšanās sniedz informāciju par sava novērtējuma vai lēmuma galīgo redakciju procesā iesaistītajiem noregulējuma kolēģijas locekļiem.

5. Ja tiek uzskatīts, ka ir nepieciešama grupas noregulējuma shēma, grupas līmeņa noregulējuma iestāde var nolemt nesniegt informāciju par savu galīgo novērtējumu vai lēmumu saskaņā ar 4. punktu un turpināt piemērot procedūru grupas noregulējuma shēmas sagatavošanai, kas ir izklāstīta 102. pantā.

2. apakšiedaļa

Kopīgā lēmuma process attiecībā uz grupas noregulējuma shēmu

102. pants

Kopīga lēmuma process attiecībā uz grupas noregulējuma shēmu

Process, kurā panākt kopīgu lēmumu par grupas noregulējuma shēmu un kurš ierosināts saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 91. panta 4. punktu vai 92. panta 1. punktu, ietver šādus īstenojamus pasākumus:

- 1) grupas līmeņa noregulējuma iestāde sagatavo grupas noregulējuma shēmas projektu un paziņo par to noregulējuma kolēģijas locekļiem;
- 2) vismaz tās vienību noregulējuma iestādes, uz kurām attiecas grupas noregulējuma shēma, apspriežas par grupas noregulējuma shēmas projektu;
- 3) grupas līmeņa noregulējuma iestāde sagatavo kopīgo lēmumu par grupas noregulējuma shēmu un paziņo par to meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, uz kurām attiecas grupas noregulējuma shēma un;
- 4) izstrādā galīgo redakciju kopīgajam lēmumam par grupas noregulējuma shēmu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 91. panta 7. punktu vai 92. panta 3. punktu;
- 5) par kopīgā lēmuma rezultātu paziņo noregulējuma kolēģijas locekļiem.

103. pants

Grupas noregulējuma shēmas projekta sagatavošana un paziņošana

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde grupas noregulējuma shēmas projektu izstrādā saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 91. panta 6. punktu, un tas ietver šādus elementus:
 - a) aprakstu par pasākumiem, ja tādi ir, kas tiks īstenoti, lai nodrošinātu, ka grupas noregulējuma shēmu var padarīt operatīvu;
 - b) aprakstu par izpildāmajiem juridiskajiem vai regulatīvajiem priekšnoteikumiem, ja tādi ir, lai īstenotu grupas noregulējuma shēmu;
 - c) termiņu grupas noregulējuma shēmas izpildei, kā arī katras veicamās noregulējuma darbības laika grafiku un secību;
 - d) uzdevumu un pienākumu sadali, lai koordinētu noregulējuma darbības, ārējo saziņu un iekšējo saziņu ar noregulējuma kolēģijas locekļiem un noregulējuma kolēģijas locekļu kontaktinformāciju;
 - e) finansēšanas plānu, pamatojoties uz Direktīvas 2014/59/ES 107. pantu, ja piemērojams, un ņemot vērā finansēšanas mehānismu kopīgošanas nepieciešamību.
2. Šīs Direktīvas 2014/59/ES 91. panta 6. punkta a) apakšpunkta nolūkos grupas līmeņa noregulējuma iestāde nodrošina, ka grupas noregulējuma shēmas projekts ietver:
 - a) paskaidrojumu, kāpēc ir jāizmanto iespēja, kas ir alternatīva noregulējuma plānam saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 13. pantu, tostarp paskaidrojumu par to, kāpēc ierosinātie pasākumi tiek uzskatīti par tādiem, kas noregulējuma mērķus un minētās direktīvas 31. un 34. pantā norādītos principus sasniegs efektīvāk nekā noregulējuma plānā paredzētā stratēģija un noregulējuma darbības;
 - b) to grupas noregulējuma shēmas elementu identifikāciju un aprakstu, kas atšķiras no noregulējuma plāna, kas minēts Direktīvas 2014/59/ES 13. pantā.
3. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde noregulējuma kolēģijas locekļiem bez nepamatotas kavēšanās un termiņā sniedz noregulējuma shēmas projektu:
 - a) lai apspriestos saskaņā ar 104. pantu;
 - b) lai izstrādātu galīgo redakciju kopīgajam lēmumam par grupas noregulējuma shēmu saskaņā ar 106. pantu.
4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde bez nepamatotas kavēšanās un, ņemot vērā Direktīvas 2014/59/ES 91. panta noteiktos laika ierobežojumus, ja piemērojams, izstrādā un paziņo grupas noregulējuma shēmas projektu.
5. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde nodrošina, ka 3. punktā noteiktie termiņi ir piemēroti, lai iestādes varētu paust savu viedokli, ņemot vērā Direktīvas 2014/59/ES 91. pantā noteiktos termiņus, ja piemērojams.

104. pants

Apspriešana par grupas noregulējuma shēmu

1. Noregulējuma kolēģijas locekļi, kas saņem grupas noregulējuma shēmas projektu saskaņā ar 103. panta 3. punktu, pauž savus būtiski atšķirīgos viedokļus vai bažas, ja tādas ir.

2. Būtiski atšķirīgi viedokļi un bažas var attiekties uz visiem grupas noregulējuma shēmas projekta aspektiem, tostarp:
 - a) šķēršļiem, ja tādi ir, valsts tiesību aktos vai citos tiesību aktos grupas noregulējuma shēmas īstenošanai saskaņā ar stratēģiju un noregulējuma darbībām;
 - b) visiem būtiskajiem atjauninājumiem attiecībā uz informāciju, kas iesniegta tādu finansēšanas mehānismu kopīgošanai, kuri varētu ietekmēt finansēšanas plānu;
 - c) grupas noregulējuma shēmas vai finansēšanas plāna ietekmi uz meitasuzņēmumiem, uz kuriem attiecas grupas noregulējuma shēma to attiecīgajā dalībvalstī.
3. Būtiski atšķirīgi viedokļi un bažas ir skaidri norādītas rakstiski, kas var ietvert elektronisku formātu, un tās ir pilnībā pamatotas.

Būtiski atšķirīgus viedokļus un bažas izsaka bez liekas kavēšanās, atzīstot situācijas steidzamību un līdz 103. panta 3. punktā noteiktajam termiņam.

4. Pēc termiņa beigām grupas līmeņa noregulējuma iestāde uzskata, ka visi locekļi, kuri nav izteikuši atšķirīgus viedokļus vai bažas, piekrīt grupas noregulējuma shēmai.

105. pants

Kopīgā lēmuma par grupas noregulējuma shēmu sagatavošana un paziņošana

1. Pēc apspriešanas termiņa beigām grupas līmeņa noregulējuma iestāde sagatavo kopīgā lēmuma projektu par grupas noregulējuma shēmu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 91. un 92. pantu un, ja piemērojams, tās 107. pantu.
2. Kopīgā lēmuma projekta nolūkos grupas līmeņa noregulējuma iestāde apsver un ņem vērā visas apspriešanas laikā izteiktās bažas un atšķirīgos viedokļus un nepieciešamības gadījumā veic grozījumus grupas noregulējuma shēmā.
3. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde sniedz pamatojumu par to:
 - a) kā tā kopīgā lēmuma projekta nolūkos ir ņēmusi vērā būtiski atšķirīgus viedokļus un bažas, ko izteikušas meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes, uz kurām attiecas grupas noregulējuma shēma;
 - b) kāpēc un kādā mērā grupas noregulējuma shēmā netika ievērots EBI ieteikums, ja ir notikusi apspriešana ar EBI.
4. Kopīgā lēmuma projekts ietver šādus elementus:
 - a) tās grupas līmeņa noregulējuma iestādes un noregulējuma iestāžu nosaukumi, kas ir atbildīgas par meitasuzņēmumiem, uz kuriem attiecas grupas noregulējuma plāns;
 - b) tā Savienības mātesuzņēmuma nosaukums un visu to grupā ietilpstošo vienību saraksts, uz ko attiecas grupas noregulējuma shēma un kam tā tiek piemērota;
 - c) atsaucis uz piemērojamiem Savienības un valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz grupas noregulējuma shēmas kopīgā lēmuma sagatavošanu, galīgās redakcijas izstrādi un piemērošanu;
 - d) kopīgā lēmuma par grupas noregulējuma shēmu datums;
 - e) grupas noregulējuma shēmas galīgā redakcija, tostarp jebkāds pamatojums, ja nepieciešams saskaņā ar 3. punktu.

5. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde kopīgā lēmuma projektu par grupas noregulējuma shēmu bez liekas kavēšanās nosūta vienību noregulējuma iestādēm, uz kurām attiecas grupas noregulējuma shēma, nosakot termiņu piekrišanas sniegšanai attiecībā uz kopīgo lēmumu par grupas noregulējuma shēmu.

106. pants

Galīgās redakcijas izstrāde kopīgajam lēmumam par grupas noregulējuma shēmu

1. Noregulējuma iestādes, kas saņem kopīgo lēmumu saskaņā ar 105. panta 5. punktu un kam nav domstarpību tā sakarā, iesniedz grupas līmeņa noregulējuma iestādei savas piekrišanas rakstisku pierādījumu, ko var nosūtīt elektroniski pirms paredzētā termiņa.
2. Kopīgā lēmuma par grupas noregulējuma shēmu galīgā redakcija sastāv no kopīgā lēmuma galīgās versijas un tam pievienotās piekrišanas rakstiskā pierādījuma.

107. pants

Kopīgā lēmuma paziņošana kolēģijai

1. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, uz kurām attiecas grupas noregulējuma shēma, bez nepamatotas kavēšanās nosūta kopīgā lēmuma galīgo redakciju.
2. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde kopsavilkumu kopīgajam lēmumam par grupas noregulējuma shēmu paziņo noregulējuma kolēģijas locekļiem.

3. apakšdaļa

Domstarpības un lēmumi, ko pieņem, ja nav kopīga lēmuma

108. pants

Paziņošana domstarpību gadījumā

1. Ja noregulējuma iestāde nepiekrīt grupas līmeņa noregulējuma iestādes ierosinātajai grupas noregulējuma shēmai vai ievēro to tikai daļēji, vai arī uzskata, ka tai jāveic neatkarīgas noregulējuma darbības vai pasākumi finanšu stabilitātes nodrošināšanai saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 91. panta 8. punktu un 92. panta 4. punktu, minētā noregulējuma iestāde grupas līmeņa noregulējuma iestādei paziņo par to bez nepamatotas kavēšanās.
2. Šā panta 1. punktā minētajā paziņojumā iekļauj:
 - a) grupas līmeņa noregulējuma iestādes nosaukumu;
 - b) tās vienības nosaukumu, kas ir noregulējuma iestādes jurisdikcijā;
 - c) paziņojuma datumu;
 - d) grupas līmeņa noregulējuma iestādes nosaukumu;
 - e) noregulējuma iestādes paziņojumu par tās domstarpībām vai daļēju grupas noregulējuma shēmas ievērošanu, vai par tās viedokli, ka neatkarīgas noregulējuma darbības vai pasākumi ir piemēroti tās jurisdikcijā esošajai vienībai vai vienībām;

- f) sīku pamatojumu par grupas noregulējuma shēmas elementiem, kam noregulējuma iestāde nepiekrīt vai ko tā ievēro daļēji, vai paskaidrojumu par to, kāpēc tā uzskata, ka neatkarīgas noregulējuma darbības vai pasākumi ir piemēroti;
 - g) sīku aprakstu par darbībām vai pasākumiem, kurus noregulējuma iestāde veiks, ietverot darbību laika grafiku un secību.
3. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde informē citus noregulējuma kolēģijas locekļus par šā panta 2. punktā minēto paziņojumu.

109. pants

Lēmumu pieņemšanas process starp noregulējuma iestādēm, kurām nav domstarpību

1. Noregulējuma iestādes, kurām nav domstarpību, kā noteikts Direktīvas 2014/59/ES 91. panta 9. punktā un 92. panta 5. punktā, rīkojas šīs regulas 106. un 107. pantā noteiktajā kārtībā un savā starpā pieņem kopīgu lēmumu.
2. Kopīgajā lēmumā ietver visus 106. un 107. pantā minētos elementus papildus tai informācijai par domstarpībām, kas saņemta saskaņā ar 108. panta 2. punktu.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

110. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2016. gada 23. martā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNKER